

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БАЊА ЛУКА, МАЈ 2000. ГОДИНЕ
ГОДИНА XI, БРОЈ 753

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

**НАСТАВЉАМО БОРБУ
ЗА СЛОБОДУ
И ДЕМОКРАТИЈУ**

СРПСКИ РАДИКАЛИ ГАРАНТ СРПСКОГ ЈЕДИНСТВА

ВЕЛИКА СРБИЈА

Земун
Трг победе 3

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Оснивач и издавач:

др Војислав Шешел

Главни и одговорни уредник:

Синиша Аксентијевић

Заменик главног уредника:

Душан Весић

Помоћник главног уредника:

Јасминка Олујић Радовановић

Број приредила редакција

„Велике Србије“ за Републику Српску

Уредник:

Огњен Тадић

Редакција:

Дејан Анђус, Весна Арсић,

Ивана Борац, Добрица Гајић,

Драгана Глушац, Коста Димитријевић,

Ивана Ђурић, Жана Живаљевић,

Наташа Жикић, Весна Зобеница,

Дејан Лукић, Весна Марић,

Маринко Марић, Момир Марковић,

Огњен Михајловић, Северин Поповић,

Злата Радовановић, Јадранка Шешел

Секретар редакције:

Љиљана Михајловић

Техничко уређење:

Драган Перић

Лектор:

Загорка Јоксимовић

Фоторепортери:

Крсто Голубовић, Марко Поплашен

Председник Издавачког савета:

др Ђорђе Николић

Заменик председника Издавачког савета:

др Бранко Надовеза

Издавачки савет:

др Војислав Шешел,

Томислав Николић,

др Никола Поплашен,

Маја Гојковић,

мр Небојша Величковић,

Александар Вучић,

Драган Тодоровић,

Мирко Благојевић, Ратко Гонди,

Момир Војводић, Стево Драгишић,

Драгољуб Стаменковић,

Гордана Поп-Лазич, Лука Митровић,

др Бранислав Блажић

Штампа:

„ЕТИКЕТА“, 20. октобра 2, 11307 Болец

Редакција прима пошту на адресу:

„Велика Србија“,

Трг победе 3, 11080 Земун

Рукописи се не враћају

Новине „Велика Србија“ уписане су у Регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104. од 5. јуна 1991. године.

СЛОБОДА И ДЕМОКРАТИЈА НА ЧЕКАЊУ

Српска радикална странка Републике Српске позивала је грађане да не изађу на изборе.

Сматрали смо, а уверени смо да је то било најбоље решење, да сви заједно морамо учинити максимални напор како би из изборног процеса истиснули стране интервенционисте.

Истискивање странаца из просеца организовања и одржавања избора за Републику Српску значило би много. Учинили би смо један велики корак ка слободи. Тај корак је у овом тренутку могао бити пресудан. То је због тога што би на тај начин заштитили српске избеглице и већинско српско становништво у Републици Српској. Нажалост до потпуног бојкота није дошло.

Око половине грађана Републике Српске није изашло на изборе. Међутим вештим изборним фалсификатима, које су дозволили странци знајући какву последицу може изазвати мали одзив, воља народа је стављена у неки други план.

Истовремено са резултатима тих избора били смо бомбардовани и неким новим правилима и прописима „осокољене“ Привремене изборне комисије. Једно од њих налаже да у општинама функцију начелника и председника скупштине деле припадници „различитих етничких група“ уколико нека од етничких мањина има 20% представника у локалним скупштинама или већима.

Они који су учествовали на изборима легализовали су и легитимисали и ово правило без обзира на то што је сваком видљиво да оно нема никакве везе са демократским принципима. За очекивати је да ће се тај принцип ускоро применити и у републичкој власти. Тиме ће Странка демократске акције Алије Изетбеговића дефинитивно остварити прилику да учествовањем у извршној власти руши Републику Српску.

Што се тиче Српске радикалне странке Републике Српске важно је знати да ми настављамо борбу за слободу и демократију. Уверени смо да ће народ препознати своје непријатеље и пустити их низ воду, баш као што је овај пут низ воду пустио Српски народни савез.

Проблем је само у томе што смо и овај пут пропустили велику шансу. Окупаторима смо због низ оправданих разлога могли рећи НЕ. Наредни пут ће мало теже бити пронаћи ту границу испод које наше достојанство и жеља за слободним животом не могу ићи.

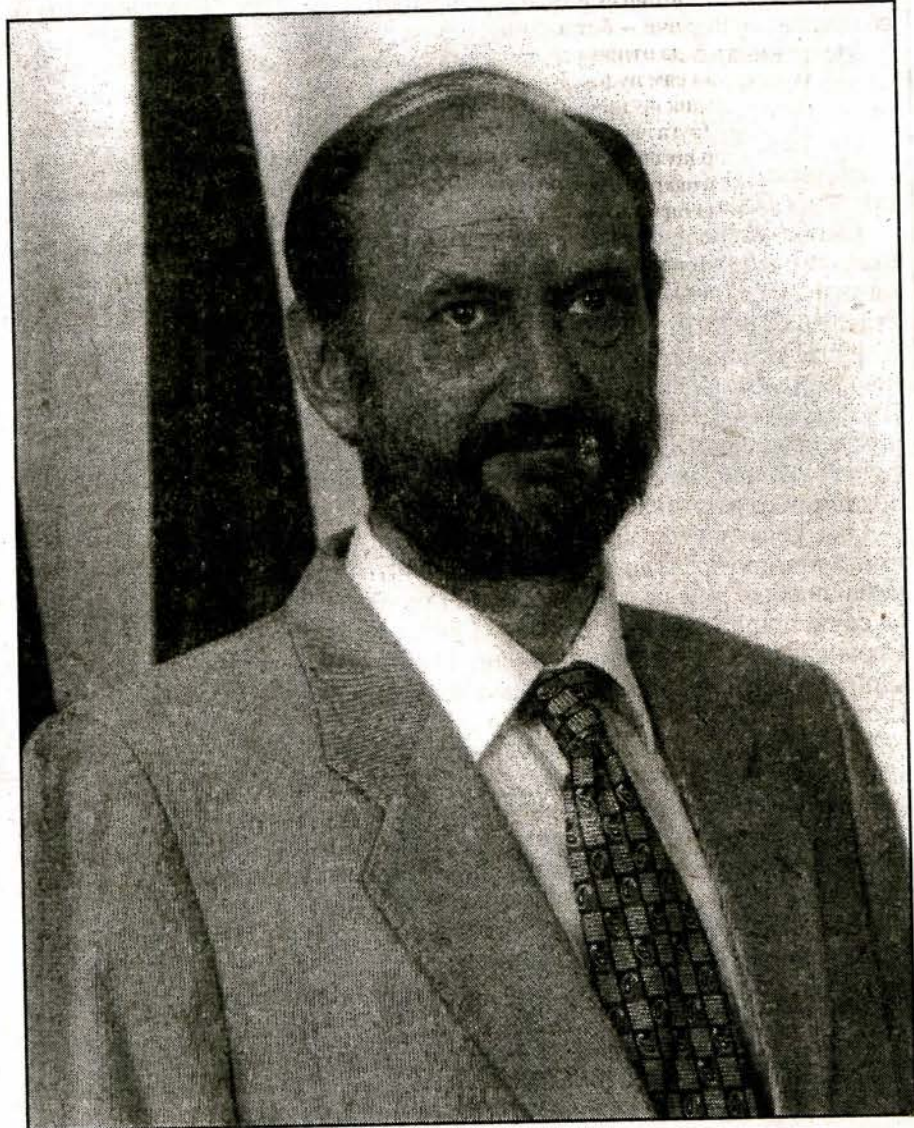
Српски радикали су учинили све да помогну српском народу и то ће тако бити и у будуће.

Огњен Тадић

ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ НИКОЛА ПОПЛАШЕН
ЗА ТВ „БН“ ИЗ БИЈЕЉИНЕ, 24. ФЕБРУАРА 2000. ГОДИНЕ

БРАНИМО СВЕ ШТО РЕПУБЛИКУ СРПСКУ ЧИНИ ДРЖАВОМ

- Иако је Милорад Додик обећао да ће доћи у емисији телевизије „БН“ из Бијељине да учествује у ТВ-дуелу са председником Републике Николом Поплашеним то није смео учинити, тако да се није појавио у заказано време у студију
- Овај интервју је посебно значајан због тога што је председник Поплашен у њему дао врло прецизан опис актуелне политичке ситуације, попраћен захтевом да се бојкотују недемократски избори и да се тиме народ избори за своја основна демократска права

Председник Републике Српске др Никола Поплашен

Поштовани гледаоци, добро вече. Након обећања Милорада Додика да ће доћи на интервју, господин Поплашен је пристао на овај ТВ-дуел. Међутим, господин Додик се до овог тренутка није појавио у студију. Како смо информисани, има неких обавеза, али још увек постоји могућност да се појави.

Добро вече, господине Поплашен, др Никола Поплашен: Што се тиче изјаве господина Додика, она је у складу са његовом личношћу и његовом улогом. С обзиром да највећи број гледалаца говори српским језиком и да га добро разумем, морам ствари да дефинишем тим језиком. Када је реч о Додику, реч је о обичном издајнику, лажову и криминалцу. Његова издаја је јасна. Одговор на та његова питања - ко је господин Поплашен, јесте ово: господин Поплашен је човек кога је народ изабрао за председника Републике Српске. Ви сте ме, вероватно због неколико хиљада марака које би требало да платите као казну, опет ословили са „господине Поплашен“, уместо „господине председничке Републике“, а Милорад Додик је на силу технички председник Владе Републике Српске. Да је издајник, говори и то што ради за стране окупационе трупе, за интересе окупатора; интересе који се распростиру по Балкану, па тиме и Босни и Херцеговини и Републици Српској, и који нашу будућност види у нашем нестанку. Ако не искључиво у биолошком, онда у политичком, економском итд. Он је инструмент такве политике. Таква политика нестајања Републике Српске и тражи неког сличног Милораду Додику. Ми, српски народ, можемо бити поносни што људи са Запада, пре свега амерички естаблишмент, профашистички оријентисани у пуном смислу речи, нису могли наћи много људи сличних Додику... Он је једин-

ствена конфигурација крви, меса и костију коју су они могли да ставе у своју функцију. Све што он ради, пуна је издаја српског националног интереса Републике Српске и српског народа у целини, и антидемократске је са становништа опредељења и демократске праксе других народа и држава.

Додик је кукавица

То се може илустровати стотинама дела. Да он тако ради, да нема подршке народа, јасно је било и када је изабран за председника владе. Тада је он имао само два посланика, за разлику од других великих политичких странака. Изабран је већином од једног гласа, гласа човека кога је СФОР покупио када се човек враћао кући и довео на илегално заседање Народне скупштине у Бијељини. Тако изабран, Додик продужава свој мандат са циљем да уништи све институције Републике Српске, па чак и Владу, а да он остане као апсолутни господар: председник Владе, Скупштине и Републике. Кад неко зна истину, зна чињенице, а говори нешто друго, ми кажемо да је то лаж, а за онога ко то чини, кажемо да је лажов. Милорад Додик је типичан представник категорије људи које зовемо лажовима. Не само да је слагао да ће вечерас доћи овде него је слагао и много крупније ствари и на Народној скупштини, на телевизији и у својим јавним изјавама. Најновија серија његових лажи је, на пример, да сам ја крив што смо изгубили Брчко. Једном каже да смо изгубили једну милијарду марака, други пут 500 милиона. Лаже и када каже да сам ја, као председник Републике, сазвао Врховни савет одбране како бисмо разматрали напад на јединице СФОР-а у Брчком итд. То су чисте измишљотине. На тим састанцима било је седам до осам чланова Врховног савета одбране, постоје и записници, али их не могу објавити зато што се ради о државној тајни. Да ли је иједан члан Врховног савета одбране потврдио лажи које је изговорио Милорад Додик? Нити је било мапе, нити се разматрао напад на јединице СФОР-а у Брчком, нити се спомињала мобилизација, нити је то уопште било предмет разговора. Затим Додикове претње да ће уништити град у којем не победи његова странка, лажи око донација за реконструкцију. То је што се тиче Додика као лажова.

Што се тиче Додика као криминалца, криминал је у томе што директно крши законе и Устав. Криминал је када некога опљачкате, убијете или кршите законе итд. Додик то ради од јутра до вечери, вероватно и када спава. Сваки дан. Не спомињем његов рибањак, који чува 30-40 полицајаца из плаве полиције и 20-30 из државне безбедности. Не спомињем то што је имао имовину вредну милиона под хипотеком, а сада нема ништа под хипотеком. Вероватно много ради, па је месечна плата 100, 200 и 300 хиљада марака.

Криминалце у затвор

Када Скупштина донесе један закључак, он важи. На пример, закључак о Брчком - да се не призна арбитражна одлука (Скупштина од 7. марта). Већ сутрадан Милорад Додик ради све супротно тој одлуци Народне скупштине. И то је криминал. Влада ради на реализацији онога што добије као наредбу из Пеннтагона и Стејт департмента. Значи, делује потпуно супротно одлукама Народне скупштине, потпуно супротно Уставу итд. Криминал је и то што је Додик донео стотине уредби са законском снагом. Материју коју само Народна скупштина може да регулише законом, он регулише уредбом. И то је крупан криминал. Толико о Додиком као личности. Вероватно бих могао рећи и нешто позитивно о Милораду Додиком. Он је са одличним успехом завршио трогодишњи месарски занат. Сигурно би био одличан месар, да се бави тиме. Међутим, упао је у неке воде које заиста нису за њега.

● **Господине Поплашен, одговор је био оштар, како се и очекивало. Оно што нисам очекивао јесте да је био мало професорски предуг. Ја вам сада нудим двије варијанте, пошто је ово емисија замисљена као: „Очи у очи – без пардона”. Никако нам се не да да отпочнемо са том серијом емисија. Ја вам нудим прву варијанту: уколико Додик не дође, да ову емисију прекинемо. Друга варијанта је да ми направимо стандардну емисију „Без пардона”, дакле да разговарамо о многим важним питањима за овај народ и за људе који живе на овим просторима. Или да наставимо овај разговор па, ако се он појави, то ће бити друга врста емисије; ако не дође, онда идемо са класичном емисијом „Без пардона”.**

Др Никола Поплашен: Прихватам друго.

● **Доста је проблема у овој држави и у БиХ. Ви сте на почетку назначили један проблем који је заиста велики проблем за новинаре, слажем се са вама. Неке локалне телевизије су платиле казну, између осталог и због тога што су вас ословљавале као председника Републике због институције председника Републике. Али, није то највећи проблем у овој земљи. Највећи проблем је то што много шта у овој земљи не функционише. Не функционише институција председника Републике, не обавља функцију председника јер вас је смијенио високи представник Вестендорп. Није изабрана нова влада, а сада је дошло и до скупштинске кризе. Моје прво питање је ово: ви сте професор, човек који изузетно добро познаје државу, како је онда могуће да држава функционише овакав начин како сада функционише Република Српска?**

Др Никола Поплашен: Морам да споменем да је циљ СФОР-а, ИПТФ-а, ОХР-а итд, дакле оних снага које су себе претвориле у окупационе снаге, потпуно разарање Републике Српске. Верујем да то скоро сваки становник Републике Српске добро зна, и да то добро зна сваки

становник Федерације, и да односи политичких снага варирају у оквиру притиска да се постигне такав исход. Треба разумети, у почетку сам то и споменуо, да смена Николе Поплашена није неки значајан фактор. И сада мислим да смена било које појединца у демократском друштву, па и председника Републике, није изузетно важан догађај, јесте важан, али не изузетно, не историјски значајан догађај. Када се смена догађа по одређеној процедури, када се бира други човек по предвиђеној процедури и када држава и даље функционише а ствари предвиђене Уставом и законом регулишу, народ нема разлога да буде непокојан, да осећа неизвесност. Међутим, циљ смене Николе Поплашена јесте елиминација институције председника Републике. Наш уставни систем је такав да председник Републике има врло велика овлашћења. У овлашћења спада и то да ниједан закон не важи без његовог потписа, без указа који он потпише. Председник Републике представља Републику, врховни је командант оружаних снага итд. Ако нема закона, онда не постоји ни скупштина. Ако нема председника Републике, онда не можете изабрати владу, јер нема ко да предложи председника владе. Дакле, циљ је да се елиминишу све уставне институције и све оно што чини Републику Српску као државу.

Странци су против српске државности

То је био циљ Вестендорпове одлуке. Додуше, он би поступио другачије да сам прихватио њихове ултиматуме и захтеве. Рекао сам на Народној скупштини да су странци, укључујући и Гелбарда, од мене тражили да Србију третирам као фашистичку државу. Да се од ње оградим и да припремим Војску Републике Српске да се бори против Србије, односно Југославије, као 1914. године. То су захтевали од мене. У то доба су од мене тражили или да се оградим од Српске демократске странке или да је поплујем. И трећи услов је био да именујем Додика за председника владе.

● **Дакле, није био први услов, него трећи.**

Др Никола Поплашен: Прва два се сведе на овај трећи, јер је Додик спреман да изврши те две ствари. На тој истој седници је рекао да то од њега нико није тражио, да он има добре односе са Србијом, а ево видимо какви су ти односи. Видимо да је укинут динар и шта се даље ради. Према томе, све се показало тачним. Ово исто су тражили и од других функционера. У разговору са представницима међународних организација показивао сам доста стрпљења. Ево, цитирају вам шта је рекао специјални изасланик САД Гелбард, на шта сам реаговао ћутањем, а слушао сам га двадесет минута. Прва његова реченица у Кабинету председника Републике је била „Ви сте амерички непријатељ”. На шта се то

свело? Нисам хтео да именујем Додика, који је амерички пријатељ. Нити је тада Додик имао већину у Скупштини, нити је има сада. Он и каже да му не треба скупштинска већина, да су му довољни Американци. Дакле, ради се о разарању институција Републике Српске. Ни сада њима не требају ни председник Републике ни Скупштина, њима је довољна влада или део владе на чијем челу је Додик да проводи њихове идеје. Дакле, реч је о једном концепту пуног разарања Републике Српске. Ту је смисао смене председника Републике, и то је пракса са којом се морамо суочити.

● **Опростите, ја ћу стално морати да интервенишем јер видим да сте професорски расположени вечерас. На почетку сте дјеловали мало нервозно, као што је то и Додик био. Можда је то мој погрешан утисак. Господине Поплашен, вијест данас јесте иницијатива ХДЗ БиХ да се БиХ кантонизује, да се Федерација укине, и то се уклапа у ону Силајкићеву идеју и онај меморандум о кантонизацији и ре-визити Дејтона. Чини ми се да је Адемир Јерковић, савјетник Алије Изетбеговића, подржао оно што је данас Јелавић рекао. Има ли све ово, а то је данас вијест дана, везе са оним што сте ви до сада говорили?**

Др Никола Поплашен: Наравно да има. Да сам професорски расположен, није нека негативна примедба. Боље да сам расположен тако него месарски. Али, ја сам у ситуацији да не могу да се обраћам гледаоцима, медијски простор је препун лажки итд. Због гледалаца могу да кажем у чему је суштина. Ствари ће ићи постепено, укинуће се републички органи, Савет министара ће се претворити у владу Босне и Херцеговине, противдејтонски се усвајају сва акта. Проширује се Савет министара, уведена је гранична полиција. Шта да вам кажем? Дође Живко Радишић из Њујорка и убеђује народ како он није потписао Њујоршку декларацију, а данас разматра извештај о реализацији ставова Њујоршке декларације и усваја те ставове. Њујоршком декларацијом нестаје оно што нама гарантује Дејтон.

Дејтон је кључ мира и толеранције

Ја се читаво време борим, за разлику од њиховог става, да створимо услове за стабилност и мир. Не смемо да стварамо услове за обнављање и крвопролића. А они који се залажу за друге ствари, у ствари припремају ново крвопролиће. Новог крвопролића нема ако поштујемо Дејтон или тражимо ново решење уз сагласност сва три народа, оба ентитета и сва три потписника Дејтона. У чему је ствар? Са граничном полицијом ми губимо пола територије, граница је дуга 800 км, 10.000 км дубине, то је 8.000 км², затим Брчко, то је отприлике пола територије Републике Српске. То је све резултат рада ове владе. Чему то води? Ентитети не могу да се усагласе. Треба да ради Влада Босне и Херцеговине, укинуће

ентитете, направити кантоне и то је уни-таризација Босне и Херцеговине. Ни то није пуно зло. Треба да се формирају централни органи Босне и Херцеговине са фундаменталистичком муслиманском инспирацијом. Зато Алија Изетбеговић каже да је унитарна, централистичка Босна и Херцеговина могућа само ако дефинишемо да су Срби поражени у овом рату и да треба да трпе све последице пораза. У томе је проблем и у томе учествују наши представници. То је вођство Коалиције „Слога“, нарочито Додик и Плавићка, и недефинисани Живко Радишић. Ја га слушам пола сата и на крају не знам шта је рекао. Мени увек треба преводилац да саслушам Живко Радишића. А они те заврзламе, тај двоструки језик, схватају као мудрост. Уместо јасно дефинисаних ставова, имамо језик који може да значи и ово и оно и на крају нема јасног става.

● **Стицајем околности БН-телевизија је своје гледаоце информисала о проблемима који су настали на релацији Додик-социјалисти у емисију чији су гости били господин Глигорић и господин Илић. После тога се десило оно што се десило. Било је ту доста проблема, али оно што је**

индикативно вечерас, из неког мог угла, јесте изјава господина Прстојевића, који је, чини ми се, добио 3.500 гласова, да ће он напустити Коалицију „Слога“ ако се не смијени неки директор итд. Из угла државе за коју сте ви и као професор и човек којег је народ изабрао одговорни, прокоментаришите ситуацију – шта је то „Слога“ данас, ко је чини, постоји ли власт у Републици Српској ако та „Слога“, која је била политичка основа те власти, практично не постоји?

„Слога“ је преварантски пројекат

Др Никола Поплашен: Најпре што се тиче Прстојевића. Јадна је то држава којој је значајно да ли је он приступио некој коалицији или из ње иступио, јадна је општина у којој он представља неки политички фактор... Што се тиче политичке позиције „Слоге“, она је инструмент профашистичких снага које сам споменуо. Не кажем да је то увек свесно, да је то њихова намера, њихова лоша процена, оптерећеност, лични интерес, често оптерећеност мржњом. Највећи негативан

У анти-изборној кампањи српски радикали су обишли све општине у Републици Српској

Никола Поплашен: „Кључ решења свих проблема је у националном јединству”

афекат је вероватно афекат Биљане Плавишић према Крајишнику и Караџићу. Могу то да разумем као лични став. Међутим, ако она из тога извлачи политичке принципе, онда она конструише државу на принципу мржње. Шта се дешава у класичном демократском друштву? У класичним демократским друштвима влада која изгуби већину аутоматски пада, бира се друга. Влада је оно што је променљиво, а скупштина се мења и распушта само у кризним и тешким ситуацијама. Према томе, једина логика је избор нове владе. Сада кажу - нема ко да предложи мандатара. То говоре Плавишићка, Радишић и неки други. Обичај им је да кажу „да треба да се боримо за уставно-правни поредак и шире”. А нико не каже по ком члану Устава је смењен Никола Поплашен; по ком члану и пропису су смењене десетине других функционера. Сећате ли се оне смене 22 функционера од 19. новембра, смењено је доста радикала, као и градоначелник Бање Луке и неки други људи. Образложење за свакога је било да је „говорио тешке речи”,

да је вршио опструкцију Дејтона. А нигде никаквих доказа. А тај пропис по коме су они смењени 19. новембра, тада није постојао, донесен је тек 7. децембра и накнадно уписан у изборна правила.

Странци смењују непоткупљиве

То је бескрајни волонтаризам, то је ни-подаштавање, игнорисање и вређање српског народа и његових институција. Није необично што то раде ови из далеког света, али необично је да се наши људи у то уклапају. Оно у чему видим решење јесте реконструкција, ревитализација минималног српског јединства, поштовање уставних институција и избор владе у складу са резултатима претходних избора. У тој новој ситуацији би могли да на дневни ред Народне скупштине дођу сви противдејтонски и противуставни акти, могли би да се пониште, и могли бисмо да инсистирамо на поштовању Дејтона, изградњи мира, просперитета, опстанка итд.

● Оно што је актуелно у вези са претходним питањем јесте и захтјев да се смењени Ђокић. Имам још неколико питања у вези са тим чаробним бројем 42: најновија вијест Коалиције „Слога”, а она долази од господина Додика, јесте да и сада постоји скупштинска већина.

Др Никола Поплашен: Лаже.

● Како ви тумачите Додиков захтјев за смјену Ђокића?

Др Никола Поплашен: Није ли Коалиција за цјеловиту и демократску Босну и Херцеговину три пута изишла за микрофон и рекла да не даје подршку господину Додик? Три пута су о томе обавестили јавност. Није ли то рекла Српска демократска странка, Српска радикална странка, Социјалистичка партија? Па где је ту већина? Мрва увек остаје мрва. Нема ту 42 посланика. Друго, у извесном смислу то је ирелевантно. Не може се гласати о поверењу влади Милорада Додика јер је то процедурално против Устава. Не може се вршити реконструкција техничке владе. Не може сам Додик сменити неког министра као што је то и учинио, и изабрати неког другог. Устав каже, а сваки човек то може да прочита, да он може сменити до једне трећине министара, уз сагласност председника Републике и председника Скупштине. Где је сагласност председника Републике и председника Скупштине? Тако моју почетну тезу, у којој сам рекао да је председник Републике смењен да би се срушила Република Српска, потврђује све што се догађа после смене председника Републике. Исти је случај са Шаровићем. Може, па не може. Када Шаровић неовлашћено потпише повлачење војске из Брчког, то је у реду. Или кад унапреди генерале. А кад хоће да именује кандидата за председника владе, онда нема овлашћења. Не дозвољава му високи представник. Према томе, то је игра. Треба схватити да је то тако и тако се треба поставити. Затим високи представник каже да Шаровић никако не може бити председник и имати председничка овлашћења, него мора обављати функцију потпредседника Републике. Отворите Устав и прочитајте. Потпредседник Републике нема никаква овлашћења. Не може именовати своју секретарију, саветника итд. Може да служи само за злоупотребу и за замајавање људи како има демократије. Он има овлашћења само када га овласти председник Републике. Може имати и сва овлашћења ако их добије у складу са чланом 80. Устава. Ако се неће поштовати Устав, онда треба сви да седну у авион и одлете у Вашингтон, као Додик. У том случају, Устав и закон су неважни, па како нам буде.

● Господине Поплашен, ја сам често у овим својим разговорима и емисијама спомињао једну тезу, можда се ви нећете сложити са њом: овај народ је пропатио – рат, жртве, тежак живот после рата итд. На изборима је показао своју вољу. Вас је изабрао за председника, господина Мирка Шаровића за потпредседника, изабран је Парламент и после тога је

Народ је са одобравањем доживљавао позив на бојкот

требало конституисати власт у Републици Српској. То се није догодило и, са становишта народа, одговорни су сви који су судјеловали у том процесу, па и ви као председник Републике. Тобоже, за подјелу на рода снос одговорност господин Крајишник, госпођа Плавшић и сви политичари који су нешто хтјели, а нису успјели, нешто добро хтјели, али су посљедице биле лоше итд. Зна се како се то радило, зна се када сте смијењени, зна се зашто сте смијењени. Међутим, овдје су били неки људи и званично рекли да су ваши смјену тражили чак и неки људи из Републике Српске. Према томе, није то дјело само међународне заједнице. Додик је овдје, у прошлој емисији, рекао да је он на почетку, када сте ви изабрани за председника, имао 42 гласа. Ви кажете да није имао. Ево прилике да народу још једном објасните како се то десило и како је дошло до тог великог конфликта на релацији Поплашен-Додик.

Сто разлога против

Др Никола Поплашен: Најпре што се тиче вашег првог коментара. Ја се са тим апсолутно слажем. Било је проблема, сви су одговорни. Нисам искључио могућност да сам ја у неком тренутку, па и у принципу, имао лошу процену, лошу политику итд. Ја то не могу да искључим. Заједно са нашим партнерима - Српском демократском странком - ми смо формулисали одређену политичку платформу, са којом

се сложио и ОЕБС, коме смо доставили тај програм итд. На изборе смо изашли са том платформом. Понављали смо је на све могуће начине у свом пропагандном деловању и добили смо поверење бирача, тј. ја сам постао председник а господин Шаровић потпредседник. Ја сам остао на тој платформи, која је продејтонска, демократска, која види будућност Републике Српске, тражи стабилност и мир, просперитет, добре односе са другим народима и државама, пре свега са Србијом и Црном Гором итд. Од тога нисам одустао. Можда неко процењује да су околности такве да је требало да одустанем и да битно променим своју политику. Можда је и народ променио свој став, а ја нисам. Можда сам ја тврдоглав, можда су други еластични, склони компромису, виде боља решења итд. У том случају покреће се поступак смјене председника Републике, што је потпуно легално. Изнесе се образложење, две трећине посланика гласа за и бира се нови. Немам ништа против тога. Честитао бих новом председнику Републике. Међутим, није то у питању, већ нешто сасвим друго. У томе је читав проблем. И други део приче односио се на...

● ... на формирање извршне власти.

Др Никола Поплашен: Формирање извршне власти је део исте приче. Ви кажете да су била 42 посланика. И била су, и нису била. Председник Републике, према Уставу Републике Српске, предлаже кандидата за председника владе.

Предлаже кандидата за кога сматра да ће не само добити потребну већину него и да ће поштовати Устав, Дејтон и закон.

СДА је против Републике Српске

И да ће успети да нађе решења које ће обезбеђивати управо оно што сам рекао: стабилност, мир, перспективу итд. Ја сам тражио таквог кандидата. Како могу да се ослоним на гласове Странке демократске акције када они у свом програму и пракси кажу да треба срушити Републику Српску? То је део њиховог програма и њиховог понашања. Они обећавају да ће срушити моју кућу, кућу којој сам ја на челу, а ја треба да користим уставна овлашћења и поверим им да изаберу председника владе? То је бесмислено. Требала су ми 42 посланика који ће рећи: поштоваћемо Устав и законе Републике Српске. Онда нека ми предложе кандидата. Разговарао сам са представницима Коалиције „Слога” и свим представницима странака, постоји записник о томе. Ту је био и Додик, и Плавшићка, Радишић, Калинић итд. Било је то у јануару, у мом кабинету у Бањој Луци, и од 22 места у Влади Републике Српске ја сам „Слоги” понудио 17 места. Од њих сам тражио само да дају пет места Српској демократској странци, неких стручних или мање важних. Нисам тражио ниједно место за Српску радикалну странку. Не знам који већи компромис би био могућ. Све је то било на штету моје странке. И то је једва прошло у ужем руководству моје странке, а у органима би било још више проблема. Мој једини услов је био да ми дају више кандидата за председника владе. Не само Додика. Међутим, они су директно уцењивали. Они хоће да сва моја уставна овлашћења има Американац, односно његов slugа Милорад Додик. Да будем само фигура која проводи њихове налоге. Не могу да будем Тони Блер, који проводи политику Вашингтона. Нисам се за то кандидовао, нити сам за то бирао. Морам да водим политику компромиса и стабилности у интересу свога народа, иначе нисам за овај посао. Због тога влада није изабрана и због тога се наставља пракса уцена и притисака. И они ће увек рећи, када треба некога да смене, да тај ради против Дејтона и стабилности, а у ствари они приписују другом оно што сами раде.

● **Дакле, народу је у интересу да има ефикасну извршну власт, коју, нажалост, нема. Сви знају, чак и они који воле и они који не воле вас и институцију председника Републике Српске, да је ваш први приједлог за мандатара био сасвим коректан, с обзиром да се ради о водећој партији у Републици Српској. Међутим, све што се касније дешавало, дешавало се како се дешавало, ви сте предложили човека из Додикове странке, али не Додика. Како сте ишли на ту варијанту да то буде човек из Додикове странке, а да то не буде Додик? Зашто није могао бити Додик ако је то иста странка?**

Влада мора бити српска

Др Никола Поплашен: Не могу изнети све детаље, опет ћете ми рећи да сам професорски опширан. Покушавао сам ја и са Додиком, и било је ту релативног успеха. Сазовем државно руководство и Додика као председника Владе Републике Српске, они дођу и договоримо се о неким стварима. Неки од тих докумената су објављени у мојој књизи „Истином против издаје“, где се може видети и Додиков потпис. Ми нешто постигнемо, то траје неколико дана, онда дођу странци и окрену их.

● **Додик каже, вас назове Шепељ...**

Др Никола Поплашен: То је апстракција. Ја вам сада кажем да постоје документи које је Додик потписао, а који су објављени, и постоје записници са договора у кабинету. Није кабинет председника Републике мој приватни кабинет. Тамо обављам функције за које сам биран. Ми постигнемо договор, дођу странци и окрену га. Сигуран сам да бих, да није тог страног интервенционистичког фактора, са нашим људима могао нешто да постигнем. Да је Додик прихватио патриотску оријентацију, могао је бити премијер, уз свакодневну контролу, добијао би оперативне задатке. Јер он не зна много шта је лево, десно итд, њему треба објаснити ујутру шта да ради до увече, па онда сутрадан итд. Толике су његове могућности. Што се тиче другог предлога, мени је Миљуш обећао да ће поштовати Устав и закон. Мени није важна страначка припадност. Важно је да влада ради у складу са Уставом Републике Српске и законом и да не руши Републику Српску. Због тога је други предлог био Миљуш. Трећи предлог је опет ванстраначка личност. Ни то им није одговарало. А не могу доћи до четвртог решења. Према томе, стално се јавља овај проблем: нико осим Додика не може бити премијер, јер је он амерички послушник. Ту лежи проблем, а не негде друго.

● **На линији имамо господина Максимовића из Тобута. Изволите.**

Гледалац: Прво бих да поздравим господина Поплашену и да га питам, а можда и самог себе, да ми прво одговори да ли је њега срамота што је Србин у оваквој ситуацији каква је сада?

Др Никола Поплашен: Није ме срамота. Гледалац вероватно асоцира на наше сукобе, ниске потезе, неспособност да се ујединимо око кључних ствари итд, али треба разумети да многе земље, Хрватска, Македонија, Бугарска, Румунија, Чехословачка итд, нису пружиле никакав отпор своме нестанку и агресiji, него су добровољно испоручили своје земље, свој народ и државе снагама НАТО-а. У Европи је много таквих земаља. И лошије се у тим земљама живи. Ако упоредимо стандард бивше Југославије 1990. године, данашњи стандард становништва у Републици Српској и у Савезној Републици Југославији са земљама које су имале сличан доходак 1990, у тим додацима НАТО-а се лошије живи него на овим

просторима. Не бих рекао да ме је срамота, мада ме много боли то што због ниских ствари и заблуда нисмо могли да се договоримо.

● **Господине Максимовићу, наставите.**

Гледалац: Мене је срамота што сам Србин зато што нема слоге. Да ми је видети, једном, кад дође тај Србин у вашу телевизију, у емисију „Без пардона“, да плује неког другог, а не Србина. Па докле ћете људи?! Мени то стварно више не иде у главу.

● **Добро, господине Максимовићу, искрено и од срца, рекао бих. Можда је то питање које постављају сви људи.**

Др Никола Поплашен: Мотиви су потпуно јасни и потпуно оправдани. Не окривљујем ја као Србин неког другог Србина, него говорим о грешкама другог човека зато што су оне антисрпске, недемократске, криминалне. Уопште није реч о окривљавању Срба, нити о стимулсању међусобних раздора и сукоба. Напротив, реч је о инсистирању на нашем јединству, на принципима за које се залаже наш гледалац.

● **Опет имамо неког на линији. Добро вече, господине Ракићу.**

Гледалац: Поздрављам господина Лукића и нашег поштованог господина председника. А пошто онај није дошао, ја сам конципирао питање тако да се односи и на једног и на другог, али надамо се да ће он то чути преко својих.

Прво питање за господина Поплашену: зашто нисте тужили господина Додика суду за све оно што вас је вријеђао и зато што је уништавао Републику Српску, а поготово ово друго, јер сте дужни, по Уставу, да штитите Републику Српску, дакле, требало је да га тужите.

Друго питање: Ко је више штете нанео Републици Српској, Радишић или Додик? И треће: докле ће ово трајати и гдје је рјешење, господине професоре? Хвала.

Др Никола Поплашен: Што се тиче првог питања, та тужба је покренута, при-

премио је господин Цвијетић, мој правни саветник. Он је из Бијељине, детаље можете сазнати од њега. То је упућено Уставном суду. Иако Устав каже да се акт председника Републике мора одмах разматрати, ја не могу да узнем штап, истучем уставне судије и натерам их да седну и разматрају тужбу. Читав проблем је отишао на Уставни суд. Наравно да сам тужио.

● **Друго питање – одговорност Радишића. Ко је већи кривац – Радишић или Додик?**

Др Никола Поплашен: Тешко је то разлучити. Они су у истом колу. Заиста не могу да то мерим као крушке и јабуке. То је иста корпа, која води истом резултату, и не бих могао да вагам.

Што се тиче трећег питања, ја сам у основи оптимиста. Гледаоци, грађани, Срби, имају извесно нестрпљење, разочарење, које ја могу да разумем, али ми живимо у тешком времену, времену великих промена. Исход који се збива у модерном свету можда ће бити видљив за коју годину, за десет или двадесет година, али је то време великог трећег таласа тоталитаризма у 20. веку, који се зове нови светски поредак. Он на различите начине уништава државе, народе, милионе људи, и ми у свему томе морамо опстати. Побуна против таквог тоталитаристичког, фашистичког света се буди, буди се постепено, постаје све снажнија, не само на Истоку него и на Западу. Нећу спомињати ставове научника и политичара ни из једне источне земље, ни Руса, ни Срба или других, довољно је да упутим на једног од највећих умова 20. века, Американца Ноама Чомског, на његове текстове, и на некад врло високог државног функционера, Ремзија Кларка. Са свим оним што су они написали, апсолутно се слажем. И они су уверени да живимо у време нечувене, не само војне него и политичке, културне, економске агресије према читавом светом.

У Вишеграду је дворана била мала да прими све заинтересоване

Ни за сва светска блага

● **Имамо гледаоца из наше матице, из Лознице, господина Ђорђевића.**

Гледалац: Добро вече. Ја поздрављам све у студију и господина Поплашена. Хтео бих само да ми господин Поплашен одговори због чега је он смењен, и друго питање - зашто није Шаровић, потпредседник, преузео функцију председника када му је било нуђено? Толико, хвала.

Др Никола Поплашен: Ја нисам смењен по Уставу и закону, него постоји одлука високог представника, објавио сам је и на српском и на енглеском, и у њој јасно пише да сам смењен само зато што нисам хтео именовати Милорада Додика.

Гледалац: Дакле, у тој одлуци то пише.
Др Никола Поплашен: Кажем да је то објављено да не би испало да измишљам. Што се тиче Шаровића, склон сам неким компромисима да бисмо дошли до решења. Због интереса народа и Републике могу и да измислим да сам болестан; то би онда био уставни разлог за пренос овлашћења. Господин Шаровић јесте преузео та овлашћења, што ја нисам оспоравао. Међутим, господин Шаровић је издржао двадесетак сати. Поред одлуке да се презуму овлашћења, поред политичког резона, треба имати и још неки орган да би се издржало на тој позицији. Ја месецима и годинама трпим те притиске. Покушао сам да одолим тим притисцима на један људски, културан начин, политички прихватљив и у интересу народа. Свашта сам чуо од других људи. Ко се определи да прихвати такву функцију, мора се определити да разговара са врло различитим људима, врло различитих уверења, оваквих или онаквих намера, да би се постигао резултат. По мом мишљењу, Шаровић је требало да издржи. Шаровић има моје писмено овлашћење да именује кандидата за председника владе. Требало је именовати

кандидата за председника владе како бисмо били у бољој ситуацији. Зашто није? Не сумњам да ће вам Мирко Шаровић дати боље објашњење.

● **Ви сте, по нашем уставу, спријечени да обављате функцију председника Републике. То је отприлике исто као да сте болесни. Јесте ли ви потписали пренос овлашћења на господина Шаровића?**

Др Никола Поплашен: Не. И нисам спречен по Уставу. Канцеларија не чини председника Републике. Председник Републике не заседа сам са собом и доноси одлуке. Он доноси одлуке тамо где се нађе. Међутим, мој улазак у Бански двор је спречен договором „Слоге“, односно Додика, са странцима. Па је у Бански двор убачено, бројали су моји људи, 36 убица у цивилу... који знају само како се барата ножем. То је Додик урадио да спречи да уђем у канцеларију. Нема ту уставне основе. Знате која је основа? Рекли му Американци - ако Поплашен уђе у своју канцеларију, нећеш више добити пара.

● **Добро, улазак у канцеларије је друга врста проблема. Ја вас молим да до пола десет гледаоци имају приоритет. Господин Драган Дамјановић. Добро вече, изволите.**

Гледалац: Добро вече. Поздрављам вас и господина председника и желио бих обојици да поставим по једно питање. Како господин председник коментарише то што овај месар Додик асфалтира све путеве према Федерацији, према Тузли, односно према Бањалуци, а рецимо од Бијељине према Зворнику су рупе, према Српском Сарајеву ништа. Ја сам иначе избјеглица из Сарајева. Ту се чисто види да се брине само о муслиманима, јер они су га и поставили за председника владе, и шта мисли председник - до када ће он бити председник Владе? Јер он каже: „Ја сам председник Владе и то ћу увијек и бити“, и не може га нико скинути.

Против поделе Републике Српске

Др Никола Поплашен: Што се тиче тих инвестиција, у извесном смислу је у самом питању садржан и одговор. То је једна од мојих бројних примедби на рад ове владе, запостављање источног дела, и намеран политички и економски притисак на општине које не дају декларативну подршку политици издајничке владе Милорада Додика и Коалиције „Слога“. Део аутопута између Бањалуке и Клашница ради се већ четири до пет пута. Вероватно су у питању криминалне радње, разне малверзације, пут се уради некавалитетно, па се обнавља итд. Друга је ствар колико то кошта, ко су извођачи радова, одакле новац итд. Што се тиче прављења комуникација према муслиманским агломерацијама сами сте споменули чињеницу да је он изабран муслиманским гласовима и да опстаје захваљујући њима. Он де фацто више није председник, он је технички председник Владе Републике Српске. Он то може да буде све док се не скупе 42 народна посланика определена да поштују Устав и закон и док се не изабере нова влада. Ја мислим да је то на помолу.

● **Мислите на ове следеће изборе? Мислите ли да ће то бити прије следећих великих избора?**

Др Никола Поплашен: Саберите три велике странке које су против Додика и неке људе који имају остатке разума, савести и одговорности, па ћете брзо доћи до закључка.

● **Из Брчког зове Марко Трифковић. Добро вече, господине Трифковићу.**

Гледалац: Желим да поздравим свог председника Николу Поплашена. Немам питања. Ја сам дао глас за њега, ја сам бирао господина Николу Поплашена, он је за мене председник а Мирко Шаровић потпредседник. Само да знате да смо уз Николу Поплашена.

● **Добро, хвала вам. И констатације су важне за ову врсту емисије. Господине Поплашен, негде сте у некој серији разговора раније рекли, када је био овај проблем око Додика, да су вам понуђена два имена - Милорад Додик и Додик Милорад. Ви нисте хтјели да предложите господина Додика, али је он и данас председник Владе Републике Српске. То је интересантна чињеница. Шта би било да сте ви предложили господина Додика, који је свакако председник Владе? Које би то последице, према вашем мишљењу, услједиле по Републику Српску?**

Др Никола Поплашен: Потпуно би се легитимисао нестанак Републике Српске. Онда би постојали аргументи за настајање Републике Српске, за то да је сав народ Републике Српске за њен нестанак. Реализовала би се Додикова теза да је боље бити ентитет у Босни и Херцеговини него провинција у оквиру Србије и Југославије. Ја сам вам споменуо да сам имао неку програмску шему у пропаганди када су били председнички избори. Заиста не могу да се задржим на свим де-

Српски радикали увек изражавају вољу народа

таљима. Размишљао сам о ономе што ми Додик предлаже. Позвао сам га на разговор. Остали смо три дебела сата. Више сам слушао него што сам говорио. Знате ли шта је суштина? Суштина његових ставова је да је Србија пропала, да је Исток пропао, да све то треба разрушити и окренути се овима, поставити се као слуге, и водити такву политику. Не могу да прихватим такву политику. Постојали су озбиљни политички разлози зашто га нисам предложио. Сада ви можете тврдити - ето, ви нисте остали, он је остао и прети. Неки народи нестају са историјске сцене, неки су нестали. Немамо ни оружја којима можемо да победимо непријатеља. Морамо се прилагођавати ситуацији. То је исто када неко ко је јачи хоће да ти запали кућу. Пошто знам да ће ми је запалити, сада треба ли да помогнем да изгори? Зашто бих то радио? Пружићу некакав отпор.

Свако нормалан се брани

Имам право да очекујем да ће ту његову злу намеру запазити и моје комшије и други добронамерни људи, и још увек постоји нада да може да се спречи да кућа изгори. Не могу да учествујем у нестанку Републике Српске јер сам изабран за њеног председника. Морам да учиним све у складу са Уставом и демократским принципима да она опстане и да позovem народ да поштује Устав и закон. Наше политичке разлике могу се решавати само на уставан и законит начин. Ако нисам у праву, онда ме треба сменити на начин предвиђен Уставом Републике Српске и законом.

● **Дајемо предност гледаоцима. Господин Милован Ђосовић. Добро вече.**

Гледалац: Прво да поздравим господина председника и да поздравим господина Вуковића. Једно питање за господина председника. Господине председниче, ја стварно не могу да схватим неке ствари, то да ови остали могу нешто вама да командују. Запад је стварно пао на испиту. А Западу ви не одговарате зато што сте врло интелигентни, паметни и способни. Па онда траже ко је неспособан.

Др Никола Поплашен: Што се тиче ових комплимената мени, они су реални и заиста стоје (смех). Гледајте, и поред свих огромних напора, Американци су нашли само Додика. Не могу наћи другог Додика у Републици Српској. Тиме ипак треба да се поносимо.

● **Ви сте малопре рекли да нисте хтели са Додиком легализовати ово што мислите. Постоји друга теза, која гласи овако: да сте предложили Додика, онда бисте га, као председник Републике, могли контролисати. Колико знам, Карачић је смијенио једног Касагића, који је одступио од неких принципа. Да ли би, можда, таква једна реална пројекција била реална – да га предложите за председника, па да га онда смијените? Ви сте тражили његову смјену а то је био један од кључних разлога ваше. Шта мислите о тој тези?**

Народ је незадовољан политиком високог представника и његових странака

Др Никола Поплашен: Мислим да сваки Србин мисли да је грешка што он није председник Републике јер би он за десет минута све решио. Испричао сам вам причу о Додикy.

● **Нисте рекли шта се дешавало у та три сата разговора.**

Др Никола Поплашен: Тај се разговор сводио на то да осетим главну политичку оријентацију Милорада Додика. Његову спремност да штити Устав и закон и да брани Републику Српску. Да ме је бар мало у то уверио, ја бих га именовao за мандатара. Он ме је уверио у супротно. Кад бих изнео неке детаље, видело би се да су врло ружни. Он је технички премијер, са амбицијом да поново буде председник Владе Републике Српске. Долази код мене као човека који треба да га предложи и замишља привреду као подручје шверца и криминала. Не може се тако правити привреда Републике Српске. Таква је била ситуација - ја председник Републике, а Додик председник Владе. И тада је противуставно поступао. На пример, забранио је члановима владе да долазе на Врховни савет одбране, они то, ради личног комфора, и прихвате. Није дошао Манојло Миловановић, а министар одбране је по Уставу члан Врховног савета одбране. Не дођу зато што им је забранио Милорад Додик. Затим је забранио министрима да контактирају са мном. Према томе, он се овако понашао и пре. Да је бар био лукав, а не овако сиоров! Да је мало глумио, па да га изаберам за председника, да се легитимизује. Него он одмах: ја сам газда, Поплашен треба да ме слуша. Ја бих га и слушао да је имао неку добру идеју, већ је то било кршење Устава и закона. Постоји много таквих аргумената, задржао сам се само на овом кључном. Али, без обзира ко ми се свиђа или не свиђа, а то је моја лична ствар, дужан сам да сарађујем са људима. Међутим, било је много других ствари које га дисквалификују за ту функцију, а које су споредне у односу на његову кључну оријентацију, којом разара Републику Српску.

Одговорност пре свега

● **Одмах послје избора, господине Поплашен, наступили су проблеми. Приликом ваше инаугурације било је проблема. После свега онога што се дешавало, пласирала се једна теза у јавности, која отприлике гласи овако: Постоји криза председника Републике, а не постоји криза Скупштине, и то у вези са избором нове владе итд. Моја нека теза је тада била да постоји криза Парламента, јер не постоји сагласност у Парламенту у неким битним стварима у Републици Српској. Зар није било логично, пошто није прошао Калинић, а ви сте знали да после Калинића неће нико проћи ако то не буде Додик, зар није било логично да одмах предузмете кораке за распуштање Скупштине или да убиједите те српске посланике да они нађу рјешење, а не ви као председник Републике?**

Др Никола Поплашен: Бићу директан. Ароганција фашистичких окупационих снага је бескрајна. У претходном сазиву, када је Драган Калинић био председник Скупштине, они су га обавестили да не важи ниједан закон док га не потпише председник Републике Биљана Плавшић. Тако каже и Устав. Петра Ђокића је обавестио тај исти високи представник да закон важи и без потписа председника Републике ако га усвоји Скупштина и потпише председник Скупштине. Што се тиче моје позиције пред изборе и у току избора, странци су имали своје обавештајне службе: оне раде свој посао, али су имали лошу процену. Њихова процена је била да ће победити Биљана Плавшић а да ћу ја добити 10-15% гласова. Тај податак сам добио од људи блиских Цији. Код првих пребројавања настала је паника. Предлагало се да се фалсификују резултати. Представници ОСЦЕ-а су напустили Сарајево када је почело фалсификовање, протестовали су у Бањој Луци, чак је и Плавшићка протестовала против огромних фалсификата. Фактички сам добио већи број гласова него што су ови пребројани. Како фа-

лсификати нису на време направљени а резултати постали познати, и кад им је било јасно да ће ме морати прогласити за председника, онда су, на захтев Коалиције „Слога“, Американци и високи представник, пре него што сам и постао председник, одузели кључно овлашћење председнику Републике - команду над оружаним снагама и именовање генерала. До тада је то радила само Плавшићка, и нико други, и имала је њихову подршку. Аргумент лидера „Слоге“ у тој борби за себични интерес људи из Коалиције „Слога“, за позиције и фотеле, била је, приближно цитирам једну њихову реченицу, „Поплашен је лудак, он ће изазвати рат“. Онда је Додикова сугестија странцима била да ће, када ме смени Вестендорп, настати весеље у Бањој Луци и Републици. Вестендорп је навече звао Додика, а телефонирао му је и Гелбард из Вашингтона, да провере да ли се народ весели, а у то време су се одржавале демонстрације у знак протеста против моје смене. Ја се са вама слажем - зло иде од наших људи. Нажалост, морам то да кажем. Ја инсистирам и даље на јединству. Добро разумем снаге да нас разарају велике снаге, али читаво решење јесте у нашем јединству и нашој слози у кључним националним питањима?

Решење у јединству

- **Имамо неког на линији. Добро вече.**

Гледалац: Добро вече. Желим да поздравим председника Републике и вас као водитеља и хтео бих председнику да поставим једно питање. Да ли има неко да једном лупи шаком о сто и да каже Додик - добро је више, има да полажеш рачуне овом јадном напаћеном народу.

Др Никола Поплашен: Ево, Живко Радишић је познат као човек који лупи шаком сто и који има чврст, јасан и недвосмислен став. Предлажем да то он уради. Није смењен, сви ћемо га следити и изабраћемо много бољу владу.

● **Интересантна је она реченица да жене имају право да командују војском, а мушкарци немају. Господине Поплашен, ви сте тада више пута изјављивали да уопште немате намеру да распустите Скупштину. Скупштина је у основи крива што није изабрана нова влада. У моменту када сте ви били легални председник није вас нико спречавао да предложите мандатара, Скупштина то није хтјела да верификује.**

Др Никола Поплашен: Сада могу нешто слободније да говорим. Био сам обавештен, и пре што сам преузео функцију председника Републике, о томе шта су ови из „Слоге“ испричали у Сарајеву и шта замишљају да ураде са председником Републике. Ја, наравно, нећу о томе са њима да расправљам, јер је моје било да окупим што више људи и помирим их око кључних националних интереса. То је функција председника Републике.

- **Што их нисте помирили?**

Др Никола Поплашен: Настојао сам. Изнео сам један детаљ. Испричао сам како сам нудио Коалицији „Слога“ да формира владу, уз услов да се поштују Устав и закон. Нисам их помирио због њихових особина да буду јањчари и слуге окупационих снага, а не због разлике у мишљењу. Зашто нисам био за распуштање Скупштине? Знао сам да хоће да елиминису председника Републике, а ако распустим Скупштину, то би им био снажан аргумент да не постојим, имали би потпуну власт и инструментовали би и Скупштину. Много брже бисмо дошли у многу гору ситуацију. Овако смо пружали отпор релативно дуго времена, а ни сада није нестала Република. Нестала је онаква какву ми желимо и какву бисмо хтели, али нисмо изгубили све шансе да је ревитализујемо и обновимо. Успео сам у томе да покажем да је политика људи који су на челу Коалиције „Слога“ потпуно издајничка и промашена.

- **Има ријеч господин Милан Благојевић из Бијељине. Добро вече, господине Благојевићу.**

Гледалац: Добро вече. Поздравио бих вас и захвалио се господину Поплашену, који је дао фин пресјек једне ситуације у којој смо ми тренутно, а хтио бих да и питам нешто господина Поплашена. Чињенице говоре да је његов избор за председника Републике резултат коалиције СДС-СРС. Као што знамо, њима је сад забрањен излазак на изборе. Како господин Поплашен тумачи став Српске радикалне странке да бојкотују следеће изборе? Да ли је то у интересу српског народа, а сви се заклинамо у неки интерес? Или је боље да подрже коалициони партнера да би те неке, бар минималне интересе српског народа остварили. Толико.

- **Интересантно питање.**

Бојкотом до демократије

Др Никола Поплашен: Не бојкотујемо ми изборе, него је нама забрањено учешће на изборима. Што се тиче Српске радикалне странке, ми сматрамо да су демократски избори начин, инструмент за решење политичких проблема и проблема у области демократских процеса у Републици Српској и у Босни и Херцеговини; само демократски избори. Свако насиље, сваки притисак, сва именовања из Вашингтона, Београда или Москве су промашене ствари. Међутим, овде се ради о диригованим, недемократским, унапред фалсификованим изборима, у које су унета профашистичка мерила. Не могу се забрањивати странке, људи итд. Према утврђеним изборним правилима, близу пола становништва или не може гласати или не може бити кандидовано. То су та правила. Како год народ гласао, правила унапред обезбеђују успех оне политике којом нестaje Република Српска. То је разлог зашто ми позивамо да се не изађе на изборе.

Сви који изађу на изборе легитимису нестанак Републике Српске. Шта је решење? Решење је у притиску на међуна-

Број посетилаца на трибинама Српске радикалне странке показује ко је најпопуларнији у Републици Српској

родне организације да утврде демократска правила, да у складу са законом људи могу да се кандидују, да се пребројавају гласови онако како су људи гласали и направи нова власт. Моје је мишљење да Српска демократска странка грешни у приступу тиме излази на овакве изборе, што обнавља период када је имала великих грешака, и да ће се то показати као потпуни промашај.

● **Ви сте некада оштро критиковали СДС. Господин Саша Мићић је на линији.**

Гледалац: Добро вече свима у студију, желио бих да поздравим вас господине Драго, и нашег драгог председника Републике господина Николу Поплашена. И ако могу да поставим једно питање. Како ви, господине председниче Републике Српске, видите будућност Републике Српске, посебно за нас, омладину? Овако мале и сиромашне наше Републике?

Др Никола Поплашен: Она јесте мала, али не мора бити сиромашна. Можда ће неке, па и вама, деловати неозбиљно, али постоје неки економски показатељи према којим ми можемо јако брзо бити богати, не веома богати, али можемо имати већи стандард. Нашу будућност видим, пре свега, у блиској вези са нашим браћом у Србији и Црној Гори. Оваквом или онаквом, а кад дође време, у чврстој државној повезаности, у свестраној, економској, културној и социјалној, видим је у свестраном просперитету. Мала република увек може имати компаративне предности, па и Република Српска у својој отворености према свим земљама у свету, и Западу и Истока, може да искористи те предности како би људи имали много бољу перспективу. Код нешто повољнијих односа у свету и нешто здравијој, разумнијој политици, сви млади људи треба да имају много бољу перспективу. Да живе са много више ведрине и оптимизма него у било којој земљи у свету.

● **Када сте већ споменули Србију, и Југославију и матицу, имам једно питање које може да буде индикативно. Ви сте недавно присуствовали Конгресу социјалиста Србије, а том конгресу нису присуствовали социјалисти из Републике Српске. Знам да сте ви као виђени српски ангажовани интелектуалац, прије него што сте постали председник Републике, били један од оштрих критичара те идеје пре него што су радикали ступили у коалицију. Како објашњавате ту можда парадоксалну чињеницу?**

Др Никола Поплашен: Није парадоксална. Када сам се ја одрекао тих критика које сам изрекао? Никада их се нисам одрекао. Ми водимо политику у односу на странке и људе. Ми смо блиски са сваком странком у Републици, Србији или Црној Гори онолико колико се та странка приближила патриотској линији, одбрани државе, националних интереса, просперитету итд. Или се удаљимо онолико колико се та странка удаљава од те линије. Не можете ви у политици бирати некога по шарму, по боји очију, облику ушију итд, него по политичком понашању.

Гледајте шта се десило са Косовом. И ми смо били у Србији пред избором - да изађемо из владе и препустимо злотворима да распарчају Србију и униште народ или да останемо у влади и чувамо Србију и Југославију. То је разлог. Што се тиче мога присуства конгресу, ја сам томе присуствовао не као председник Републике Српске, него као шеф делегације Српске радикалне странке. Ја сам потпредседник Српске радикалне странке у целини. Делегацију није водио Војислав Шешељ, није била на највишем нивоу, него на високом нивоу, предводио ју је потпредседник Никола Поплашен.

● **Предлажем да чујемо Горана Симића из Зворника. Добро вече, господине Симићу.**

Гледалац: Добро вече. Поздравио бих председника и све вас у студију и поставио бих питање за господина председника. Да ли је тачно да је наш тзв. премијер Додик изјавио да општине у којима ће у наредним изборима победити Српска демократска странка неће имати никакву прилику да добију било какву помоћ од међународне заједнице? Да ли је то тачно и да ли је уопште паметно изаћи на наредне изборе?

Др Никола Поплашен: Што се тиче Додикових изјава, заиста их је сувишно коментарисати. Јуче је људима у Прњавору претило - ако не будете гласали за мене, нећете добити ништа. Ево колико су добили Србац, Лакташи итд. Дакле, ради се о човеку који је залутао у политику и који тражи начина да ушибари још нешто. Што се тиче помоћи међународне заједнице, немојте се много томе радовати ни на то ослањати, јер се ту ради о еномрном задуживању, задужују и нас и нашу децу; и без те помоћи бисмо били у бољој економској ситуацији. Камо среће, и за економске и демократске процесе, да ове терене напусте људи у униформама и без њих који овде извлаче личну корист.

Странци ће највише помоћи кад повуку трупе

Што се тиче Додикове изјаве о ускраћивању помоћи, без обзира шта ја мислио о њој, такав приступ је противзаконит и криминалан. Права општина се регулише у складу са Уставом и законом, у складу са обавезама владе и Скупштине и у складу са овлашћењима локалних органа власти. Према томе, треба се борити само за уставност и законитост.

● **Предлажем да приведемо крају ову емисију. Ја сам овај разговор вечерас, претпостављам да сте то и примјетили, некако ипак поставио као неку врсту ТВ-дуела, није ово био класичан разговор какав смо до сада водили. Ви сте председник Републике кога је изабрао народ, смјенио бивши високи представник, врло кратко сте обављали своју функцију, али сте остали у народу као председник Републике. Оно што је чињеница јесте да Српска радикална странка не излази на локалне изборе. Не зна се шта ће бити за**

опште изборе. Дакле, може се десити, рецимо, да се дозволи Српској радикалној странци да изађе на опште изборе, претпостављам да бисте ви опет били кандидат за председника Републике, али шта ако не бисте могли бити кандидат Српске радикалне странке, да ли бисте можда били независан кандидат или бисте променили партију?

Др Никола Поплашен: Нама је и сада постављен услов да се смени комплетно руководство странке и да се прилагодимо захтевима странаца. Није реч само о Српској радикалној странци. Не сме бити забрањена ниједна политичка странка. И Српска радикална странка и друге странке треба да се боре за права свих странака, укључујући и противничке. То је услов демократије. Када искључујете људе који различито мисле, то је профашистички, односно тоталитарни приступ. Све странке које поштују Устав и закон морају да учествују. Ако буду забрањиване странке и на републичким изборима, онда ће то бити црна слика у којој ће се наћи овај народ и ови простори. Надам се да ћемо ми подићи демократску температуру и да ћемо се изборити да се људи и странке не забрањују по нечијој зловољи. По сугестијама Додика, високог представника или Пентагона. Него по слову закона и по делима или неделима која су учинили или нису учинили. У таквој ситуацији своје место на политичкој сцени има Српска радикална странка и ми ћемо добити онолико гласова колико добијемо поверења људи. Добијемо ли много, ми ћемо бити захвални и проводићемо своју политику. Добије ли нека друга странка, ми ћемо јој честитати.

● **Посљедње питање, а мислим да га је требало поставити на почетку. Народ зна да сте ви професор на Правном факултету у Бањој Луци, али у неким вашим изјавама кажете да дјелимично, у смањеном обиму, обављате и функцију председника Републике. Ево, за крај, да кажете народу шта ви сада радите?**

Др Никола Поплашен: Отприлике сте описали моје обавезе: обављам многе, нарочито координирајуће функције председника Републике, имам обавеза на факултету, имам обавеза и у странци, а имам и породицу, која није тако малобројна. Тако да имам доста обавеза, дан ми је пун, понекад и ноћ.

● **Хвала вам што сте били мој гост и надам се да ће ову емисију веома пажљиво прегледати господин Милорад Додик.**

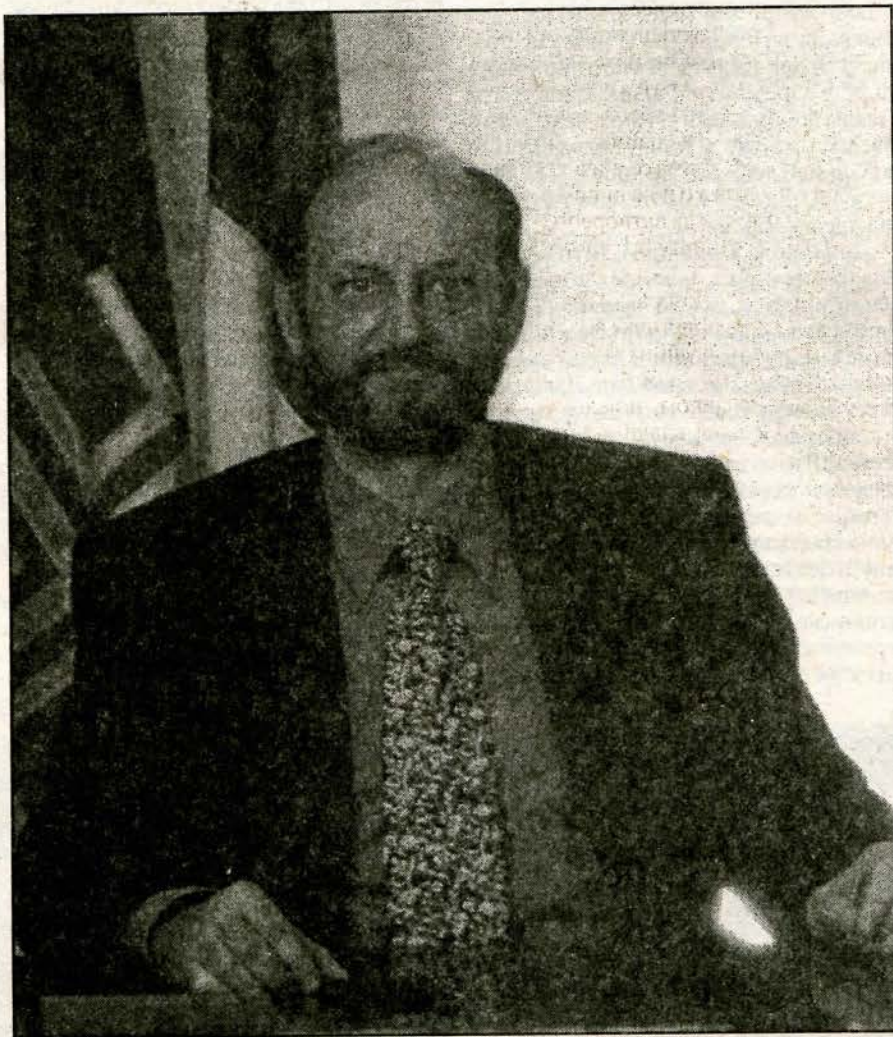
Др Никола Поплашен: Хвала и вама. Надам се да ће она имати ефекта и да ће ме разумети Срби и грађани Републике Српске, и добре намере које сам изнео, а надам се да се Милорад Додик неће наљутити. Ако му то помогне да се врати у Мрчајевце, у своје село, мени ће бити драго.

● **Хвала још једном. Поштовани гледаоци, и вама хвала на пажњи. Мој и ваш гост је био председник Републике Српске проф. др Никола Поплашен. Хвала на пажњи.**

ПИСМО ПРЕДСЕДНИКА РЕПУБЛИКЕ НИКОЛЕ ПОПЛАШЕНА
МЕЂУНАРОДНИМ ОРГАНИЗАЦИЈАМА И СВЕТСКИМ СИЛАМА

ТРАЖИМО ДЕМОКРАТСКЕ ИЗБОРЕ

Писмо је упућено председавајућем Савета безбедности Уједињених нација, председавајућем Европског савета, председавајућем Организације за европску безбедност и сарадњу и министрима иностраних послова земаља чланица Савета за имплементацију мира

Изборна правила и прописи врше насиље над људима и идејама

Поштована господо,

Као што вам је познато, бивши високи представник за Босну и Херцеговину Карлос Вестендорп је 5. марта 1999. године донео одлуку којом је хтео да ме смени са функције председника Републике Српске, на коју сам изабран на општим изборима вољом већине грађана.

У периоду пре, током и после избора инсистирао сам на доследној примени

Дејтонског мировног споразума и унапређивању демократских процеса. Зато сам уверен да сте сагласни да је та одлука донесена под притиском и да је дубоко антидемократска и антидејтонска.

Како ово није једини пример кршења демократских норми, дужан сам да вас, као председник Републике Српске, упозорим на неке појаве везане за локалне изборе у Босни и Херцеговини заказане за 8. април 2000. године.

Правила и прописи које је донела Привремена изборна комисија успостављају дискриминацију према људима, идејама и странкама, а у многим одредбама и према целом српском народу.

Ово се, пре свега, односи на чињеницу да је тим правилима и прописима велики број грађана - Срба - лишен било активног, било пасивног права гласа, било оба. Наиме, лица која живе у кућама и становима који спадају у категорију напуштене имовине немају права да се кандидују на изборима, а то су избеглице или, како се то цинично еуфемистички назива, расељена лица, чија се имовина налази у Федерацији Босне и Херцеговине и до које могу да дођу само појединци. Како број таквих лица износи 430.500, то износи око половине бирачког тела у Републици Српској (на претходним изборима гласало је 844.320 бирача), односно једна петина укупног бирачког тела у Босни и Херцеговини, које броји 2.574.000 гласача.

Истовремено, као бирачи са активним и пасивним правом гласа појављују се мудахедини из арапских и других земаља који су у Босну и Херцеговину дошли почетком рата да би се борили на страни муслиманске војске и муслиманске милиције (штампа у Српској је објављивала делимичне спискове, најдетаљније „Велика Србија“ од фебруара ове године - преко 260 имена).

Изборна правила и прописи врше насиље и над идејама - забрањује се учешће на изборима појединим странкама (Српској радикалној странци и Српској странци Републике Српске), фаворизују се безначајне, неке се потпуно неосновано проглашавају расистичким и шовинистичким, а истовремено се отварају огромне могућности за манипулацију изборним резултатима, тако да ти резултати ни на који начин не могу одражавати праву вољу грађана. У настојању да добију жељене и унапред планиране резултате, високи представник за Босну и Херцеговину ОЕБС-а амбасадор Роберт Бери доноси одлуке којима забрањују или ограничавају политички рад и елиминишу огроман број људи из изборног процеса.

Тако су од Српске радикалне странке (и не само од ње) тражили да из руководства странке избаце једанаест водећих људи. Ти људи, међу којима сам и ја, не могу се кандидовати нити бити именовани ни на једну јавну функцију, не могу бити ни чланови управних или надзорних одбора или директори у предузећима у јавној својини. Морам да подвучем да ти људи нису криминалци, нису починили никакву по законским стандардима неприхватљиву радњу, већ су личности које се не допадају високом представнику. Тиме су им ускраћене политичке слободе које су, као што знате, загарантоване Пактом о политичким правима из 1966, Европском конвенцијом о људским правима и Дејтонским мировним споразумом. Тиме се напори за демократизацију коју врше међународни представници претварају у своју супротност. Наводни разлог забране, „запаливи језик“, у ствари је забрана другачијег мишљења и стварање једноумља, са којим смо имали горких искустава у протеклим деценијама.

Дужан сам да вам кажем да су грађани Републике Српске и Босне и Херцеговине огорчени и разочарани због таквих поступака међународних организација. Ни небројени покушаји манипулације јавним мњењем од стране међународних представника, свесрдно потпомогнути актуелним властима - Милорадом Додиком и неколицином министара, не успевају да стишају тај гнев. Тим више што се осећају несигурним у атмосфери у којој владају насиље, корупција, незапосленост, скоро непрестано кршење Дејтонског споразума и људских права и слобода, инциденти почињени од стране међународних службеника и њихове ароганције.

Као пример манипулације јавним мњењем износим неистиниту и злонамерну тврдњу да је Српска радикална странка Републике Српске спремна на терор и друге антидемократске поступке. То је лаж измишљена да би послужила као повод за репресију, шпиканирање и терор над овом странком. Или изјаве да је Српска радикална странка фашистичка, расистичка или шовинистичка. Исте такве оптужбе упућују се и на поједине личности.

Ђутање представника међународне заједнице у оваквим случајевима може довести до закључка да су ови поступци координисани између њих и Милорада Додика.

Сва моја искуства са Српском радикалном странком Републике Српске показују да је она у потпуности опредељена на демократију, владавину права и легитимно заступање интереса српског народа и демократски оријентисаних грађана Републике Српске. Она нема намеру а се супротставља демократски дефинисаној народној вољи. Зато треба успоставити механизме који ће из наших медија елиминисати лажи, којима се у јавности ствара погрешна слика о појединцима и странкама, и спречити да затвореност медија онемогућава одговор на такве измишљотине.

Истовремено упозоравам да је неопходно спречити терористичке акције које су планирали неки људи из међународних организација у координацији са Милорадом Додиком, појединим министрима у његовој влади и делом министарства унутрашњих послова. Те акције би биле усмерене против дела грађана ко-

ји желе да остваре своја политичка права, а нарочито против руководства, активиста и симпатизера Српске радикалне странке Републике Српске.

Од ствари које се нису помакле од почетка мировног процеса, најмањи напредак је постигнут у демократизацији и решењу проблема избеглица. Нарочито обесхрабрује чињеница да стотинама хиљада Срба који су раније живели у Федерацији Босне и Херцеговине није омогућено да располажу својом имовином, а репресивним мерама се приморавају да напусте станове и куће у којима сада живе.

Моје је уверење да је решење свих политичких проблема у демократским изборима и поштовању Дејтонског споразума. А први озбиљан корак у том смислу је хитно доношење сталног изборног закона, што је и обавеза из Мировног споразума (Анекс 3, члан 1) и укидање, на легалан начин, свих дискриминаторских одлука везаних за изборе 8. априла 2000. године.

Уверен сам да би се тим путем створила демократска атмосфера, која би омогућила свим грађанима да учествују на изборима.

Због свега наведеног, а уважавајући улогу великих сила у мировном процесу, као и у жељи да се створе демократски услови за изборе у складу са Дејтонским споразумом, нашим уставом и законима, изражавам одлучност да се и даље борим за те принципе. Изражавам и наду да ће међународни чиниоци присутни у Републици Српској и Босни и Херцеговини коначно ускладити своје речи и дела.

Волфганг Петрич је донео одлуке којима забрањује или ограничава политички рад и елиминира огроман број људи из изборног процеса

ИНТЕРВЈУ: МИРКО БЛАГОЈЕВИЋ, ПРЕДСЕДНИК ИЗВРШНОГ ОДБОРА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

КОРУМПИРАНИ МНОГИ НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

- Одржавање локалних избора је била велика несрећа Републике Српске. Бојимо се да ћемо сада остати без већинског српског становништва
- Што није успео Алија, успели су српски изроди

Главни повод за разговор са господином Благојевићем су општински избори. Многим гласачима савршено је јасно какав је изборни инжењеринг одигран. О томе и много чему другом разговарали смо са председником Извршног одбора Српске радикалне странке Републике Српске.

● Господине Благојевићу, како бисте оценили актуелну политичку ситуацију у Републици Српској?

Благојевић: Политичка ситуација у Републици Српској мења се великом брзином и она се из дана у дан драматично погоршава на штету српског народа.

У овом тренутку у Републици Српској имамо ситуацију да не функционише ниједна озбиљнија институција, која Републику Српску чини републиком и које су успостављене Дејтонским споразумом.

Да би се Република Српска потпуно уништила њени непријатељи су оценили да би се то најлакше могло извести ако се девалвирала или онемогућила функција председника Републике.

Кренуло се дакле тим редоследом, али томе су највише кумовали и поједини политичари из Републике Српске, као што издајници који себе називају коалиција „Слога“.

Плавшићка само ружна прошлост

Првенствено мислим да је најгори међу нима, и далеко најгори међу најгорима је господин Живко Радишић, потом тоспођа Биљана Плавшић. Она више не може бити ни лоша ни добра, ни

гора ни боља, јер је то је особа које је српском народу нанеле непроцењиву штету и она више и она је св ој издајнички пут завршила тако да више ништа не представља.

У датом тренутку она је била веома битна пошто је имала функцију председника Републике Српске. Тада је формирала себи некакву странку која у српском народу због своје издајничке оријентације не представља ништа. Плавшићева је одиграла срамну историјску улогу у уништавању Републике Српске. Али, ту је и Милорад Додик, онакав какав јесте, јасан и чист издајник до краја.

● Када сте поменути те људе на прво место сте ставили господина Радишића. Да ли тиме, можда не потцењујете улогу осталих функционера и политичара у Републици Српској?

Благојевић: За нас српске радикале госпођа Плавшић је ружна прошлост, јер све што је до сада урадила било је на штету српског народа. Морам да подсетим наше читаоце и све оне који су то заборавили да смо ми још 20. марта 1997. године тражили да госпођа Плавшић поднесе оставку на дужност председника Републике Српске. То се затражило у саопштењу за јавност јер смо још тада, много пре од свих осталих, осетили да је госпођа Плавшић кренула у издају.

Дакле, ми смо на време прозрели њене паклене и издајничке намере. Она је кренула путем издаје од тренутка када је упала у мрежу страних обавештајних служби. Они су пронашли једну лабилну особу која је уз врло сујетна и која због своје некакве трагичне личне судбине, јер је жена која се није удавала. Живела је са некаквим Мехмедом, чини ми се из Храснице, десетак година у невенчаном браку који никад није био крунисан венчањем. Она живи сама и то је судбина таквих људи, који своје породичне комплексе настоји да лечи на штету поштеног и честитог српског народа наносећи му огромну штету.

Госпођа Плавшић је највећа грешка СДС када је кандидовала такву особу са бројним људским недоставима и манама за председника Републике Српске.

Она, међутим више није битна и сада је кључна личност Живко Радишић, ко-

Српски радикали никада нису вршили терор, а често су били под ударом терора: Мирко Благојевић поред минираних простора странке у Бијељини 1997. године

ји и поред свега што се дешава у Социјалистичкој партији Републике Српске и даље све диктира.

● **Да ли заиста верујете да Радишић има способност и моћ да самостално одлучује о судбини српског народа?**

Избори на штету Срба

Благојевић: Не ради се о томе да је он толико способан. Он је на функцији која има одређену тежину, јер је српски члан Председништва Босне и Херцеговине. Али, сетите се само како је он изабран на ту функцију. Јер, кад неко буде изабран на изборима он има одговорност према тим бирачима, а његови бирачи су из странке СДА Алије Изетбеговића. Српски народ њему није указао своје поверење.

То само потврђује да постоје бројни недостаци у Дејтонском споразуму када је у питању избор чланова Председништва Босне и Херцеговине. Јер у ово колективно тело бира се један муслиман, кога бирају искључиво муслимани, један Хрват кога, такође, бирају само Хрвати и један Србин кога бирају гласачи из Републике Српске и иностранства, а добро се зна да ту има и 30 процената муслимана, непријатеља Републике Српске, то јест људи који желе да нестане Република Српска.

Други недостатак је и избор посланика у Дом народа Босне и Херцеговине. Наиме, у тај дом се бира пет Хрвата, које бирају само Хрвати, пет муслиманана које бирају муслимани и пет грађана српске националности које бира Парламент Републике Српске. Али у томе учествује и 30 одсто муслимана што је велики проблем. Јер, тако испада да су наши посланици који седе у Дому народа по укусу муслимана.

● **Како бисте прокоментаришали последња збивања и неспоразуме унутар коалиције „Слога“?**

Коалиција из користољубља

Благојевић: То је бивша коалиција „Слога“, међутим онај ко једном постане издајник остаје увек издајник. Ови су се мало посађили око плена јер су довршили пљачкање ратом осиромашеног српског народа.

Мислим да ће се они веома брзо окупити око идеје која подразумева даље пљачкање српског народа, јер другог никог не и могу пљачкати. Могу да искамче и неке веома неповољне кредите за српски народ од некаквих страних кредитора, али они притом узимају огромну провизију за себе.

● **Ко је још остао у тој коалицији коју називају „Слога“?**

Благојевић: Па, то је такав јад и чемер и још само недовољно упућени могу помислити да је у тој коалицији остала једна национална странка госпође Плавшић која се зове Српски народни савез. Али, то је странка која је са-

тављена од људи који су уцењени и који обављају одређене функције под тим огтерећењем. Сви су такви у тој странци. Ваљда бојећи се оптужби из Хага сви они су похрили из СДС у загрљај госпође Плавшић мислећи да ће им она пружити пуну заштиту. А, види се да то није никаква странка. Довољно је погледати профил тих људи јер ту има и некаквих монархиста, антмонархиста, левичара, екстремни левичара, десничара и ултранационалиста, а свима је један једини циљ да пљачкају и да се брзо обогате. Они користе ову политичку ситуацију да се што више накраду и обогате.

● **Где је у свему томе улога Милорада Додика?**

Пропала социјалдемократија

Благојевић: Додик је потпуно јасан. Он је издајник, квислинг и криминалац. На основу потеза које вуче лако се може закључити да је он марионета у рукама странаца. Све ради у њиховом интересу и по њиховим наложима, а то значи на велику штету српског народа. Када би случајно повукао самоиницијативно бар неки потез који је у корист и интересу српског народа он би га одмах сменили. Он је, да поновим, кристално јасан, то јест издајник што уосталом никад није ни сакривао. То му је једна од „врлина“.

● **Тај наводни српски социјалдемократ се састаје и сарађује са исламским фундаменталистима. Како то појаснити?**

Благојевић: Треба да сарађује са сваким, али на равноправним односима и не на штету Републике Српске. Као председник Извршног одбора Српске радикалне странке имам неке обавезе да координирам рад наших посланика у једном и другом парламенту. У овом тренутку мало нам је теже да имамо сталне контакте са нашим посланицима у Представничком дому Босне и Херцеговине, иако су наши посланици изузетно одани својој странци. Реч је о Драгану Мирковићу и Раденки Балта, који су изузетно одани и страначки дисциплиновани, али политика је таква да они у одређеним моментима сами процењују како да гласају јер се на седнице Представничког дома долази са припремама за конкретне теме, а током седнице се наметну сасвим друге. Предлажу се некакве нове тачке дневног реда, нуде се нови предлози закона и због тога смо им саветовали да у таквим ситуацијама, када буду у дилеми да гласају супротно од онога за шта се залажу представници СДА. То је потребно и због тога што се одлуке доносе и у минутима се одлучује о важним стварима.

Најјачи су српски радикали

● **Господине Благојевићу, док су многе странке у Републици Српској водиле политичку кампању за општинске изборе, представници Српске радикалне странке сматрали су да ти избори нису слободни ни демократски и позвали су бираче да бо-**

јкотују те изборе. Остајете ли и даље при својим ставовима?

Благојевић: Није ово одлука коју смо донели на брзину већ је то процес који је траје годинама. Нашу странку не могу уплаши нити могу да нас уцене. Дакле, странци не могу нас уплаше, подмите нити имају чиме да нас уцене. Због тога су настојали да нас на разне начине елиминишу из изборне трке на један антидемократски и антидејтонски нач

Ми смо се за прошле изборе добро спремили, али били су спремни и Американци. Ми смо се, међутим, показали спремнији и успели смо да им отгемемо једанаест посланика, јер сви су посланици у њиховим рукама. Поред тога бирачи су нам поверили и функцију председника Републике Српске. Тада је на изборима за српске радикале гласало 200.000 Срба. Међутим, изборним инжењеринзима били смо покрадени јер смо уз функцију председника требали да добијемо 22 посланика. Ту је и инжењеринг са Радикалном странком који нас је коштао 70.000 гласова и може се слободно рећи да смо покрадени за око 100.000 гласова.

Након свега, они су на силејски начин смени председника Републике Српске др Николу Поплашена без икаквог ваљаног разлога. Потом су правили анкету за локалне изборе и том приликом показали се да српски радикали најбоље котирају код грађана Републике Српске. Негде око 40 одсто грађана је исказало поверење Српској радикалној странци. Имали су погрешне процене јер су мислили кад председника смени да ће пасти рејтинг нашој странци, али десило се сасавим супротно јер је популарност српских радикала нагло порасла.

Хемијске оловке стижу из Америке

● **Значи сада бојкот је био једино политичко решење које је могло довести до неког резултата?**

Благојевић: Да. Потпуно је бесмислено било излазити на ове изборе. Ми смо желели да се сви окупе око једне идеје, то јест да се донесе један изборни. На крају крајева ти избори су и требали да се одрже по нашим правилима и по нашим прописима.

Трагедија је била излазак на ове изборе јер све је било под контролом Американаца. Они су бомбардовали Републику Српску и Србију, смењивали наше функционере, отели су нам Брчко, помагали су муслиманима војно, материјално у офанзиву 1995. године. У овој кампањи и медији су под њиховом контролом. Правила и прописе за ове изборе су написали и усвојили Американци. Гласачке кутије и гласачки листићи су Амерички, јер и штампарија у којима су они штампани су Америчке или су под њиховом контролом. Хемијске оловке, што је веома битно за манипулације су, такође, Америчке.

Најжалосније је да је формирање локалних власти након избора такође у

рукама Американаца. Ниједна странка не зна како ће се применити изборни резултати, а излашле су на изборе. Када се све ово има у виду онда је било сулудо излазити на те изборе.

Лажна брига о избеглицима

Има странака које су потпуно састављене од криминалаца и преварантата. Некако су успели да пронађу два-три човека да ставе на изборне листе. У неким општинама нису успели да пронађу ни тог једног човека да би могли изаћи на изборе, а камо ли да имају једног одборника.

● **Такозвани високи представници:** Карл Билт је био задужен за успостављање слободе кретања у Босни и Херцеговини, Карлос Вестендорп да смењује од народа легално избране функционере, укида постојеће и доноси нове законе, Волфганг Петрич, ради то исто а сада се оријентисао на деложације српског избеглог и расељеног становништва. Како бисте прокоментарисали њихову стварну улогу у Босни и Херцеговини?

Благојевић: Сувишно је о њима било шта рећи. Ја бих, међутим, желео да нешто више кажем о проблему избеглог и расељеног становништва. У време предизборне кампање за ову категорију становништва све политичке партије се просто утркују ко ће више да пролије лажних суза над судбином избеглог становништва. Њима тада избеглице требају, а чим су избори прошли они их уз помоћ странаца избацују на улицу.

Једино посланици Српске радикалне странке нису гласали за закон којим се избеглице избацују из станова и кућа. Сада су се сви растрчали и нуде некаква спасоносна решаша. Тако избеглице, које живе у Јањи сада позивају у село Загони код Бијељине, а тамо се деценијама нико није насељавао, али се јесу многи раселили, јер се ради о најсиромашнијем селу у Семберији. Истина, оно је удаљено од Бијељине свега десетак километара, али тамо је тако посна земља да је то потпуно бесперспективно село. Али сада су се нашли тамо неки па нуде људима неку задружну земљу како би се тамо трајно населили. Добро је треба им омогућити да се населе јер то је добра идеја, али има толико задружне земље и државних добара на бољим локацијама у Семберији.

За време владавине СДС-а, Мирко Благојевић, тада народни посланик, штрајковао је глађу због избацивања избеглица на улицу и усељавања директорских и министарских рођака у њихове станове

Парламентарци у служби корупције

● **Поред лажне бригае о избеглицима стално се најављује некакав обрачун са криминалом у Републици Српској. Верујете ли у тако нешто?**

Благојевић: Заиста, стално причају о том криминалу, а својим прописима и понашањем у сарадњи са представника међународних организација подстичу корупцију, чак и унутар самог парламента.

Као нигде на свету поједини посланици једноставно раде у корист владе да би добили паре. У Последње време успели су да корумпирају и једног нашег посланика Војина Остојића. Добио је стан, а сада за сваку седницу добија и паре. Исто тако погледајте како се од почетка понашају посланици Радикалне странке и њихов председник Мирослав Радвановић, само онако и онилико колико му Милорад Додик уручи пара. То исто ради и Мико Перковић, бивши посланик Радикалне странке, који је сада прешао ни сам не зна у који партију, али зна веома добро да прими новац и да гласа онако како то од њега затражи Милорад Додик. То је та посланичка група које је поткупљена, а наравно то се сада дешава и са посланицима Социјалистичке партије, Српског народног савеза и других поткупљивих партија и појединаца.

Због тога смешно звучи кад представници међународних организација изађу на телевизију и говоре о корупцији, а уствари сами је подстичу.

Због свега изнатог позивамо народ да се увек окупи у што већем броју када се заказују деложације како би спречили избацивање људи на улицу док им се не обезбеди адекватан смештај.

● **Како бисте у овом тренутку оценили рад медија у Републици Српској?**

Медијско насиље у Српској

Благојевић: Стање у медијима је жалосно. Морам да подсетим на чињеницу када је Влада сменила са дужности 16 главних и одговорних уредника лолних радио-телевизијских станица да је то био најдрњи облик гашења слободне мисли у Републици Српској. Јер, шта би било да сада власт у Србији угаси све локалне станице.

Опозиција у Србији је закон о информисању назива Шешелев закон, а у Републици Српској и Босни и Херцеговини

такозвана Независна комисија за медије коју воде странци изричу драстичне казне за медије и незаконито наплаћује коришћење фреквенција, као природног ресурса сваке државе.

Зато ови који критикују законе у Србије нека пређу преко Дрине па да виде шта се дешава у тој такозваној демократијизацији медија. Дакле, нека Ђинђић и Драшковић дођу овамо па да виде ко руководи овдашњим медијима ша нека лепо седну и препишу све прописе из те области и то слободно примене у Србији. Код нас опозиција не може доћи ни близу ни до државне телевизије ни до такозваних независних медија. У Србији то није случај јер имају велики број опозиционих медија, али су увек спремни да критикују законску регулативу у својој држави.

Требамо све учинити да се Република Српска сачува. Имамо шансе за то, ту је и наша матица која се успела повратити од злочиначког бомбардовања. Показало се да ми не можемо без Србије и Југославије што сваки грађанин осећа на својој кожи.

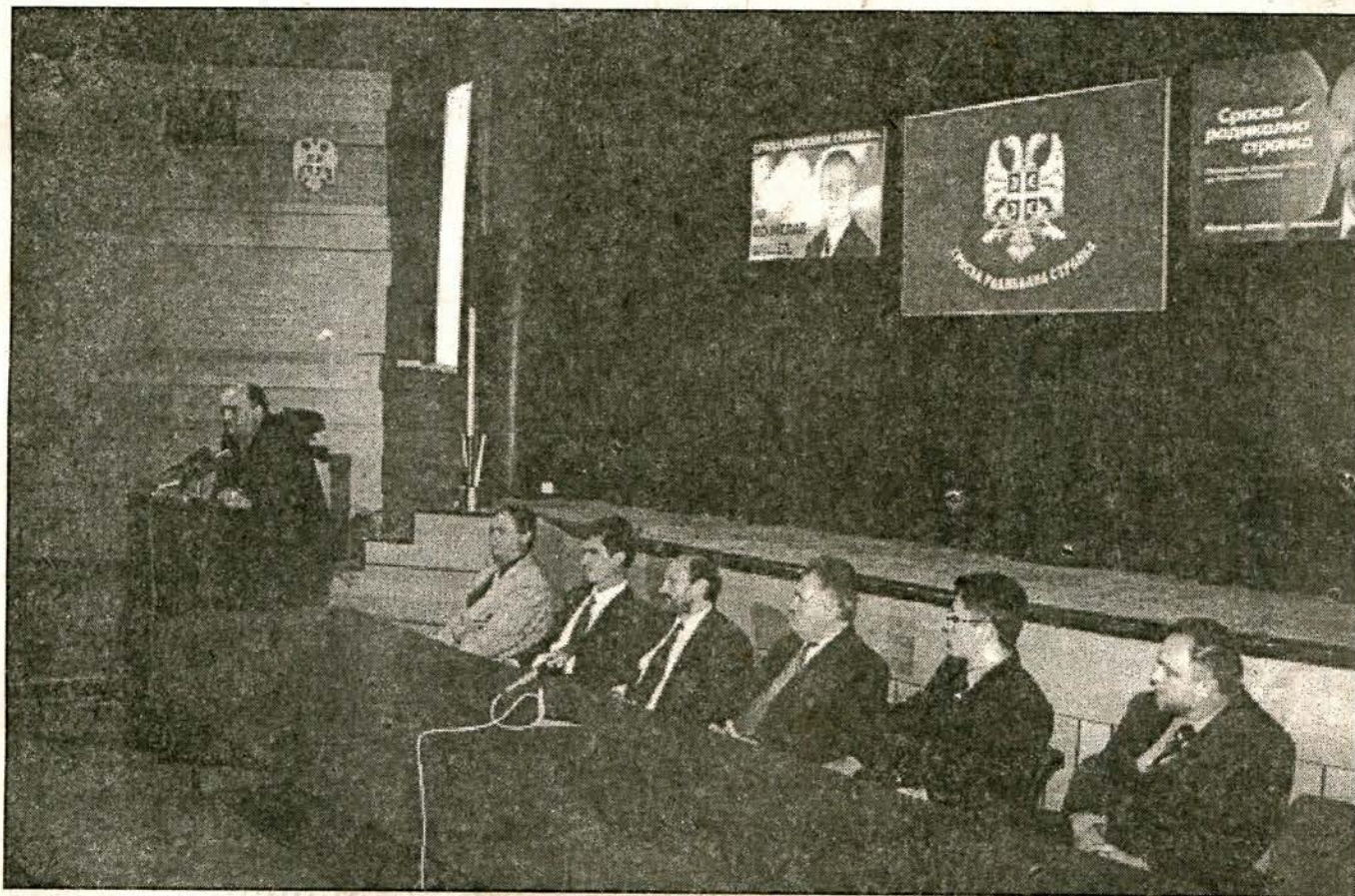
Жалосно је једино да поред Американаца и ми задајемо додатни ударац нашој матици. Наредни дани ће брзо показати на коме се путу налазимо: да ли на путу отрежњења или на путу неког брзог несатанка. Било би свакако боље да је ову прво у питању.

Милан Вулић

О АКТИВНОСТИМА СРПСКИХ РАДИКАЛА У АНТИ-ИЗБОРНОЈ КАМПАЊИ

ДОСТОЈАНСТВЕНА ПОЛИТИЧКА БОРБА ЗА ДЕМОКРАТИЈУ

● Током анти-изборне кампање Српска радикална странка је учинила све што је било у њеној моћи како би недолучни део српског народа одвратила од погубног потеза – изласка на изборе које су страни интервентни одржали 8. априла 2000. године

Бијељина: већини трибина присуствовало је целокупно руководство Српске радикалне странке Републике Српске

Српска радикална странка Републике Српске позивала је све грађане Републике Српске да не изађу на изборе који су одржани само због тога да би се на њима легитимисали амарички послушници, следбеници окупаторских идеја, политичке полтронске марионете.

Ми смо упозоравали да је таква политика погрешна.

Српска радикална странка Републике Српске подржала вољу оног дела народа који није хтео да изађе на изборе.

У току анти-изборне кампање подељено је 300.000 „специјалаца“ СРС који су носили јасну поруку да Српска радикална странка Републике Српске позива српски народ да не изађе на изборе. Говорили смо: Ако буде избора неће бити Републике Српске, и нажалост данас само неколико седмица после избора то се све више потврђује.

Сваки од ових „специјалаца“ долазио је до скоро сваке куће у Републици Српској. У њима се могло прочитати који су то разлози због којих су ови избори нелегитимни и нелегални, због којих су анти-српски и због којих су против демократије и против Дејтонског мировног споразума. Свако ке је хтео да схвати то је на основу понуђених чињеница и података могао да учини.

Српска радикална странка истовремено је нудила своје решење које представља наше захтеве, наш акциони програм, у коме тражимо доношење сталног изборног закона на основу кога у изборима могу равноправно учествовати и као и гласачи и као кандидати сви они који Републику Српску осећају као своју земљу и који желе у њој да остваре све оно што човек жели у свом животу да учини. Од тога ни сада нисмо одустали.

Истина у „Великој Србији“

Ми смо објавили и специјално издање листа на 64 стране у коме се види списак од 265 муџахедина који су сада грађани Федерације БиХ, односно БиХ са пуним правима и који се могу чак и кандидовати на овим изборима за разлику од српских радикала, за разлику од избеглица из Федерације БиХ и за разлику од избеглица из бивших југословенских република.

Верујемо да је то био наш активан допринос бојкоту избора јер смо убеђени да онај ко жели да разуме може да разуме уколико му се понуде аргументи какве смо ми понудили у нашим издањима.

То су демократски аргументи које нуде српски радикали српском народу и којима захтевају од међународних организација да се поштују људска и грађанска права у Републици Српској и БиХ.

Рекли смо да је свеједно да ли ће се на овим изборима народ гласати за прву ударну антисрпску линију Плавшића, Додик, Радишић, Изетбеговић или за резервну клупу Калинић, Иванић.

Трибине широм Републике Српске

Српски радикали су у свим општинама у Републици Српској одржали бројне трибине на којима су крајње аргументовано говорили о разлозима који оправдавају бојкот избора.

Од Требиња до Новог Града посећеност трибина била је огромна. Сале у којима су говорили српски радикали биле су мале да приме све оне који су хтели да их чују.

Представници Српске радикалне странке Републике Српске били су надахнути праведнишћу позива на бојкот. Наши активисти који у кампањама учествују од настанка странке тврде да скупови Српске радикалне странке никада нису били посећенији и да говори никада нису добијали толико пажње.

Народ је очито био спреман да сагледа све стране локалних избора и да донесе одлуку о свом учешћу или бојкоту.

Нажалост један број грађана је већ био подлегао обећањима, притисцима и лажима других странака које су у својим циркуским шатрама протутњале Републиком Српском.

Српски радикали су за разлику од њим увек, при сваком наступу у јавности, имали на уму да је главни задатак свих патриота да упозоре народ на невоље које доносе локални избори организовани од стране страних интервенциониста.

Амерички кандидати, листићи, оловке и кутије

Председник Извршног одбора Српске радикалне странке Републике Српске

Мирко Благојевић на јавним трибинама говорио је о томе како су неријатељи српског народа овај пут организовали изборе на којима је све америчко. Амерички су листићи, оловке, кутије, а што је најжалосније амерички су и кандидати, рекао је Благојевић.

Ови избори, по Благојевићу, су као игра са три шибице. На тој игри никада нико ије добио јер се на таквој игри и не може добити. Она је смишљена због тога да би корист доносила само пре-варантима.

Једини излаз из овакве ситуације је бојкот избора јер само тако можемо заобићи замку коју су нам припремили исти они који су нам уместо гласачких кутија прошле године слали ракете и авионске бомбе.

Српска демократска странка није оно што је била раније јер је њихово садашње руководство издало.

И други прваци Српске радикалне странке Републике Српске учествовали су у анти-изборној кампањи. Огњен Тадић, главни секретар Странке, посетио је више десетина трибина. На трибинама је говорио о томе како су српски радикали разочарани због чињенице да друге странке пристају да служе страним интервенционистима. То се додуше могло и предвидети, рекао је Тадић, јер су сви они гласали за Закон о престанку примене закона о кориштењу напуштене имовине. Ми нисмо против располагања имовином од стране власника или посједника, али смо против тога да неко злоупотребавајући то начело врши протеривање Срба из Републике Српске правећи тако некакав кантон са релативном српском већином. Нажалост странци су у Калинићу пронашли најпогоднију особу за такав процес јер се ради о човеку који је у својој политичкој биографији направио све промене. Од верника је остао неверник и обратно, од Србина Југословен и обратно, од комунисте демократа, од ратног министра и посланика миротвораца, од екстремисте ре-

формиста и сл.

Слободан Цвијетић члан извршног одбора Српске радикалне странке Републике Српске рекао је да је Српска демократска странка уплатила цену свог учешћа на изборима хашпењем Момчила Крајишника, и да се цена учешћа на ре-публичким изборима већ наслуђује.

Сада у Републици Српској имамо три групе људи рекао је Цвијетић. Прва су уцењени Срби, друга су купљено-продати Срби, а трећа Срби који свом народу чине зло зато што су убеђени да је унитарна Босна и Херцеговина исправан про-јекат.

Бојкот као одбрана демократије

Заказани избори били су потпуно антидемократски. Да су постојали минимални услови за изборе, који подразумевају демократско право гласа, активно и пасивно бирачко право свих грађана и да су постојале гаранције да резултати избора неће бити фалсификовани, српски радикали би ишли у изборну трку.

За одржавање локалних избора ови услови нису испуњени.

Заказивање избора је обављено у потпуној супротности са Дејтонским мировним споразумом. Уместо да до сада буде оформљена Стална изборна комисија, улогу организатора избора и вршила је Привремена изборна комисија. Дејтонски мировни споразум одређује потпуно другачије и у њему пише: "Стране се залажу да образују Сталну изборну комисију која ће бити одговорна за спровођење будућих избора у Босни и Херцеговини." (Анекс 3, члан В).

Привремена изборна комисија, поред тога што је више пута крајње арогантно и дрско изашла из граница свог мандата, није уважила ни једну од примедби које су српске странке до сада изнеле у вези са изборним процесом. Што је најгоре наше примедбе нису уважене ни када је у питању била припрема такозваног сталног изборног закона, а истовремено захтевају да посланици Српске радикалне странке подрже његово усвајање.

На свим претходним изборима један од основних проблема била је веродостојност гласања у иностранству. У Републику Српску у врећама су долазили гласачки листићи које су најчешће испуњавали службеници муслиманских амбасада. Представници Републике Српске у иностранству, а и у центрима за пребројавање, који су се као по правилу увек налазили у Федералном Сарајеву, били су сведоци бројних фалсификата.

И после ових избора спорни су резултати

Потпуно супротно изборним стандардима, Привремена изборна комисија након обављеног гласања резултате избора држали у тајности.

На трибини у Србињу: цена СДС-а за локалне изборе било је хашпење Момчила Крајишника, а за републичке се цена наслуђује

То се дешавало и раније и ми смо упозоравали да ће се то десити и на овим изборима. За то време амерички послушници смишљали су нове норме којима су онемогућавали реализацију демократске воље гласача. Изабрани функционери који нису били по укусу високог представника ступали су на функције које су имале знатно мање надлежности у односу на обим надлежности које су имале пре избора. Сваки српски функционер који је заступао патриотске ставове био је у великој мери развлашћен.

У току самог изборног процеса, непосредно по завршетку гласања или месецима након тога високи представник је доносио нека нова правила којима су чак и они изабрани функционери коју су успели ступити на дужност, добијали писма у којима су обавештавани да их је високи представник сменио.

Привремена изборна комисија и високи представник покушавају забранити бављење политиком бројним људима и странкама иако у Дејтонском мировном споразуму пише: "Да се обезбеђује да кандидати који добију нужни број гласова које закон захтева буду уведени у дужност и остају на дужности док им не истекне мандат или се заврши на други начин који прописује закон у складу са демократским, парламентарним и уставним процедурама. (Прилог Анексу 3 о изборима, тачка 7.9).

Фашисти забрањују странке

Привремена изборна комисије противно демократским принципима онемогућила је неке политичке странке да изађу на изборе. У низу антидемократских одлука, два америчка амбасадора Ралф Џонсон, вршилац дужности високог представника и Роберт Бери, председавајући Привремене изборне комисије донели су одлуку да Српској радикалној странци Републике Српске буде ускраћено право да учествује на локалним изборима. Истовремено је то право ускраћено и Српској странци Републике Српске и другим бројним српским патриотима.

Тиме је прекршена тачка 7.6 Прилога Анексу 3 о изборима у којој се каже: "Да се поштује право појединца и група да оснивају, потпуно слободно, политичке партије или друге политичке прганизације и да се таквим политичким партијама и организацијама пружају нужне законске гаранције које ће им омогућити да се међусобно такмиче на основи једнаког положаја пред законом и пред властима".

Као разлог за одбијање изборне пријаве наведено је то да су као представници странака наведени људи који нису по укусу Привремене изборне комисије и високог представника. Након жалбе коју је Српска радикална странка Републике Српске упутила Изборној апелационој подкомисији, странка је добила одговор у коме се каже: "Рестриктиван поступак

Привремене изборне комисије да одбије изјаву коју је потписао Никола Поплашен и наредба Привремене изборне комисије да се смени Никола Поплашен, Мирко Благојевић и Огњен Тадић са функција у странци, имали су утицај на личне слободе ових појединаца", (из „Одлуке судија поводом пријаве Српске радикалне странке Републике Српске да се региструје као политичка странка за општинске изборе" од 19. новембра 1999. године).

И поред тога што су констатовали да је Привремена изборна комисија повредила грађанска права председника Поплашена, Благојевића и Тадића, а самим тим и свих чланова и гласача Српске радикалне странке, истом одлуком одбијена је жалба странке.

Фашисти забрањују грађанима да учествују на изборима

Роберт Бери забрањује свим избеглицима да учествују као кандидати на изборима. Напросто, по његовом схватању људи који живе у кућама и становима из категорији напуштене имовине, немају право да се баве политиком.

Избеглице су прво остале без сопствене имовине, потом их терају на улицу, а на крају крајева недозвољава им се ни да учествујући у изборном процесу учичу на своју будућност. У Дејтонском споразуму пише: "Да се гарантује универзално и једнако право гласа одраслим грађанима" (Прилог Анексу 3 о изборима, тачка 7.3).

Ова Беријева одлука у супротности је не само са Дејтонским мировним споразумом већ и са досадашњим изборним Правилима и прописима у којима се забрана кандидатуре односи само на лица која прогони Хашки трибунал, која прогоне домаћи судови ради кршења ратног и хуманитарног права, која је сменио високи представник и која су уклоњена са кандидатских листа у случају да су „одговорна за кршење Правила и прописа", (члан 7.10 Правила и прописа).

Велики број грађана - Срба, није имао

јединствено право гласа. Када су у питању избеглице из федерације Босне и Херцеговине ради се о 430.500 гласача што је око половине укупног бирачког тела у Републици Српској (на последњим изборима гласало је 844.320 гласача), односно једна петина укупног бирачког тела у Босни и Херцеговини које броји око 2.574.000 гласача.

У страху на изборе

Ми смо на време упозорили да ће Петрич и Бери покушати да силом нареду на изборе. Екранима су дефиловали Живко Радишић, Милорад Додик, Биљана Плавшић и остали криминалци и издајници. Пензионери су поново добили њихова писма у којима их позивају да гласају за Коалицију „Слога". Таква писма су и пре две године стизала на пензионерске адресе. Шта је то од прошлогодисњих обећања остварено?

Ми смо рекли шта треба чинити

Бојкот је био легитиман облик протеста којим српски народ изражава незадовољство због антидемократског и антидејтонског деловања странаца, такозваних међународних представника.

Бојкот је био наш захтев за поштовање Дејтонског мировног споразума, демократије и нашег права да сами уређујемо правила по којима живимо, организујемо наше друштво или државу, односно учествујемо у изборима.

Сви морамо бити свесни да ћемо бити срећни и слободни тек када већина престане да слуша творце светске несреће.

Ово нису последњи избори. Избора ће бити и даље. Слободни и демократски избори су основна предпоставка за нормалан живот грађана. Само се на таквим изборима може дати неоспоран легитимитет институцијама Републике Српске.

Петар Радић

Србиња: Народ је највише питања поставио у вези са лажима које су лансирале странке учеснице избора

ГОВОР ПРЕДСЕДНИКА РЕПУБЛИКЕ НИКОЛЕ ПОПЛАШЕНА
НА ЈАВНОЈ ТРИБИНИ У БИЈЕЉИНИ

„ЛЕПОТИЦА” МЕДЛИН СТВАРА НЕВОЉЕ

● СДС је својим грешкама омогућио да власт српске Босне и Херцеговине, потом Републике Српске сели из Сарајева, преко Српског Сарајева, Пала, Бијељине до Бања Лука и да се чинећи круг враћа у муслиманско Сарајево. Та грешка је учињена и поред добрих намера. Ми не можемо да следимо њихове грешке

Даме и господо,

Поред свега што је до сада изречено као аргументи којим желимо да објаснимо нашу политичку позицију, наше политичке разлике, ја бих хтео још једном да на неки начин поновим да разлози нашег оваквог односа нису лични и нису ускотраначки. Разлог нашег позива је двострук. Прво, ми нисмо желели бојкотовати изборе, него смо забрањени. Нама је забрањено да изиђемо на изборе. Знате ту одлуку, а она нема никакве подлоге, каже да морамо сменити најпре 11 људи из руководства странке, да странци изаберу руководство странке, па онда преко 500 одборника Српске радикалне странке не може ни на какву листу. Према томе, то је потпуна елиминација странке. Наравно, забране странака су једна од кључних карактеристика којим се дефинише фашизам. То нас није изненадило, то је само илустрација једне друге чињенице, а та друга чињеница састоји се у јасном виђењу да су резултати избора од 8. априла већ познати. Они се већ знају. Они се знају чак и по њиховим изјавама. Не смеју бити изабрани људи који заступају националне интересе; они ће их уништити, сменити, именовати неког другог. Шта је суштина изласка на изборе? Суштина је то да се постојеће политичко стање легитимише. Легитимисати у политичкој теорији значи имати политичку власт иза које стоји већина народа. Ако иза једне тврдње, једне одлуке, једног прописа, једног закона стоји већина народа, она је легитимна; онда је оправдана свака употреба силе која брани ту тврдњу или пропис. Значи, оправдана је употреба полиције, војске, бомбардовања, а сада отворено кажу, и радиоактивног материјала, којим је бомбардована Србија. Све је оправдано ако већина људи потврди да је окупацијска власт легитимна. У томе је ствар. Није ствар у томе хоће ли српски радикали бити у општинској власти или неће. А ми смо и изашли из општинских власти раније, вама је то познато. Знате зашто смо изашли? Зато што нисмо хтели да

учествујемо у нечему што је рушење Републике Српске. Ево како је то изгледало протеклих месеци. Знате да је СДА Алије Изетбеговића странка која у свом програму има нестанак и рушење Републике Српске. Они то не крију, јавно кажу, и у томе имају америчку подршку. Американци, Алија и муслимани треба да сруше Републику Српску да би створили јединствену Босну, па Босни треба марјонетски режим који ће бити у служби Американца. Алијини муслимани мисле да ће помоћу Американца срушити Србе и Републику Српску па ће онда прећи на светски фундаментализам. Американци мисле да ће помоћу босанских муслимана уништити Србе, па ће онда кренути на фундаментализам. Значи, у тим њиховим играма ми смо предмет деструкције, као и Хрвати. Зато ми нисмо могли да прихватимо никакву заједничку извршну власт са СДА. Ако они кажу, а тако се и понашају, да хоће да руше кућу, ми кажемо да хоћемо да градим кућу. Не знам како да радимо. Ми ставимо камен, они га сруше. Сулејман Тихић, шеф њиховог клуба посланика, каже да се битка одвија на делу територије Босне и Херцеговине који се привремено зове Република Српска и да је нестанак тог привременог назива питање дана. Због тога ја нисам могао да признам гласове посланика СДА; они хоће рушење Републике Српске. У Вестендорповој одлуци и пише да сам смењен због тога. Кога занима, објављена је и на српском и на енглеском језику, може да погледа. Друга ствар која доказује нашу коректност јесте следеће: чим је СДА ушла у извршну власт у општинама, ми смо се повукли због разлога о којима говорим. А други су, видећи да имају неку сигну корист, формирали власт заједно са СДА, укључујући и Српску демократску странку. Ове друге да и не спомињем. Хоћу да нагласим: ми смо имали примедби на Српску демократску странку и пре 1996. Те године смо били опозиција у сваком погледу. Први пут смо ушли у парламент, а никад нисмо били у извршној власти. СДС је својим грешка-

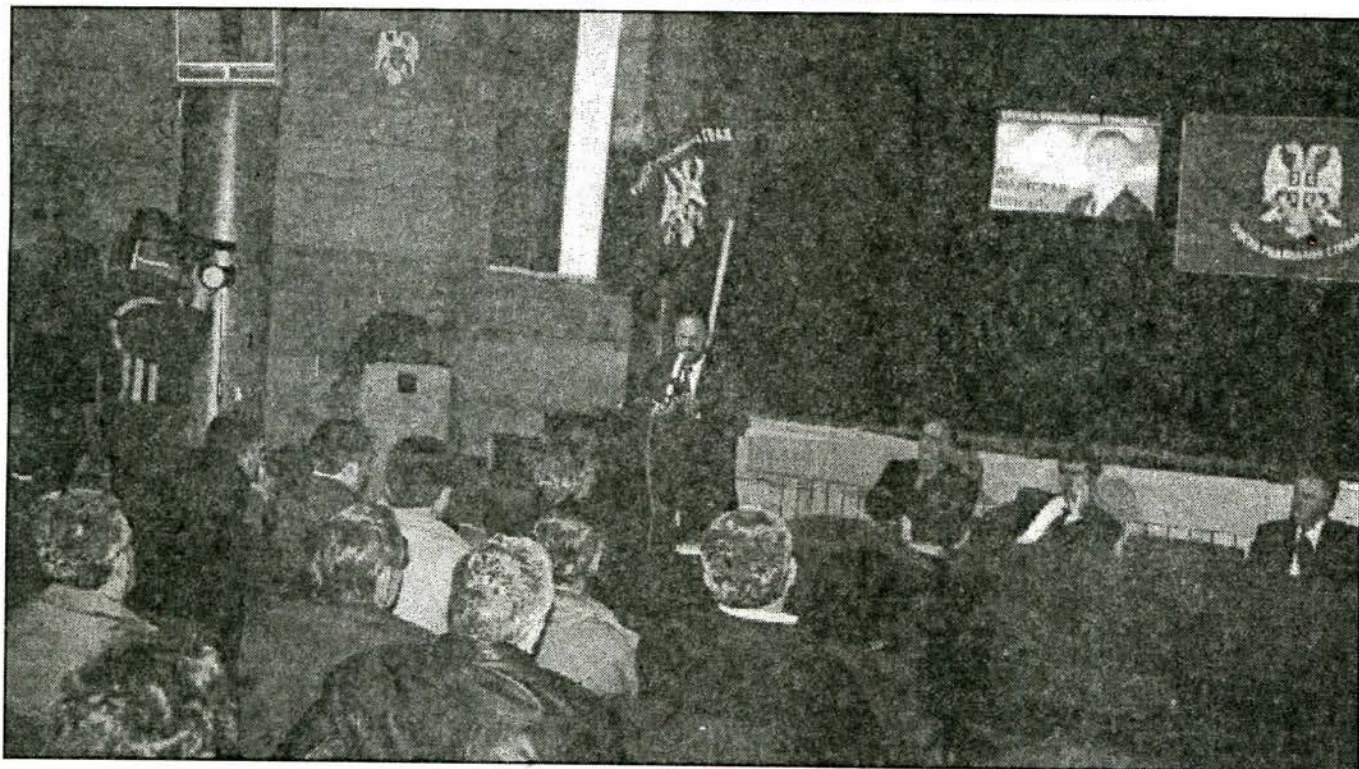
ма омогућио да власт Српске Босне и Херцеговине, потом Републике Српске, сели из Сарајева, преко Српског Сарајева, Пала, Бијељине до Бање Луке, и да се, чинећи круг, враћа у муслиманско Сарајево. То је грешка и поред стратегијски добре оријентације. Сада праве другу врсту грешака. Ми не можемо да следимо њихове грешке. Онда излазе да легитимишу изборе, ове о којима говорим. Због тога ми не излазимо на изборе. Не дајемо ту легитимацију и не дајемо основу окупаторима да се позову на вољу народа. Ми формулишемо политичку вољу народа у Републици Српској тражећи демократске изборе. Не мислимо да се другачије може постићи решење. Ми заправо захтевамо изборе. Уместо 8. априла, нека буду 18, али нека буду по прописима који важе у било којој западној земљи. Нека изаберу коју год хоће. Нека донесу изборни закон Велике Британије, Немачке, Белгије или Француске и ми ћемо прихватити изборе. Међутим, они не дају да се примењује код нас оно што важи код њих. Оно што хоће да примене код нас, то никада не би применили у својој земљи. Дакле, не дајући им основу да чине оно што намеравају, нестанак Републике Српске, стварамо бољу политичку климу, бољу политичку ситуацију, боримо се за демократска решења. Не за крвопролиће, не за насиље, него за решења. Хоћемо да их притиснемо да поштују политичку вољу народа у складу са стандардима који важе за све цивилизоване народе, за народе који хоће да раде и живе у слободи и да поштују друге људе. Да ли ће то тако бити? У не тако далекој будућности, после ове тужне годишњице бомбардовања Југославије и Србије, назире се бољи дани. Сада се, након годину дана, и на Западу ствара драма око свих њихових прекршаја и промашаја, око све злобе и све невоље које су мрачне личности, под вођством лепотице Медлин Олбрајт, произвеле убијајући невини народ. Њена лична мржња је претворена у политички став. Сада се виде све интриге и закулисне радње, кршења свих међународних норми, пот-

пуни промашаји итд. Нажалост, томе се прикључио и један број гласоговорника који себе зову Србима. Постоји једна стара српска реч - издајник. Како да назовем некога ко призива агресора, оног који је убијао децу да би успоставио ред и мир на подручју где је убијао. Како да га не назовем издајником? Не знам која је друга реч погоднија. Уз њихову помоћ они хоће да покоре, униште Југославију и Србију. Кад кажу да је режим Слободана Милошевића проблем, они заправо на уму имају уништење Југославије и Србије. Ми, српски радикали, ако буду избори, нећемо гласати за Слободана Милошевића, није он по нашој вољи, ми знамо ко ће бити наш кандидат. Али се у Србији ствари морају решавати не бомбардовањем, него изборима. И то демократским изборима. Ко добије више поверења од народа, тај треба да формира власт. Тако и у Републици Српској. Наш принцип је јединствен. Постаје све видљивије да се приближавамо томе времену. Шта за њих значи рушење Слободана Милошевића? За њих то значи отцепљење Црне Горе. Какве то има везе са једном личношћу?! Рушење Слободана Милошевића значи отцепљење Војводине, висока аутономија за Санџак, Рашку, па онда могућност њиховог отцепљења. Дакле, комадање, стварање сигних територија, исто онако како намеравају кантонизују Републику Српску, а по принципу „завади па владај“, праве другачију политичку ситуацију. Постаје све јасније, све видљивије, све уочљивије да је Србија издржала агресију. И поред све приче, и сада се у Србији боље живи и поред малих плата, поред мучног живота и напора него у државама које нису биле бомбар-

доване и које су пале на колена. Сада две државе које су клекле пред НАТО-ом увозе пшеницу из Србије, која је бомбардована. Србија је, будите уверени, барем по ономе како сам информисан, више пред полетом, а не пред новим падом. Зашто сам то рекао? Ми и хоћемо просперитетну, напредну и демократску Србију. Само таква нама и одговара. Српска радикална странка у Републици Српској направила је свој програм и ушла у политички живот зато што је наш циљ уједињење са Србијом... Нема ништа природније него да ми нашу будућност видимо у везаности за Србију и за Србе са оне стране Дрине и њиховој везаности за нас. Ништа природније. Ниги је против међународног права, није ни против Дејтона, није ни против муслимана, није ни против кога. То је прихватљиво за све. Зашто бих ја тврдио да нам је главни град Сарајево, кад је Београд! И да је ружнији, и да је тужнији, и да је још гора власт београдска, не знам може ли гора од ове, али и да је још гора, опет је Београд наш центар. Ја сам заинтересован за све што се дешава и у Београду, и у Нишу, и Новом Саду, и Пироту, Бањој Луци, Палама итд. Једнако сам заинтересован. Као што сам једнако заинтересован да демократски процеси владају на свим подручјима где живи српски народ. Кажем пре свега демократски, јер сам сигуран да ови избори од 8. априла, као и све што се чини на овој територији, јесу антисрпски, али не само антисрпски него и антимуслимански и антихрватски. У крајњој линији, они ће много више настрадати. Јер ове наше патње и зло које је нането нама, не може се њима издобрити. У крајњој линији, ми морамо, хтели - не хтели, бити победници. Нас пљују на државној

телевизији. Немамо могућности да ишта кажемо на тој телевизији. Причају такве глупости, несувислости, да их не могу ни поновити. Пошто немамо могућности, морамо на овај начин да се обратимо народу. И поред свега тога, њихово зло ће њих стићи пре свега од њиховог народа, њихових земаља, већ их стиже. Скоро да сам сигуран да Путин неће бити исто што и Јељцин. Треба причекати, видећемо како ће бити. И у другим деловима света се много тога значајног догађа. Ми разумемо да смо део тог света, разумемо да и нашем народу много шта треба, и боримо се за то, али треба нам и слобода. Ови изборни процеси које су наметнули странци такви су да је њих тешко оправдати са становишта права или коректног политичког принципа. Видите, ако један једини грађанин изиђе на изборе, рецимо у Бијелини, избори су важећи. Онога кога је он заокружио, тај је на власти. Тога нема нигде у свету. Али, ако на изборе не изађе преко 50% Срба, онда избори нису легитимни, немају подршку српског народа, становишта српског етноса. А ја сам сигуран да неће изаћи више од 50% Срба. Делом зато што им је онемогућено, делом зато што људи разумеју ствари. И када прогласе резултате таквих накардних избора, кад их прогласе демократским, онда ће сви увидети да је то исто као када би Медлин Олбрајт изабрали за мис света. Не можемо да гледамо такву мис и такве резултате.

Но, уверен сам да ћемо заједно видети боље дане, да заједно са пролећем и сунцем долази светлост и у другом погледу, а будите уверени да су српски радикали спремни да издрже сваку кишу на том путу. Хвала вам лепо.

СДА је странка која у свом програму има рушење Републике Српске и њена контрола Владе води ка том циљу

СТАЛНИ ИЗБОРНИ ЗАКОН ОБАВЕЗА ПО ДЕЈТОНСКОМ СПОРАЗУМУ

● Дејтонским мировним споразумом утврђено је да прве послератне изборе организује Привремена изборна комисија, а све остале Стална изборна комисија. То подразумева и доношење сталног изборног закона. Страни интервенционисти блокирају тај процес, а истовремено оптужују српске радикале да раде против Дејтонског мировног споразума. Оцену ко поштује а ко не поштује Дејтонски споразум препуштамо вама, а због бољег информисања пружамо вам прилику да се упознате са потпуним текстом Анекса 3 Дејтонског мировног споразума

Да би се помогли слободни, поштени и демократски избори, да би се поставили темељи за представничку владу и да би се обезбедило постепено постизање демократских циљева у читавој Босни и Херцеговини, а у складу са релевантним документима Организације за европску безбедност и сарадњу (ОЕБС), Република Босна и Херцеговина, Федерација Босне и Херцеговине и Република Српска („Стране”), су се сагласиле о следећем:

Члан I УСЛОВИ ЗА ДЕМОКРАТСКЕ ИЗБОРЕ

1. Стране ће обезбедити постојање услова за организацију слободних и поштених избора, а посебно политички неутралну средину; заштитиће и спровести право тајног гласања без страха или застрашивања; обезбедиће слободу изражавања и слободу штампе; дозволиће и подстицаће слободу удруживања (укључујући ту удруживање у политичке партије); и обезбедиће слободу кретања.

2. Стране траже од ОЕБС да потврди да ли избори могу да буду делотворни под садашњим друштвеним условима у оба Ентитета и, ако је потребно, да пружи помоћ Странама у стварању тих услова.

3. Стране ће у пуној мери поштовати параграфе 7. и 8. Копенхагенског документа ОЕБС, који су приложени у овом Споразуму.

Члан II УЛОГА ОЕБС

1. ОЕБС. Стране траже од ОЕБС да усвоји и спроведе План избора за Босну и Херцеговину који је сачињен у овом Споразуму.

2. ИЗБОРИ. Стране траже од ОЕБС

да надзире, на начин који ће одредити ОЕБС у сарадњи са другим међународним организацијама које ОЕБС сматра потребним, припрему и спровођење избора за Представнички дом Босне и Херцеговине; за Представнички дом Федерације Босне и Херцеговине; за Народну скупштину Републике Српске; и за Председника и Потпредседника Републике Српске и, ако је могуће, за кантонална законодавна тела и општинске власти.

3. КОМИСИЈА. У том циљу, Стране траже од ОЕБС да установи Привремену изборну комисију („Комисија”).

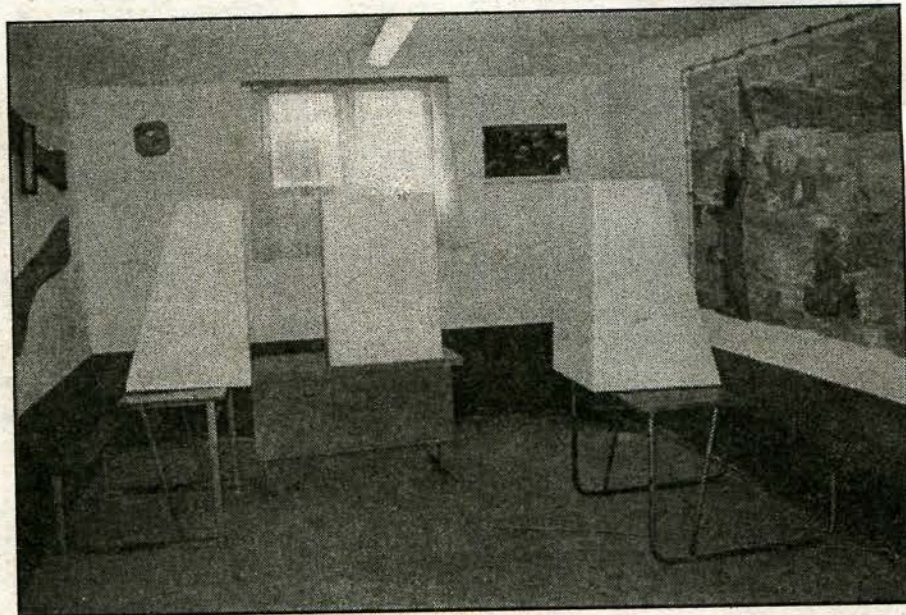
4. ВРЕМЕ. Избори ће се одржати на дан („Дан избора”) који пада шест месеци пошто овај Споразум ступи на снагу, или, ако ОЕБС одлучи да је нужно одлагање, најкасније девет месеци пошто овај Споразум ступи на снагу.

Члан III ПРИВРЕМЕНА ИЗБОРНА КОМИСИЈА

1. ПРАВИЛА И ПРОПИСИ. Комисија ће усвојити изборна правила и прописе о регистрацији политичких партија и независних кандидата; активном и пасивном бирачком праву; улози домаћих и страних посматрача избора; обезбеђењу отворене и поштене предизборне кампање; и о установљивању, објављивању и оверавању коначних резултата избора. Стране ће у пуној мери поштовати изборна правила и прописе, без обзира на интерна правила и прописе.

2. МАНДАТ КОМИСИЈЕ. Надлежност комисије, како предвиђају изборна правила и прописи, обухвата:

(а) надзирање свих аспеката изборног процеса како би се обезбедило постојање структура и институционалних оквира за

Окупатори су углавном узалуд чекали гласаче: Добој, бирачко место Пијескови 1. у 11.30 часова

слободне и поштене изборе;

(б) одређивање одредби за регистрацију гласача;

(в) обезбеђивање поштовања изборних правила и прописа установљених на основу овог Споразума;

(г) обезбеђење предузимања акција у циљу исправљања изборних правила и прописа установљених на основу овог Споразума укључујући ту и кажњавање било ког лица или тела које крши те одредбе; и

(е) акредитација посматрача, укључујући ту особље међународних организација и домаћих и страних невладиних организација и обезбеђење да све Стране одобре акредитованим посматрачима неометан приступ и кретање.

3. САСТАВ И ФУНКЦИОНИСАЊЕ КОМИСИЈЕ. Комисија ће се састављати од Шефа Мисије ОЕБС-а, високог представника или лица које он одреди, представника Страна и других лица о којима ће Шеф Мисије ОЕБС да одлучи, у консултацији са Странама. Шеф Мисије ОЕБС ће деловати као Председник Комисије. У случају спора међу члановима Комисије, одлука Председника биће коначна.

4. ПРИВИЛЕГИЈЕ И ИМУНИТЕТИ. Председник и Комисија ће имати право да поставе комуникационе уређаје и да унајме локално и административно особље и имаће статус, привилегије и имунитете који се дају дипломатским представницима и мисијама на основу Бечке конвенције о дипломатским односима.

Члан IV БИРАЧКО ПРАВО

1. ГЛАСАЧИ. Сваки грађанин Босне и Херцеговине стар 18 година и више, чије се име налази на попису становника Босне и Херцеговине од 1991, имаће право да гласа, у складу са

изборним правилима и прописима. Од грађанина који више не живи у општини у којој је пребивао 1991. очкиваће се, по општем правилу, да гласа, лично или давањем гласа у одсуству, у тој општини, уколико се утврди да је то лице било пријављено у тој општини, што ће потврдити локална изборна комисија и Привремена изборна комисија. Међутим, такав грађанин може да се обрати Комисији да затражи да гласа на другом месту. Коришћење права избеглице да гласа тумачиће се као потврда да његове односно њене намере да се врати у Босну и Херцеговину. Требало би да на Дан избора повратак избеглица већ буде у току, па ће тако многи моћи да лично учествују на изборима у Босни и Херцеговини. Комисија може да предвиди у правилима и прописима за изборе да и лица која нису на списковима пописа из 1991. могу да гласају.

Члан V СТАЛНА ИЗБОРНА КОМИСИЈА

Стране се слажу да образују Сталну изборну комисију која ће бити одговорна за спровођење будућих избора у Босни и Херцеговини.

Члан VI СТУПАЊЕ НА СНАГУ

Овај Споразум ће ступити на снагу по потписивању.

ПРИЛОГ АНЕКСА 3 О ИЗБОРИМА

Документ Другог заседања Конференције о људским димензијама, Конференције о безбедности и сарадњи у Европи,

Копенхаген, 1990.

Тачке 7. и 8.

(7) Да би обезбедиле да воља народа служи као основа власти владе, земље учеснице ће

(7.1) одржавати слободне изборе у разумним временским размацима, како установи закон;

(7.2) омогућити да сва посланичка места у бар једном дому националног законодавног буду освојена у слободном такмичењу путем гласања народа;

(7.3) да гарантују универзално и једнако право гласа одраслим грађанима;

(7.4) да обезбеде да се гласови дају путем тајног гласања или путем еквивалентне процедуре слободног гласања, и да се бројне поштено и о њима извештава поштено и да се званични резултати објављују;

(7.5) да поштују право грађана да теже политичким или јавним функцијама, појединачно или као представници политичких партија или организација, без дискриминације;

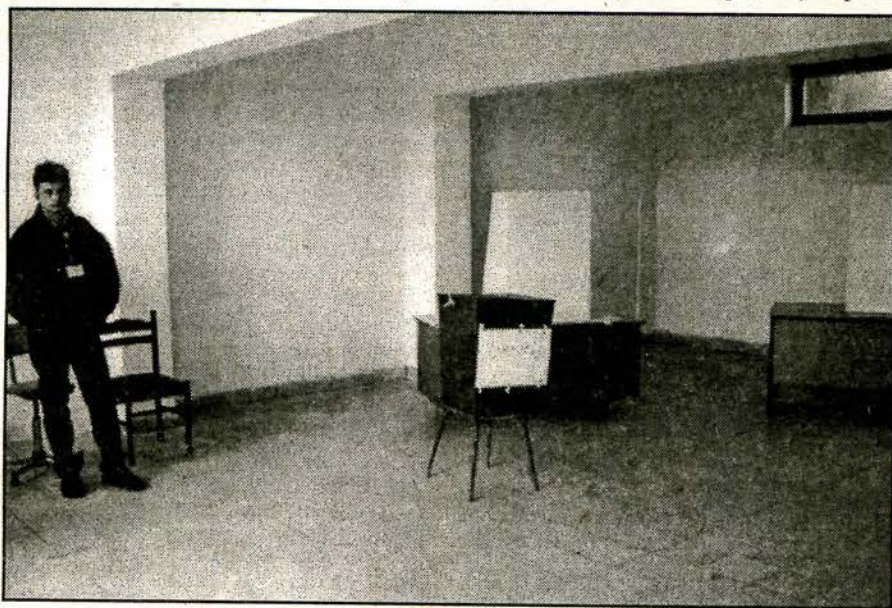
(7.6) да поштују право појединаца и група и да оснивају, потпуно слободно, политичке партије или друге политичке организације и да пруже таквим политичким партијама и организацијама нужне законске гаранције које ће им омогућити да се међусобно такмиче на основи једнаког положаја пред законом и пред властима;

(7.7) да обезбеде да закон и јавна политика омогуће да се политичке кампање спровode у поштоној и слободној атмосфери у којој никакве административне акције, насиље или застрашивање неће спречити кандидате да слободно изнесу своје погледе и квалификације, нити ће да спрече гласаче да о томе буду обавештени и расправљају и да дају своје гласове без страха од последица;

(7.8) да обезбеде да не буде никаквих правних или административних препрека слободном приступу медијима, без дискриминације за све политичке групе и појединце који желе да учествују у изборном процесу;

(7.9) да обезбеде да кандидати који добију нужни број гласова које закон захтева, буду уведени у дужност и да остану на тој дужности док им не истекне мандат или се заврши на други начин који прописује закон у складу са демократским парламентарним и уставним процедурама.

(8) Земље учеснице сматрају да присуство посматрача, страних и домаћих, може да помогне изборни процес у земљама у којима се одржавају избори. Оне зато позивају посматраче из било које друге земље учеснице ОЕБС и било које друге земље учеснице ОЕБС и било које одговарајуће приватне институције и организације које би то пожелеле, да посматрају ток националних избора, у оној мери у којој то закон дозвољава; оне ће такође да се потруде да олакшају сличан приступ изборима на нивоу испод националног. Такви посматрачи ће се обавезати да се не мешају у ток избора.

На већи бирачких места одзив је био испод 50 одсто: Добој, бирачко место „ВТШ” у 12.05 часова

ПРИВРЕМЕНА ИЗБОРНА КОМИСИЈА ДОНЕЛА ЈЕ НОВО ПРАВИЛО

СДА АГЕ И БЕГОВИ НА ВРАТИМА ОПШТИНА

● Уочи самих локалних избора, неколико дана пред гласање, Привремена изборна комисија донела је ново правило, које је поново потписао Роберт Бери, по коме ће бити спроведени резултати локалних избора. На основу тог правила СДА ће имати председника општине у већини општина Републике Српске

Нигде никога: Лукавица, бирачко место Дом здравља у 16.05 часова

У складу са својом досадашњом праксом, потпуно злонамерно и преварантски, Роберт Бери је донео одлуку по којој се устројавају општинске власти. Ово правило потпуно је антидемократско јер није у функцији поштовања воље народа, већ је у функцији лабораторијских експеримената који воде ка унитарној Босни и Херцеговини.

Сем што је антидемократско оно је и расистичко. Овим правилом ствара се *lex specialis* којим се посебан третман даје националним мањинама. У њему дословно пише: "У случају где одборници представници мањинских етничких група држе више од 20% места у већима или скупштинама, позиција начелника и позиција председника скупштине општине биће дате кандидатима из различитих етничких група" (члан 2.3, тачка д. Директиве ПИК-а од 21. марта 2000. године).

На власт против воље народа

Овом одлуком на власт долазе представници странака које је српски народ пушком морао истерати да би заштитио своје животе. У свим општинама Републике Српске, на столовима општинских функционера из редова Странке демократске акције Алије Изетбеговића, завиорће се заставице са љиљанима. Такво нешто прво се десило у Брчком и данас смо сви сведоци каква је судбина те општине која има надполовичан број становника из реда српског народа.

Ко може да нам гарантује да се слична ствар неће поновити и другим општинама? Да ли тако нешто могу да гарантују Додик, Иванић и Калинић?

Судећи по њиховом досадашњем понашању и издржљивости у погледу пристисака странаца, пре је вероватно да ће се исти модел применити и у републичкој извршној и законодавној власти.

Под заставом Мухамеда

Додик, Иванић и Калинић под заставом Мухамеда (Филиповића) иду ка стварању бошњачке нације. Наравно прва ствар коју требају учинити је да укину српску нацију. Прво смо били Срби, па босански Срби, па ћемо бити бошњаци.

За оне Србе који нису склони да буде предмет асимилације резервисан је Елведин Ризван, батинаш из скупштинских клупа.

Како изгледа његово поимање толеранције и суживота најбоље се види из службене забиљешке о хашпењу и малтретирању Александра Бајрића које је обављено 22. маја 1996. године у Санском мосту: „Из села Томина Бајрић је спроведен у полицијску станицу Сански Мост гдје је подвргнут испитивању на околности његовог учешћа у рату у саставу ВРС, а посебно зато што му је отац муслиман. Однос према њему био је подношљив све до доласка РИЗВАН ЕЛВЕДИНА, којег Бајрић познаје од прије рата. Тада почињу страховита малтретирања. Ризван, као један од челних људи АИД-а и други човјек безбједности у ФБиХ, док је ушао у хелију гдје је био затворен Бајрић, обратио му се ријечима „види Саше српског специјалца јеси ли се наклао муслимана по Приједору п...а ти матерна“. Затим се Ризван обратио полицајцу који је са њим дошао ријечима: „Ти кажеш да сте ви нешто радили са њиме. Нисте ви ништа радили, зар не видип да он још може да стоји. Немате ви појма шта он може да издржи“. Потом је Ризван наредио Бајрићу да стане лицем уза зид са раширеним рукама и ногама, а затим га је од позади ударио ногом у тес- тисе због чега је Бајрић од бола пао на под, а Ризван га је наставио ударати све док исти није изгубио свијест од задобијених тешких тјелесних повреда о чему има љекарско увјерење. Када је дошао свијести Бајрић је одвучен у неку канцеларију гдје је испитиван о томе ко је кога убио у Приједору, ко је клао, ко је крао и слично. А све је то попраћено ударањем и чупањем косе Бајрићу од стране Ризва-

на... По налогу Ризвана извјесни полицајац звани Лидо који је прије рата био полицајац у Приједору, изводио је четири пута Бајрића на стријељање и убјеђивао га да потпише све за шта га терете рјечима: „Потпиши будало ове папире то ти је једини начин да останеш жив. Боље ти је Хаг и затвор од 20 година него да те ми убијемо.”

Што се тиче самог Ризвана, његов ратни пут био је обележен злочинима. Већ 1992. године у Травнику био је један од старјешина муџахедина. Његова сестра Тица гада се и удала за муџахедина и дан данас живи у Травнику. Као један од „великих” муслимана Ризван је био именован за једног од шефова АИД-а а након тога је преузео контролу над обавјештајним пунктовима АИД-а у Санском Мосту и на приједорског регији (царинарнице и гранични прелази). Тренутно је посланик у Народној скупштини Републике Српске задужен за праћење и контролу рада посланика муслиманске вјероисповјести и за стварање инцидентних ситуација у корист СДА и владе Милорада Додика. Тако му у првом делу Десетог засједања Народне скупштине Републике Српске одржаног пред локалне изборе задатак био да вређајући Србе из Приједора изазове прекид скупштинског заседања. То није успео да учини па му је наредна улога била да хвали владу Милорада Додика и да тврди како су његовим избором „Бошњаци спасили Републику Српску”. Сада барем знамо да смо спашени?!

Ризвана за министра

Можда јавности није довољно познато, али Ризван је један од кандидата за будућег министра унутрашњих послова Републике Српске. У ситуацији у којој ће на основу спорног правила Привремене изборне комисије председник или начелник општине морати бити из реда муслимана - Странке демократске акције са пуним правом се може рећи да ће општинске канцеларије бити крилате слубеника који су само неколико година уназад били батинаши и узапције. Доласком на власт у српским „нахијама” видно ће напредовати и стећи ће титуле ага и бегова.

Након тога следи увођење посебног пореза, па захтеви за враћање аглука и беглука заузетих или откупљених још пре Другог светског рата и сл.

Први задатак биће им истеривање српских породица на улицу и чишћење Републике Српске од српског становништва. Други, разарање републике Српске на основу огромних овлашћења која општине имају по новом закону. И на крају трећи, а то је формирање нових кантона од Републике Српске.

Све се то дешава због тога што није повучена кочница на самовласним поступцима странаца. Избори су одржани и последице ће ускоро бити видљиве. Српски радикали су правовремено упозоравали да учешће на изборима пред-

У општинама заставице са љиљанима

ставља легитимизацију таквих поступака страних интервенциониста. Бојкот је био легитимни израз борбе за демократију. Плашење народа тиме да ће избори успети без обзира на то колико људи изађе на гласање показало се злонамерно. Ми сада питамо све оне који су народ плашили зашто су ако е тако странци дозволили, а негде и инсистирали на фалсификовању гласања? Очито је стрним интервенционистима било јасно да би бојкот избора значио делегитимисање њихових поступака и одлука. Због тога је, примера ради, Српски народни савез добио изричиту инструкцију да народу говори гласајте како-год само гласајте.

Опет по народу

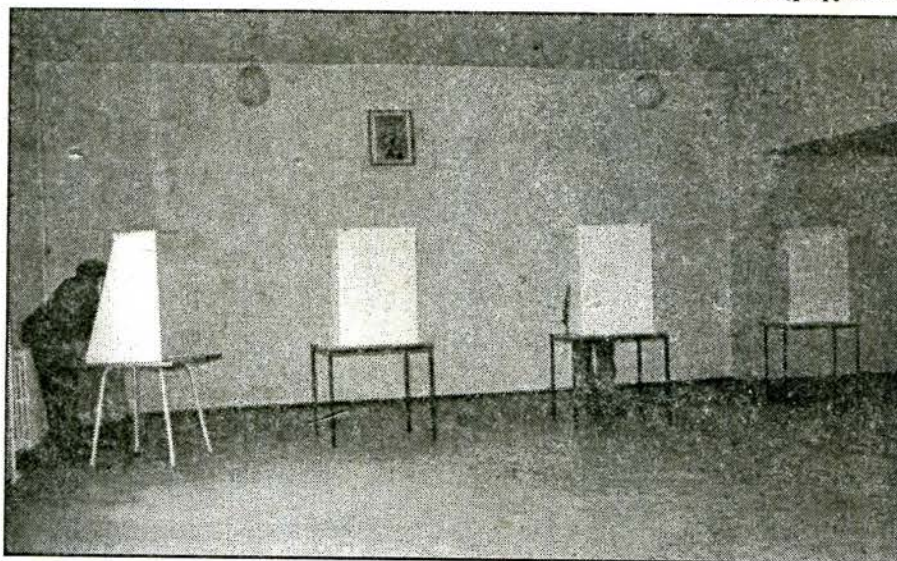
И шта сад? Како да објаснимо Србима који су до сада два пута морали бежати из истог града, из исте улице, са исте адресе - стана или куће, због истог узрока, и он-

да понова морали да у сличној процедури враћају право на своју имовину и живот у некој средини, да то морају поново да учине? Ради се о људима који су преживели Други светски и управо протекли рат. Дакле средњовечне особе. Да не говоримо о старцима који су све то проживели и у Првом светском рату.

Сви они ће на шалтерима поново срести позната лица актера њиховог прогањања или њихових потомака. Очито је сасвим свеједно да ли смо савременици Ризвана Елвевина или неког његовог претка. Он наоштрену алатку има спремну увек. Наравно ако сте Србин.

За то време на српској страни траже неког новог Артемија или Трајковиће који пасивизирају српски отпор и губе драгоцено време неопходно за консолидовање нашег народа.

Раде Трифуновић

Спорадични одзив на изборе: Добој, бирачко место Дом ученика у 12.00 часова

ИЗБЕГЛИЧКИ ИЗБОР ПОСЛЕ ИЗБОРА

- Страни интервенционисти предвођени америчким окупаторским снагама 8. април 2000. године одржали су локалне изборе
- На тим изборима учествовале су само оне странке које су гласале за Закон о престанку примене закона о коришћењу напуштене имовине
- Њихови кандидати су спремни да посредством локалне власти спроведу тај закон и да на улици избаце избеглице

Српска радикална странка Републике Српске на време је позивала све Србе да бојкотом избора које су заказали страни интервенционисти покажу да желе демократске изборе по нашим законима.

Лажна обећања која у предизборној кампањи народу дали кандидати про-америчких странака су нешто што је већ виђено и што представља доказ да те странке немају политичке програме већ само бацају прашину у очи грађана.

Суштина народних проблема је у томе што је постоји Закон о престанку примене закона о коришћењу напуштене имовине због кога избеглице избацују на улицу

За тај закон гласали су посланици Српске демократске странке, странака из бивше коалиције „Слога“ и Странке демократске акције Алије Изетбеговића.

Српска радикална странка бори се да у легалној и скупштинској процедури он буде укинут.

Овим законом само су озаконене муке и проблеми избеглица што Српска радикална странка најоштрије осуђује.

Српски радикали се боре за избегличка права

Српска радикална странка Републике Српске више пута је позвала све грађане Републике Српске и све грађане Федерације БиХ да штитећи своје приватне интересе што пре замене своје станове. Битно је да се то учини пре откупа станова јер се тиме стварају предуслови да при откупу замењеног стана уживају олакшице добијене на основу

учешћа у рату или ратног страдања.

Ми сматрамо да се заменом станова може решити велики део проблема, али истовремено стрепимо да ће ускоро бити потпуно блокирана могућност замене станова. Зато је то потребно учинити што пре.

Позив на бојкот избора упућен од српских радикала био је мотивисан потребом да се спречи инсталирање америчких послушника у локалне органе власти.

Наши захтеви састојали су се у томе да на изборима право гласа имају сви грађани и да путем њих и избеглице одлучују о својој судбини.

Нажалост то се није десило тако да је више од половине грађана остало без права да својом вољом одређују ко их представља и ко у њихово име врши јавне послове.

Дакле, поред избеглица из Федерације Босне и Херцеговине и избеглице из бивших југословенских република и избеглице из Републике Српске Крајине као и људи који су на неки други начин постали држављани Републике Српске нису имали јединствено право гласа.

Да ли и муџахедини морају изаћи из српских кућа

Ми смо током анти-изборне кампање објавили наше специјално издање листа на 64 стране у коме се види списак од 265 муџахедина који су сада грађани Федерације БиХ, односно БиХ са пуним правима и који су се бог-зна како и на који начин могли чак и кандидовати на овим изборима за разлику од српских радикала, за разлику од избеглица из Федерације БиХ и за разлику од избеглица из бивших југословенских република.

То су демократски аргументи које су српски радикали понудили српском народу и којима су захтевали од међународних организација да се поштују људска и грађанска права у Републици Српској и Босни и Херцеговини.

На Палама лажи не пале: бирачко место Шумарство у 18.00 часова

Истовремено смо их упозорили да списак „аргумента” који улазе у демократске аргументе рапидно расте уколико они не буду поштовали наше легитимне и легалне захтеве. То су били главни разлози због којих смо ми тражили да се избори бојкотирају јер се њима губи српска власт у општинама Републике Српске, што се показало након завршетка гласања.

Нажалост, убрзо се показало да је нарасло народно незадовољство претворено у пуку гласачку машинерију гурнуту у изборни процес из кога је изашла као Пиров победник.

Претварањем отворене политичке борбе у фолклорне приредбе и изборну циркусијаду читава ствар је одведена у погрешном правцу и неповратно је изгубљен позитивни резултат оправданог народног бунта.

Шатори на „бесплатним” плацевима

Народу и даље бацају прашину у очи. Сада са више дрскости јер су избори одржани и њихови мандати су самим тим потврђени.

Најчешће то чине тако што обвешавају бесплатну поделу плацева на иначе безусловном земљишту. Примера ради, у Бијељини је то земљиште предвиђено за депонију смећа, а од оних који узму плац захтева се да свака избегличка породица плати 9000 КМ на рачун наводних трошкова за изградњу пратеће инфраструктуре.

Највећи број избеглица због опште немаштине и осиромашења у рату нема довољно новца да покрије трошкове свакодневног живота, а камоли да улажу у инфраструктуру и сл. Дакле ради се о наизглед примамљивој, а уствари немогућој понуди за останак.

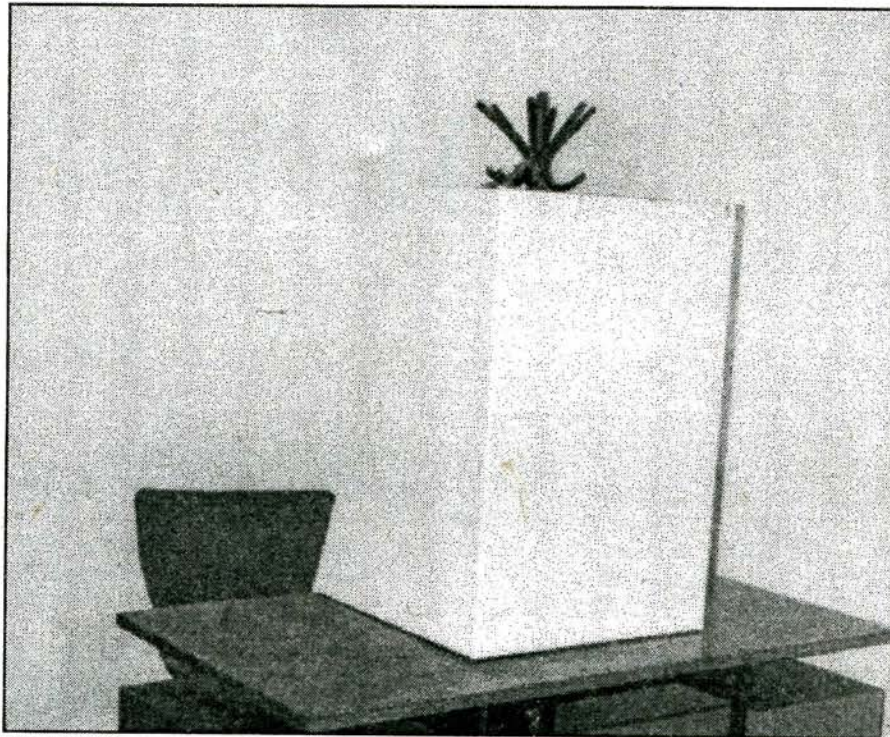
Са друге стране такав пројекат је потпуно погрешан са становишта дугорочног планирања. Насеља која су понегде већ изграђена, а ради се о насељима са око двадесетак кућа, су монтажна. Рок трајања тих објеката је релативно кратак и у скорој будућности таква насеља ће постати слична радничким баракама које су још увек у сећању великом броју људи. Чињеница да су избеглице махом незапослене погодоваће да у тим насељима расте пауперизација што је врло вероватан узрок бројних дугих проблема.

Такав однос према избеглицима је потпуно неправедан јер се ради о људима који нису заслужили такав третман.

Битно је напоменути да тај процес није нужан.

Српски радикали су за Анекс 7. Дејтонског споразума

Избеглички проблеми се могу и морају решити и на дуготрајнији и на квалитетнији начин. То пре свега подразумева

Ко је испуњавао туђе гласачке листиће: Пале, гласачко место Коран у 17.00 часова

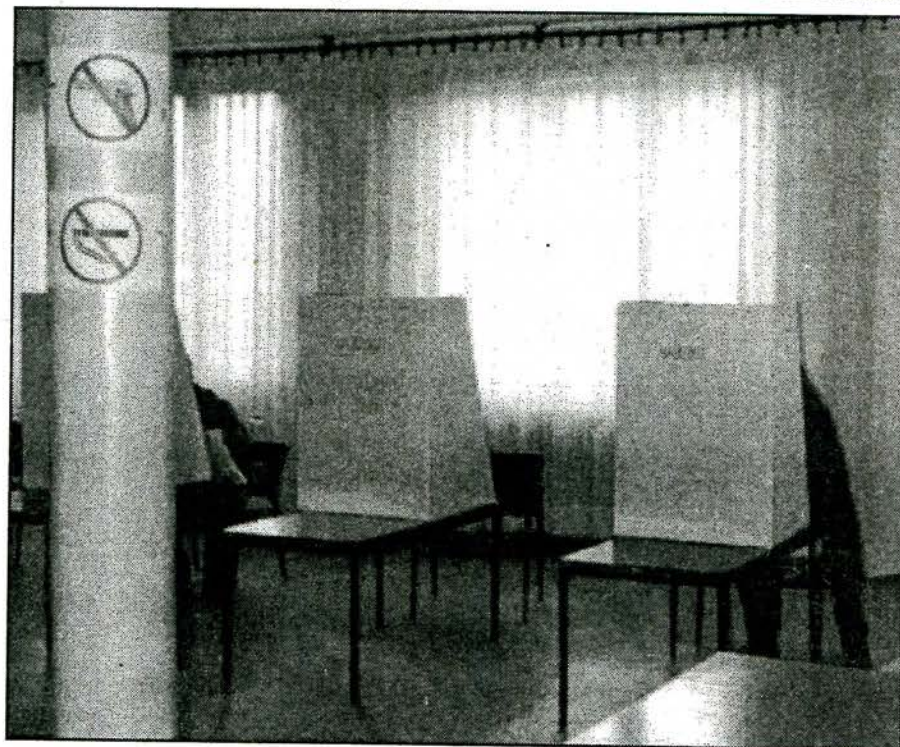
потребу да се укину ограничења за располагање имовином која је наметнуо високи представник. Тако ће избеглице располагати оном имовином коју су и стекле током свог радног века или на други начин па ће решење избегличких проблема бити праведно.

Са друге стране више ће средстава остати за праведну накнаду имовине која је уништена током рата. За овакав притуп постићи само једна запрека. У власти нема српских радикала јер то страни интервенционисти не дозвољавају, а народ

је изашао на изборе и поред нашег позива на бојкот јер га је Српска демократска странка држала у страху да ће на власт доћи муслимани ако буде бојкота избора.

Наравно сада је на Српској демократској странци да објасни како то да ће председник већине скупштина општина у Републици Српској бити припадник Странке демократске акције. То је одлучио Роберт Бери, а подржале су га странке које су изашле на изборе.

Станко Мишић

Амерички паравани: Пале, гласачко место Шумарство у 11.00 часова

ИЗБОРИ ПРОТИВ ГЛАСАЧА

● Ако је судити по резултатима локалних избора у Републици Српској, Срби ни убудуће неће моћи ни о чему битнијем одлучивати без сагласности муслимана који, наравно, неће престати са уценама све док не наплате пуну цену своје подршке српским властодршцима, а цена је следећа: може Република Српска и даље да постоји, али само под условом да остане без Срба, а ако се то не догоди српска власт ће морати признати да се налази на челу геноцидне творевине која као таква мора нестати

Српски радикали се боре за слободу и демократију за све који желе да живе нормалним животом: Огњен Тадић

Више нема никакве дилеме: Република Српска се по систему домина лагано урушава и само је питање дана, настави ли се досадашња политика, када ће потпуно нестати и када ће почети да ликују они који су запечатали њену судбину. Да је то тако најбоље потврђују и резултати недавно одржаних избора за локалне органе власти где је приметна тенденција да, под плаштом некаквих квазидемократских снага, Републиком Српском коначно почну да газдују они који се у неколико последњих година труде како да је разграде, како да је учине пролазном епизодом које би се и сами

Срби требали једнога дана да стиде. Они који су данас на власти тетоше своје муслиманске партнере у власти иако им они у „брк“ непрестано телале да је Република Српска наказна и геноцидна творевина и да ће као таква морати да нестане. Српски властодршци немају ни снаге ни храбрости да онима са којима су се до јуче гледали преко нишана, а уз чију помоћ сада владају, кажу да је доста таквих прича и да они немају за издају Републике Српске тапију свога народа већ им, напротив, стидљиво шапућу да буду мало стрљивији и да ће ускоро само по себи све лећи на своје место.

Све више Петричевих „водоноша”

Само наивни су мислили да ће се на том плану нешто променити након избора за локалне органе власти који су и ове године одржани у режији окупационих снага. Да би остварили што су наумили господа Петрич, Бери и како се све не зову ти наши старатељи, прво што су урадили било је да су забранили излазак на изборе Српској радикалној странци страхујући с правом да би се око ње могла окупити већина српског

изборног тела чиме би, наравно, њихов концепт тихог давлѐња Републике Српске пао у воду. Прво су покушали обезглавити и ову странку и Републику Српску забраном да њихов председник др Никола Поплашен обавља своје председничке функције а, када су видели да народ без обзира на такво силеџијство следи политику председника Поплашена, онда су се одлучили да све српске радикале уклоне са јавне политичке сцене јер и то је лакше када већ не могу да мењају српски народ.

Слутећи шта се српском народу спрема, Српској радикалној странци није преостало ништа друго већ да позове грађане да бојкотују расписане изборе јер само неизласком на изборе имају какву такву шансу да сачувају Републику Српску. Нажалост, лидри осталих политичких партија нису тако мислили и избори су одржани под сумњивим околностима јер је преко 20 одсто бирача, свесним претумбавањем бирачких спискова, било онемогућено да гласају. Није тешко доказати да су у том претумбавању „загубљена“ имена искључиво оних српских бирача који свој глас ни по коју цену не би дали неким промуслиманским и антипатриотским странкама. Додају ли се томе и гласови намењени Српској радикалној странци, а то су гласови оних бирача који су услишили позив Српске радикалне странке и нису изашли на изборе, тек тада постаје јасно какво и које бирачко тело је изабрало нове одборнике у општинским скупштинама и за кога ће ти одборници радити.

Није никаква велика утеха што је у већини општина Српска демократска странка на изборима изашла као победник јер, руку на срце, та странка у неколико последњих месеци брзим корацима се удаљава од својих изворних принципа који су, иначе, доста блиски радикалским. Нажалост, принципи су једно, а сасвим друго је практична политика ове странке која се све више приближава странкама које су блиске, не само постојећем режиму, већ и онима који отворено кокетирају са окупационим снагама само да не би дошли у немилост управо тих моћника. Све је то сада заиграло у истом колу тако да је више тешко препознати ко је ко, те ко припада којој странци јер, гледано у целини, ради се о шачици бедника из више странака који се труде ко ће постати бржи водоноша окупационим снагама.

Бањолучка изборна фарса

Како смо и очекивали у овим изборима њихови креатори и организатори тежиште су дали на Бању Луку јер, по њиховој рачуници, а која је мора се признати и доста тачна, онај ко влада Бањом Луком добрим делом влада и Републиком Српском. А ако се посрећи да и на нивоу Бање Луке и на нивоу Републике Српске власт имају истомишљеници, у том случају - израчунали су изборни

креатори - сав посао је завршен и не треба много да брину ко ће имати власт у тамо неким малим рубним општинама у којима се и нема заправо чиме владати.

Када је реч о Бањој Луци, догодило се оно што смо слутили и својевремено најављивали. На локалним изборима победила је Српска демократска странка, а што и није нека утеха из разлога које смо већ рекли, али та странка, без обзира на победу, неће у том граду имати и власт. Синова је то победа. Без обзира ко са ким у бањолучком градском парламенту ступио у коалицију једно је сигурно: у Бањој Луци власт неће моћи никакову озбиљнију одлуку донети а да се са тиме не сложе муслимански одборници у градском парламенту. Без обзира да ли ће запосести у фотељу градоначелника, ни Небојша Радмановић, као ни парламент града, неће моћи донети ни једну важнију одлуку а да њу не аминују одборници Османчевић или Хазнадар, а који ће се о свему претходно консултовати са Алијом, Харисом или Лагумџијом - свеједно са било ким од те тројке јер међу њима заправо и не постоји никаква суштинска разлика.

Међународни моћници, односно ОЕБС-ови кројачи изборних резултата, након десетодневног пребројавања гласова коначно су за бањолучки парламент сложили одборничку укрштеницу по мери муслимана. Дакле, у Бањој Луци ће владати само они који се унапред обавезу да ће извршити следећа два задатка: да одмах врате све муслимане у Бању Луку и да то не условљавају са повратком Срба који су избегли у тај град, те да се такође одмах приступи изградњи џамије Ферхадије. Боље упућени у бањолучке политичке (не)прилике тврде да су таква обећања већ дали Милорад Додик и Небојша Радмановић. Време ће, као и увек, показати да ли су процене биле тачне. Биће нам драго ако

се наше слутње не обистине али, нажалост, мало је чињеница које би могле уливати један такав оптимизам.

Бањалучки парламент, дакле, постаје у малом парламент Републике Српске. Али, то не значи да се криза из Парламента Републике Српске сели у бањалучки парламент. То не, сада Република Српска постаје богатија за још једну парламентарну лакрдију где ће у парламентима владати они који су добили најмање гласова. Уосталом, ако је Милорад Додик са два посланика могао да постане председник Владе Републике Српске, зашто и Небојша Радмановић не би са два украдена одборничка места од Живка Радишића постао градоначелник свога родног града. На дан избора Радмановић и Османчевић су прошетали улицама Бање Луке, „кахвенисали“ су у „Паласу“ и ту је, тврде упућенији у бањолучко подземље, пао договор ко ће и како владати Бањом Луком.

За сваки нови глас, нова лаж

Лажни али „свемоћни“ премијер Републике Српске Милорад Додик ушао је у изборну кампању баш, како се оно каже, на нож и у стилу: све се може догодити, али да изгуби власт то већ није дозвољено. Робусни Миле чак се по Херцеговини тукао са грађанима који су га тамо извиждали, а његова телохранитељска свита испребијала је неколико младих навијача „Борац Нектара“ на утакмици са Милином „Игокеом“ јер су узвикивали „Миле усташа“.

Влада Републике Српске тих дана била је претворена у изборни штаб Милорада Додика, а новине и електронски медији бележили су све куда је Миле крочио и све што је тада прозборио. А зборио је „мудро“ обећавајући бирачима све и свашта, обећавајући им мост на ре-

Демократије има за све или нема ни за кога: Српско Ново Сарајево

ци иако села по којима је ходио и та обећања давао, немају своју реку. Али, као да је то и битно. Ако му то неко од бирача и каже, није искључено да им Миле обећа и реку довести кроз село. Може Миле све, па и то и зато се нико и није дрзнуо да му каже да је ипак мало претерао јер, ко зна, можда баш тада Мили прораде они разбијатни чипови па почне да дели батине.

Највећа лакрдија од свега је Додиково обећање борцима, ратним војним инвалидима и породицама погинулих бораца, те избеглицама, да ће им ако свој глас дају њему и његовој партији изградити ни мање ни више већ 10.000 станова. Такву одлуку тих дана чак је донела и његова влада тврдећи да новац за то имају и да је за тај пројекат већ затворена финансијска конструкција. Међутим, само неколико дана касније испоставило се да од тога неће бити ништа јер је његов министар задужен за ресор станоградње и грађевинарства Јово Башић, не знају за обећање свога премијера, изјавио да тај пројекат и није лош али да он не зна ко ће то финансирати.

Радмановићева партија уточиште Додикових криминалаца

Изборну трку Милорад Додик је искористио да напосто растури Коалицију „Слога“ тако да су његови коалициони партнери из ове изборне трке изашли напосто десетковани. Плавшићкин Српски народни савез и Радишићева Социјалистичка партија постале су маргиналне партије јер им је, служећи се лукавством, Додикова партија напосто покупила све бираче. А знате и како се то догодило? На сасвим једноставан начин: Додик је свим министрима из тих

партија, као и директорима предузећа и других значајнијих институција, гласно и јасно рекао да ако га не подрже могу паковати кофере и потражити нови посао. Све се то није допало Живку Радишићу који је, видећи шта му Додик спрема, своје социјалисте повукао из Коалиције „Слога“ не слутећи шта ће га тада снаћи.

Оног тренутка када је Радишић обзанио да Социјалистичка партија напушта „Слогу“ четири министра из те партије - Ненад Сузић, Миладин Драгичевић, Жељко Родић и Саво Лончар - истог тренутка су окренули леђа свом партијском вођи не желећи жртвовати министарске фотеле зарад партијске дисциплине. А Миле им је тада лепо рекао: или сте Живкови активисти или сте моји министри, ако сте са Живком пакујте кофере из министарстава. И људи, без двоумљења, одлучише да је ипак боље са Милом јер он им је понудио нешто опипљиво. Понудио им је да и даље остану на позицијама која им гарантује безбедну будућност. И не само њима већ и њиховим унуцима.

Пресудну улогу у свему томе одиграо је донедавни Радишићев пулен Небојша Радмановић који је, у договору са Додиком, одмах основао некакву нову Демократску социјалистичку партију у којој су нашли уточиште сви отпадници Социјалистичке партије. Та новформирана партија је без свог икаквог идентитета јер у њој су, да се Власи не досјете, окупљени највернији следбеници Милорада Додика. То је Додикова партијска допаданска која му служи за реализацију свих прљавих игара у Републици Српској. Тако рећи Мрва 2.

Живко Радишић, изгледа, није ни био свестан кога има око себе и да ће га једног дана главе издати „мангупи из властитих редова“. Уз Радмановића,

Малића, Лончара, Сузића, Драгичевића и Родића леђа му је окренуо и директор Републичке управе царина Драгољуб Тривановић јер и њему је Додик ултимативно запретио да, ако остане уз Живка и са Живком, пакује кофере из Царине. Тривановић је тих дана био „на службеном путу у Јапану“ али, када му је у Токио стигао тај ултиматум, све је заборадио и прилежно јавио Радмановићу да каже Мили да може рачунати на њега. А да није тако поступио, Додик је већ био припремио изненађење за Тривановића по доласку из Јапана и то тако да га на аеродрому Маховљани сачекају полицајци - они финансијски и они са лисицама.

Власт у раљама терора и издаје

Све је то, ето, наша реалност са којом смо се сусретали у време избора и са којом се сусрећемо у овим постизборним данима. Ништа битног се није догодило провођењем избора за локалне органе власти изузев што су снаге којима је Република Српска трн у оку још више ојачале. Демократе које су на власт дошле тенковима и гусеницама сада власт желе одржати невиденим терором и издајом српских националних интереса. Српске патриотске снаге још више су гурнуте у страну и мале су шансе да се на том плану нешто битније промени. Додуше, постоји и зрачак наде а то је да ће грађани до јесени, када треба да се одрже општи избори, коначно схватити куда их ова власт води и да ће бирачи на тим изборима спас покушати потражити указујући поверење онима са којима су били и у време минулог отаџбинског рата. Не догоди ли се тако нешто, сви они који су се борили за Републику Српску могли би се наћи на некаквим тешким и дохашким списковима и могли би правити друштво доказаним српским патриотима који труну у хашким казаматима.

То је, додуше, она крајња варијанта. Нешто утешнија варијанта је да се ти моћници белосветски удружени са српским издајничким водонашама смилују и одлуче да РС има нешто дужи век него што сежу црне слутње. У тој варијанти, а и она је у игри, Република Српска би још дуже времена у некој форми постојала али без свог српског идентитета и из које би лагано цурили сви они који не би пристали да ставе фес на главу. У тој варијанти имали би Срби Републику Српску, али у њој више не би било Срба и, када се то догоди, више у њој и не би било никог ко би озбиљније постављао питање њеног опстанка.

То је, наравно, и крајњи циљ оних који креирају садашњу политику у Републици Српској и који стварају само привид благаостања. То су они које не занима судбина оних који су крварили за Републику Српску, оних који обогатењени бесциљно тумарају улицама питајући се зар су за овакву Републику Српску ратовали и остали без делова свога тела.

Јавна трибина у Бијељини: амерички злочинци не могу креирати демократију

Борислав Ратковић

ЏОРџ ВАШИНГТОН ЈЕ БИО РАТНИ ЗЛОЧИНАЦ

● Чињеница да се Момчило Крајишник, предратни, ратни и послератни председник Народне скупштине и бивши члан Председништва Босне и Херцеговине налази у затвору хашког трибунала је историјска прекретница која нам даје право да све лидере ослободилачких покрета као и значајне историјске личности које су предводиле државотворне и народне покрете посматрамо као злочинце

Замислите историјску читанку у којој се, примера ради, о Џорџу Вашингтону овако пише: "Џорџ Вашингтон, први амерички председник председник, одговоран је за покретање устанка током кога је убијено или протерано са америчког континента више хиљада енглеских војника и њихових породица. Он је знао за то, а није учинио ништа да то спречи, односно и када је изгледало да жели то да спречи то није било искрено", или о Махатма Гандију: "Ганди је био један од највећих светских злочинаца зато што није признавао колонијални поредак већ се борио за независност Индије", или Хо Ши Мин је ратни злочинац зато што је његова војска била немилосрдна према својим непријатељима који су само покушавали да окупирају Вијетнам и наметну своју владу".

Желим рећи да без обзира на расположење и мотиве супростављених страна ратни злочин има врло јасна обиљежја која вреде за сва времена. Политичке симпатије или незадовољство великих сила због чињенице да тамо, на неком Балкану, има неко ко се нешто буну, нису никав параметар за одређивање злочина.

Сваки злочин има свог виновника - извршиоца или организатора. Момчило Крајишник није био у улози ни једног ни другог.

Крајишник је симбол државотворности

Важно је неизгубити из вида чињеницу да је Момчило Крајишник био потписник све и једног конститутивног акта Републике Српске и све и једног закона, односно скупштинских резолуција, декларација, одлука и сл.

Довођењем у инкриминисани контекст особе попут Момчила Крајишника, трибунал Републику Српску квалификује као криминалну творевину засновану на убијањима, геноциду, пљачки...

О томе најбоље говоре и досадашњи покушаји тужилаца трибунала да наметну ову тезу као оправдану. Тако је у случају Квочка тужилаца закључио да је Република Српска геноцидна творевина.

Бранилац оптуженог Квочке, бањалучки адвокат Крстан Симић, приговорио је овом наводу рекавши да је Република Српска дефинисана у Дејтонском мировном споразуму. На то је тужилац одговорио да он не мисли на дејтонску Републику Српску већ на творевину насталу 1992. године.

Правда или истребљивање противника

Због тога се с правом можемо запитати: "Да ли је хашки трибунал формиран

да би штитио и делио правду или да би злоупотребљавајући професију чистио иза борбених редова НАТО-а и требио лидере ослободилачких покрета?"

Ловци хашког трибунала пикирају само оне Србе који нису пристали да се нађу у служби окупатора. Лажи о злочинима које су они наводно починили су крајње бестигалне. Њихова намера је да у народу створе слику о томе како се они ето баве заштитом универзалног принципа праведности. Поред тога добро је познато да се Срби гнушају злочина. Наш народ је вековим био изложен терору различитих освајача и окупатора, а ни у пе-

Момчило Крајишник је један од твораца Републике Српске

риоду комунистичке диктатуре стање није било задовољавајуће. Због тога Срби презиру злочин и цене жртву коју подносе људи и народи изложени терору. Међутим, битно је знати да једнако бхоли и лажна оптужба, посебно због тога што је она најчешће у вези са злом намером тужиоца.

Искрено мој Клајне Жак Пол

Непријатељи српског народа покушавају пронаћи злочин тамо где га нема и не може бити. Тако је Жак Пол Клајн 8. априла 2000. године упутио једно, по свему судећи фрустрирајуће писмо, главном секретару Српске радикалне странке Републике Српске господину Огњену Тадићу. У писму пише:"

Поштовани господине Тадићу,

Позивам се на несрећне коментаре које сте направили у медијима 22. марта 2000 у вези са хашпењем Славка Докмановића. Пошто изгледа да нисте упознати са злочинима почињеним на Овчари, укључујући и мучење и убиство преко 260 војних лица, медицинског особља и цивилних пацијената узетих из болнице у Вуковару и систематично убијаних, подстичем вас да пажљиво прочитате приложену оптужницу. То што не подржавате хашпења одговорних за ове и друге такве злочине против човечности, без обзира о којој се етничкој групи ради, показује истински недостатак моралног компаса.

Искрено ваш
Жак Пол Клајн

Специјални представник генералног секретара и координатор операција Уједињених нација у Босни и Херцеговини"

Дел Понте и Додик: Момчило Крајишник је био председник Скупштине у којој је Додик био посланик

На вешала, на вешала

Господин Клај је у писму заборавио рећи једну врло битну ствар. Ни он, ни господин Тадић, ни било ко други немају право да кажу да је покојни Докмановић крив. Једноставно због тога што трибунал није имао прилику да докаже да је крив, као што ни покојни Докмановић није има прилику да оповргне оптужбе. Докмановић је обешен у својој хелици пре него што је уопште и био у прилици да учествује у судском поступку.

Данас неколико година после и Клајн и сви остали морају се питати шта је то довело до Докмановићеве смрти? Круг разлога углавном је сведен на два озбиљна мотива. Или је Докмановић починио самоубиставо након што је видео да су Клајнови пољупци и стисци руке били само предигра за злочин над вуковарским Србима које је Докмановић представљао

или је убијен да на трибунало не би сведочио о ономе што је Клајн учинио вршећи етничко чишћење око Вуковара, а у корист Туђманових фашиста?

Било како било успомена на покојног Докмановића код Клајна може бити угодна само, ако је заиста онолика звер каквом се представља.

Пољубац смрти

Са Клајном су се љубили и неки Срби из Републике Српске. Пољупце је добијала Биљана Плавшић. Посебно страшно била је љубљена након што је организовала гађање јајима челника Српске демократске странке, посебно Момчила Крајишника. Са Клајном су се љубили и Додик, Шаровић, Иванић и други. Читав ред инструментализованих или уцењених Срба.

Клајнова фрустрација углавном се и садржи у томе да се његов контакт са Србима своди на контакт са сопственим слугама. Нико слободан и нецењен не жели да разговара са Клајном.

Са друге стране, што се тиче моралног курса важно је рећи да ми српски радикали следимо људе који нису чинили злочине у протеклом рату, иако су могли бити у прилици да то учине да су хтели. Са друге стране Клајнов председник и командант Клинтон по читавом свету сам себи ствара прилике да би постао ратни злочинац.

Због тога је сваки Клајнов пољубац најави несреће и трагедије. Наше зло је заталасано његовим доласком у Републику Српску. У историји, која ће по напред наведеном принципу бити објективна, за разлику од тренутних симпатија или мржње, Клајн ће бити обележен као један од већих злочинаца над хуманошћу. Између осталог и због тога што је за рачун тамничара и уз помоћ домаћих издајника заробио Момчила Крајишника. То ће бити велика мрља и на образу народа коме припада?!"

Раде Ђурић

Србоврзци: Плавшићка и Клајн

УМЕСТО НАРОДА ГЛАСАЛИ БИРАЧКИ ОДБОРИ

● Евиденција Српске радикалне странке Републике Српске показује да су резултати избора били фалсификовани и то уз пуно благонаклоност и одобравање страних организатора избора

Извршни одбор Српске радикалне странке Републике Српске две седмице пре избора донео је одлуку да наши контролори и посматрачи прате дешавања на што већем броју бирачких места током дана гласања. Задужења страначким посматрачима била су врло прецизна. Њихова обавеза била је да евидентирају тачан број бирача који су изашли на изборе на појединим бирачким местима. Као референтна бирачка места одређена су она бирачка места која су на протеклим изборима најбоље одражавала стварне резултате гласања у појединим општинама. Равномерно је био заступљен број бирачких места у градским односно општинским центрима и у селима.

„Платиш пет добијеш шест”

Прво што је запажено као неправилност у бирачком процесу је то да су активисти појединих одбора Странке независних социјалдемократа који се налазе у источном делу Републике Српске добили значајан број празних гласачких листића од организатора избора. Они су на тим листићима заокруживали име своје странке и потом их давали оним гласачима који су били спремни да продају свој глас. Читав поступак изгледао је тако да би гласач дошао на бирачко место узео други празан листић и сео иза паравана. Иза паравана је на бирачком месту добијени празни гласачки листић мењао за листић који је добио од Странке независних социјалдемократа. Потом је са добијеним листићем гласао, а празни листић је носио у одбор странке како би правдао добијени новац.

Друга неправилност су неажурирани гласачки спискови. Они су представљали и велику сметњу за наше посматраче јер се испоставило да су појединци тражећи гласачко место за које су евидентирани улазили на више бирачких места. Због то-

га је коначни скор бирача који су изашли на изборе још мањи од онога који је евидентиран од стране наших посматрача.

До 18.00 нико, од 18.00 сви

Примећено је да су се извештаји локалних изборних комисија знатно разликовали од стварног стања. Примера ради, у граду Бања Лука објављено је да је на изборе изашло свега 42% гласача. Убрзо је та вест коригована на 62% гласача. Лако је доказати да то није стварни резултат одзива бирача. Наиме, на бирачким местима у Бањој Луци до 18.00 часова гласало је мање од 40% бирача. За свега 2 часа тај број је повећан за више од 25%. То је потпуно супротно досадашњој изборној пракси и с правом изазива сумњу у исправност резултата избора.

Поноћно гласање

Након 20.00 часова, затварања бирачких места, примећено је да су на бирачка места долазила неакредитована лица у пратњи полиције. То се дешавало у већини општина у Републици Српској. Подсећамо да се не ради о службеницима надлежним за одношење кутија јер су они долазили након наведених лица. Накнадно су се многи локални моћници хвалили како у кафани, „братски”, поделили гласове са општинским лидерима других странака. Пропорција која је била направљена одговарала је тек пребројаном броју гласова тј. евидентираном односу снага. Ако се уз све ово додају неправилности које је проузроковала Привремена изборна комисија, с правом се може тврдити да су протекли избори нелегитимни и нелегални.

Станиша Марковић

Српско Ново Сарајево: бирачко место Петровићи у 16.00 часова

ИЗБЕГЛИЦЕ У ПРИЈЕДОРУ СУ СВЕДОЦИ ПРОТЕРИВАЊА СРБА ПО ТРЕЋИ ПУТ

ЛАЖНА ОБЕЋАЊА

● Техничка влада Републике Српске, као што се то и обистинило, користила се лажним обећањима да ће омогућити алтернативни смештај за избегло и расељено становништво

Будући да је у току деложација, која погађа и оне најтеже категорије становништва - избегло и расељено и ратне војне инвалиде и породице погинулих бораца, а о алтернативном смештају нема ни говора, онда се заиста може рећи да је техничка влада само ажурна, када су у питању лажна обећања.

Питамо се како је тамо неким лако обећати и поигравати се са судбинама пренапаћеног народа.

Зар је пуно надати се останку у Републици Српској? Зар је много издвојити за кров над главом за избеглице, а није пуно кад се издваја за зграду владе, за њихове приватне и званичне трошкове? Зар није интерес Републике Српске да у њој живе Срби који немају где? По природи ствари, сви они који желе остати у Републици Српској требају остати ту и треба им се омогућити бар минимални услови за живот - за почетак - кров над главом. По природи ствари они су се определили остати живети са својим народом. Срби из Хрватске, Федерације нису остали живети на овим просторима зато што су то хтели, на то их је натерала голема невоља, а шта их је дочекало. Дочекала су их лажна обећања да ће се наћи неко решење за њих. Сведоци смо ових дана све више исељавања српских породица из кућа и станова које су користили као привремени смештај. Али

они једноставно немају где. То се дешава свакодневно у нашем компилуку, у нашој улици - како им помоћи? Свесни смо тога да нашом подршком једноставном, људском, не можемо пуно помоћи, али можемо разоткрити праве кривце за насталу ситуацију. Техничка влада на челу са Милорадом Додиком је та која мора преузети на себе одговорност. Они су ти који су избеглом и расељеном становништву обећали да се неће наћи на улици.

У Приједору и подршка и амандман

Оно на шта смо ми у Приједору поносни је то да је Српска радикална странка, односно наш одборнички клуб у претходном скупштинском сазиву испословао да се усвоји амандман о бесплатној додели парцела за избегло и расељено становништво, како би им на тај начин била омогућена помоћ да на бесплатним парцелама изграде кров над главом. Нисмо то радили као у неким другим општинама. Избеглицама се баш ништа не наплаћује, а локације се налазе на квалитетном земљишту у градском окружењу. Српска радикална странка ОО

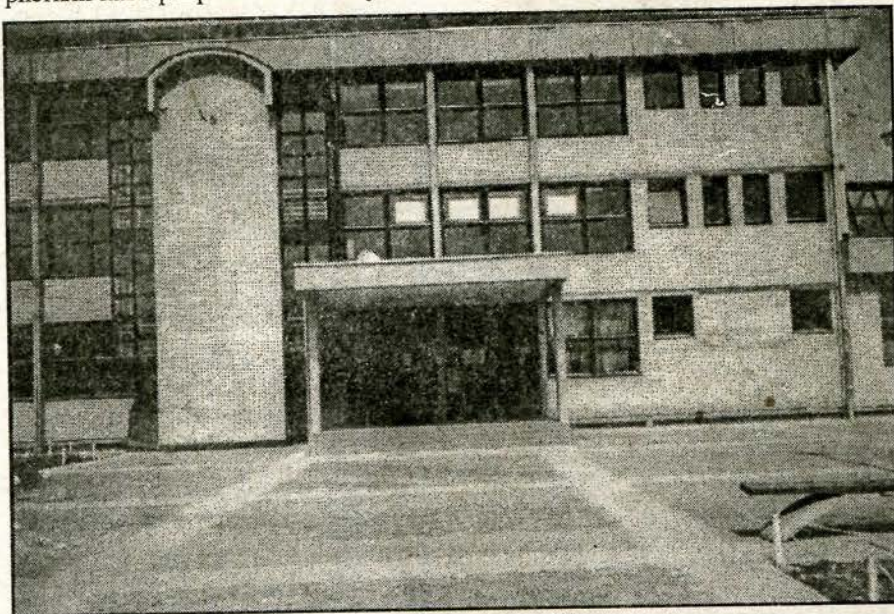
Приједор није хтела остати само на подршци и топлој људској речи. Тражили смо да се то заиста и спроведе у дело а да напослетку наши суграђани, који су остали живети са нама, да се напослетку смеће и то на прави начин. Тренутно је јако пуно захтева за доделу бесплатних парцела, што је и очекивано, с обзиром да сада у Приједору живи преко 38.000 избеглица. Ми вршимо притисак на локалну власт да се што пре реше захтеви за доделу парцела. Свесни смо, да укупан ефекат у решавању овог проблема и није неки. Јер од самог завршетка рата у Републици Српској, прошло је пет година, а помаци су јако мали! Тренутна ситуација у Приједору исто тако је јако неповољна за избеглице. Бојимо се да су препуштени сами себи, јер неко кочи у решавању збрињавања избеглица и у додели бесплатних парцела. Стиче се утисак да имају само једну од опција по Дејтонском мировном споразуму, а то је свако на своје. Шта са оним Србима који немају куда, којима је све спаљено и уништено? Шта са оним Србима које дочекују са претњама, шиканирањима и нападама?

Муслимани се враћају у Приједор, али они овде стижу и улазе у своје куће и станове и још су заштитени. Штити их домаћа полиција и међународна. А Срби кад оду у Федерацију доживљавају велике непријатности и страхове. Много је примера застрашивања Срба приликом њихових одлазака на своје. Зато су многи одлучили остати, овде међу нама.

Муслимани кампују, а Срби страхују

У село Трнопоље поред Приједора, стигло је муслимана, што би наш народ рекао „ко у причи“. Преко три стотине чадора је разапето и они у њима нешто чекају. Где сместити Србе? Тамо по Федерацији од штала праве прихватне центре за Србе који се враћају. Нуди им се неуловни живот, а муслиманима се увелико граде и реновирају нове и старе куће.

Овај нови талас камповања под ведрим небом, је нешто што би требало и да пробуди опет „међународну ревносну јавност“ да се опет ваљда свет забрине за њих. Они су дошли и раширили те своје шаторе и чекају, а успут и провоцирају. Село Трнопоље, Козарац и друга села,

Избори су фалсификовани и у Приједору: бирачко место ОШ „Петар Кочић“ на дан гласања

су неки од примера. По потписаном протоколу између председника СО Приједор и начелника СО Сански Мост, који смо ми популарно назвали протокол двеју махалуша до 31. 8. сви се враћају на своје. Ови са шаторима су ту и њих ће вероватно послужити лепо време. Они не иду никуда. А где ће Срби избеглице. Њима се нуде разна решења. У најбољем случају поново прихватни центри.

Може ли се још издржати

Спровели смо анкету међу избеглим и расељеним становништвом који живе на територији општине Приједор. Оно што је заједничкој у овој анкети је страх од повратка на своје и неповерење у помоћ локалних власти.

Породица Зорић, комплетно су за останак у Приједору, а избегли су такође из околине Дрвара. Надају се скорашњој помоћи у додели бесплатне парцеле за изградњу куће. Кажу да верују само Српској радикалној странци, која се највише залаже за избеглице.

Сава Војводић, избеглица из Санског Моста, тренутно живи у Козарцу крај Приједора, каже: „Не знам шта ћу, дијете ми треба ићи сад у школу са бошњачком дјецом и по бошњачком програму. Ако се вратим на своје, тамо ме исто чека. Па зар људи не виде да је ово разбијање Републике Српске? Унитаризација БиХ.”

Милан Витас, избеглица из Славоније: „Не знам колико још могу издржати!? У Славонији ми је све запаљено, немам где отићи. У Приједору сам шесту годину, а још немам сталан смјештај. Сад ме избацују на улицу.”

Драгиња Јогић, избеглица из Грахова: „Нас су једноставно издали и заборавили, ово је срамота за једну владу и државу. Морам да напустим муслиманску кућу у Приједору да би омогућила повратак Бошњака који сада има већа права у Републици Српској од мене. Ко ће мени дати смјештај? Осуђени смо на милост владе Милорада Додика. То је срамота шта нам раде.

Душан Јањетовић, избеглица из Зенице: „Тренутно живим у муслиманском селу у Приједору. Морам напустити стан, добио сам рок - имам још мјесец дана. Знам да се мој слушај неће ријешити за тридесет дана, јер се није ријешило ни за осам година. Отац сам троје дјеце и како да им објасним да морамо на улицу. То је једна велика срамота надлежних министарстава.

Жарко Бојић, избеглица из Санског Моста: „Ја морам напустити муслиманску кућу у Приједору, зато што је и ова власт и Влада на страни Бошњака, а шта ми Срби да радимо. Морам или да се борим против своје полиције или на улицу. То је превара шта нам раде. Нудили су нам пуно тога прије избора, а шта се сад дешава, сад нас не требају више. Ја немам куд. На мојој земљи у Санском Мосту су направљене три куће. Хоће ли ми неко помоћи да ја тамо одем и то срушим? Ма неће ме нико ни заштитити, а о помоћи ни ријечи.

Бирачко место „ПНО” у јутарњим часовима на дан гласања

Анка Јагмаревић, избеглица из Славоније: „Хтјела сам отићи на своје, али немам где бити, све је уништено. Једини избор ми је остати у Републици Српској. Међутим, јако се мало води рачуна о нама - избеглицима. Ја колико видим, једино Српска радикална странка се стално оглашава и апелује на власт да се што прије рјешавају наши проблеми. Српски радикали и у Приједору су најомиљенији код нас избеглица јер они су једини против деложација, које се врше у пуном јeku.

И заиста је све то тако. Људи се смештају где стигну. Ужасавалу се колективних центара, напуштају на силу привремене боравке одлазе на улицу, код комшија и рођака у прихватне центре. Срби се избацују на улицу, долазе у сукоб са својом влашћу. Српска радикална странка у Приједору се ангажује око овог проблема. Стално апелујемо на локалну власт да се што хитније изнајде решења за смештај избеглог и расељеног становништва. Нема скупштинског заседања да наш Клуб одборника не спомене проблем избеглица и њиховог алтернативног смештаја. Безброј пута смо путем конференција за штампу апеловали на Скупштину општине Приједор и њене извршне органе да убрзају доделу земљишта и организују јавне радове како би што пре ова категорија наших суграђана добила кров над главом. Јер и они су само људи и питање је колико још могу издржати?

Шта добијамо за узврат?

Расположење које влада међу избеглим и расељеним становништвом, је свима познато. То су људи који нису својом вољом напустили своја огњишта. Рат који је нама наметнут на територији бивше Југославије није никоме донео добро. Велика су покретања становништва, а највише су страдали Срби. То је огроман број људи који су морали напустити своје куће, земљу и сигурност. Нашли су се у једној веома тешкој, скоро безизлазној ситуацији. Страдали су многи људи, остали без својих домова, без својих нај-

ближих, без материјалне егзистенције, без посла.

Надају се трајном смештају, бољем животу и запослењу. И што је најтрагичније у свему томе, с њима се увелико манипулише. Обећава им се све и свашта само да би дали своје гласове на изборима. Народ је изигран и преварен опет. Шта су добили. Гласови се још пребројавају, борба је велика за власт и фотелје. Ко то спомине избеглице и шта им даје за узврат? Које су то мере предузете да се решавају њихови основни проблеми. Оно чега смо се највише бојали да ће се обистинити наша предвиђања, да ће се убрзо заборавити сва избегличка популација, то се и десило. Деложације се настављају, избеглицима се не решавају алтернативни смештаји, а да о запослењу и њиховом животном стандарду и не говоримо. Многи нису ни повјеровали у та лажна обећања, многи нису ни хтели изаћи на изборе јер не могу допустити себи још једну пребару.

Сви смо ми заједно свесни да ова Влада и актуелна власт, гледа само своје интересе и не води бригу ни о избеглом ни о домицилном становништву. Свијма нама је јасно да они покушавају да од нас направе машинерију коју пуштају у погон само кад то њима одговара.

Српска радикална странка Републике Српске ће уложити све своје напоре да смањи број деложација. Залаже се да што већи број избеглица које одлуче остати у Републици Српској то и учине. Ту смо да саслушамо све њихове проблеме и покућаемо да нађемо право решење за њих. Ми се не служимо лажним обећањима, као што то ради техничка Влада Републике Српске, као што то раде ови из међународне заједнице који се свим силама труде да нас нестане и да нас утопе у Федерацију. Не можемо им ништа више веровати, јер они исти су рекли да деложација неће бити док се не нађе алтернативни смештај. Свесни смо да смо опет преварни и обманути. Зато им више и не верујемо, али се и даље надамо да ће наћи решење и прави начин и пут да се помогне нашој браћи.

Стојан Станковић

ПРИЈЕДОР НА ИВИЦИ ОЧАЈА

● Избори су завршени. Тресла се гора родно се мип, како би рекао наш народ. Они што су изашли на њих, што су поверовали у лажна обећања Додика, Плавшићке, Рапишића, Иванића и Калинића и других послушника, већ сад осећају разочарење. Народ који је изашао и послушао ове велике послушнике, већ сад на својој кожи осећа све оно на шта смо ми упозоравали.

Наша предизборна кампања, односно антикампања на територији општине Приједор, била је усмерена ка објашњавању разлога не изласка на изборе.

Протекла дешавања у Републици Српској била су аргументи бојкота избора.

Унитаризација и лажирање изборних резултата

На време смо упозоравали да ако дође до избора да ће унапред они бити изманипулисани и лажни. Указивали смо на време, да сада у овом окружењу у којем се налазимо и оваквој поставци ствари, морамо бити свесни да ће нас продати наши домаћи издајници на челу са актуелном техничком владом и Милорадом Додиком.

Сама изборна правила, када су и само привремена, нису примјерена демократији. У својој антиизборној кампањи смо упозоравали гласаче да ако изађу на изборе, да ће то само бити победа „међународних душебрижника“ за нашу демократију, јер играмо по њиховим несталним правилима. Играмо онако како нам они кажу, а ми смо против тога. Српска радикална странка Републике Српске је тражила да изборна правила буду стална, а не привремена и да се не мењају преко ноћи. За то емо били у праву. Сад се дешава да је Привремена изборна комисија усвојила да у општинама у којима живи мањинско становништво, да се из њихових редова бира привремени начелник општине. То значи, да бар у овом случају и у Приједору и у осталим градовима за начелника дошао неко ко није

Србин. То значи све иде ка унитаризацији Босне и Херцеговине, јер знамо која овлашћења по Закону о локалној самоуправи има начелник општине. Зато се појединци и осоколише и дају храбре изјаве. Између осталог, Сеад Чиркин одборник у СО Приједор, изјављује да ће Приједор бити центар кантона. Они већ виде Приједор у Босни и Херцеговини, то је њихова жеља, нема Републике Српске, само унитарна Босна и Херцеговина. Наша стремљења ка јачању Републике Српске и њено правно, политичко и економско функционисање у Европи и шире развијају и даље домаћи издајници и то опет уз помоћ ових истих што подржавају муслимане, Хрвате и све друге, само не Србе.

Зато мора бити јасно свима, да нема јаке Републике Српске, нема јаких српских општина и градова без српског јединства, без договора, па и кад су избори и локална власт у питању.

Треба ли смо се одазвати на бојкот избора

Народ је послушао и изашао на изборе и шта се десило? Десило се то да су многи разочарани зашто су изашли, зашто нису послушали Српску радикалну странку и бојкотовали изборе.

Живко Скакић: „Послушао сам друге и изашао сам на ове локалне изборе. Ни сам не знам за кога сам гласао. Гласачки листићи су били компликовани за мене и бојим се да ће то бити искориштено.“

Бранислав Дошен, из Санског Моста,

тренутно живи у Приједору: „Добио сам плац за градњу куће сада морам да идем у Томину (село покрај Санског Моста) и да тамо живим у једној школи, која је прихватни центар за нас Србе. Ту нису никакви услови за живот, нема ни струје. Тамошња власт нам тражи 1200 ДМ за једну бандеру, да би добили струју. За кога сам ја то гласао, па обећали су ми много више.“

Сима Видовић: „Избјегао сам из Дрвара, живим у Приједору. Нисам послушао Српску радикалну странку и изашао сам на изборе. Кад сам се пробудио следећи дан, пробудио сам се у Федерацији, бојим се да ће нестати Републике Српске.“

Јанко Галић: „Послије ових локалних избора на које сам изашао, а сад се кајем, добио сам решење да се вратим одакле сам дошао - у Грахово. Могу само да се вратим на полигоне НАТО-а гдје они вјежбају.“

Милорад Јефтић: „Ја сам из Приједора, ја немам ове проблеме које прате избјеглице, али се противим инертности локалне власти која то не рјешава у њихову корист. Такође у Приједору има пуно нагомиланих и других проблема, али се не рјешавају.“

Ратко Бановић: Локална власт не рјешава ништа. Пуно је незапослених, стамбено необезбјеђених, пораст је сиромаштва и биједи. Бојим се да ће локална власт бити одбачена као страног тијело. Незадовољни смо у потпуности са њеним радом.

Рајко Завишић: Локална власт у Приједору није ништа учинила за напредак и бољи развој Приједорске општине. Напротив, налазимо се на рубу и материјалне и друштвене егзистенције. Више су урадили за муслимане повратнике. Потписују тамо неке протоколе са представницима из Федерације о запошљавању Бошњака у општини Приједор, а не воде рачуна о нашим незапосленим Србима. Па која то власт ради у Федерацији?”

Миланка Бановић: „Свима нам је познато да је локална власт у општини Приједор једна од најкооперативнијих власти у Републици Српској. Највише улажу напора у сарадњи са осталима из Федерације и међународне заједнице. Само нам до сад није јасно нешто друго. Да ли је то за похвалу или осуду. Бојим се да се више брину за кооперативног и сарадњу са муслиманима, него о Србима и својим суграђанима.“

Раде Ђурић

Бирачко место ОШ „Достоеј Обрадовић“ у Приједору у којој се налази три бирачка места на дан гласања

У БРЧКОМ НИСУ ОДРЖАНИ ИЗБОРИ,
ТАМО СУ ОКУПАТОРИ ВЕЋ СТАБИЛИЗОВАЛИ СВОЈУ ВЛАСТ

ФАРАНДОВА САМОВЛАДА

- Фарандови и налогодавци и послушници осећају потребу да протерају српско становништво из Брчког. То је последња фаза процеса унитаризације за коју Брчко представља опитни модел
- Српски радикали се боре да народ остане у Брчком

Месец дана после дуго припреманог и „стрљиво аранжираног“ проглашења Дистрикта, уз помоћ налога и обезбеђења Стејт Департамента, извесно је једино да ништа не функционише. Функционишу једино налози као најмодернији облик демократије, а што се тиче слободно изражене воље грађана, они су давно обавештени да је референдум непожељан, а за остало се још не зна.

Први видан „напредак“ у „обећаној земљи“ или Дистрикту, огледа се у скидању националних обележја и застава Ентитета. Срби су то дисциплиновано послушали и одмах спровели у дело. Тако, између осталог, у општинском ресторану нема више Светог Саве. Ко зна зашто је непожељан, а и могли би га прогласити за „ратног злочинца“!

Локални медији јављају да налог о скидању националних обележја није једнако испоштован у свим деловима Дистрикта, односно да су само Срби били дисциплиновани. Није чудно, и он ако нисмо сви једнаки пред законом, односно Фарандом. Налози, оптужбе и санкције су се у досадашњој пракси односили само на Србе, а пракса се наставља.

Следећи пример најбоље илуструје однос према избеглицама српске националности. Притиснути претњама, деловањем и оптужбама како узурпирају туђу имовину, бивши становници Босанске Бијеле, већ годину дана покушавају решити своје проблеме и обезбедити услове достојне човека. У српском делу села Босанска Бијела поплаћена је, уништена и опљачкана сва имовина Срба који су ту живели до почетка рата. Нема струје, воде ни пута. Србима који су заинтересовани за повратак нико не може да одговори (не може или неће) ко и кад ће поправити куће, као што и сва остала питања остају без одговора. За посечену шуму, која је у приватном власништву Срба, такође нема одговора а ни одговорности.

Босанска Бијела је од почетка рата и протеривања Срба била под контролом власти Федерације, па ваљда због тога нема ни одговорности за почињена недела.

Састанак шездесетак представника Босанске Бијеле и представника актуелне Владе Дистрикта одржан је 21. марта у Сеоњацима, јер у Босанској Бијелој није безбедно. Кад није безбед-

но за састанак, како ће тек бити безбедно за повратак?

На поменутом састанку није ништа договорено, осим што су се представници актуелне Владе Дистрикта добро изјавили окупљеним грађанима о свом „тешком“ положају и „тешком бремену“ које носе на плећима.

„Сад се питам ко коме треба помоћи“ - рече један огорчени учесник поменутог састанка. Сваки масовни покушај повратка Срба на подручје Федерације, бива осујећен, што представницима тзв. међународне заједнице уопште не смета. Уобичајена лажна слика о српској Кривици, ослобађа од одговорности те исте представнике међународне заједнице за катастрофалне потезе и саучесништво у многим недељима над српским народом.

Необјашњиво је да нико никада није реаговао на чињеницу да је у српском селу Драгановци (налазило се на периферији Орашја) направљена депонија смећа, упркос томе што Срби избегли из тог села захтевају да се врате на своја имања. Без обзира што на том подручју није било ратних дејстава, по протеривању Срба, све је потпуно опљачкано и уништено. Очевидци тврде да се јасно виде трагови багера којима су рушени објекти. Иначе Драгановци су пре рата били савремено, веома развијено насеље познато по производњи меса, а становници Драгановаца су спадали међу најбогатије у Посавини.

Избегличку популацију на подручју Републике Српске свакодневно застрашују и оптужују разним саопштењима и декларацијама о људским правима и слободама.

Ако се случајно Срби организују и покушају остварити своја права, онда добију батине као што се десило у брчанском насељу Кланац. Права истина у Кланцу је да Срби насељени на том подручју желе да колективно напусте Кланац, уз претходну доделу плацева. Желе да слободно располажу својом имовином у Федерацији што им није омогућено. У свакодневним манипулацијама око Кланца нико не спомиње одговорност власти Федерације. У Брчком и даље избегло и расељено становништво свакодневно добија налоге за деложацију.

Ангела Трипуновски

Саопштење за јавност

Оштро осуђујемо нападе на избегло и расељено становништво на Кланцу, у којима је повређено осам лица.

Изражавамо велико огорчење због положаја избеглог и расељеног становништва у Брчком, које терористички авантуристи и самозване демократе, намерно изазивајући инциденте, а све са циљем погоршавања безбедносне ситуације и прављења хаоса у Брчком, како би се створили услови за повлачење потеза у стилу Кушнера, Артемија и Трајковића, на Косову.

Саопштење за јавност поводом догађаја на Кланцу, медији нису објавили.

Саопштење за јавност поводом протестног скупа у МЗ „Кланац“ од 17. 4. 2000. године

Дана, 17. 04. 2000. године у Месној заједници „Кланац“ - Брчко, десило се немио, непотребан и вишеструко штетан догађај који је у знатној мери узнемирио јавност, односно грађане Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине.

Како је овај догађај, на жалост, због различитих интерпретација од стране појединих субјеката, добио негативне политичке конотације, то у циљу истинитог информисања јавности, а посебно оних структура Дистрикта који су задужени за владавину права, посебно у области безбедности и људских права, истичемо следеће:

1. Дана, 29. 3. 2000. године у просторијама ОХР-а Брчко, одржан је заједнички састанак представника ове месне заједнице из реда лица бошњачке и српске националности, на челу са господином Вилијемом - представником ОХР-а.

Састанку су присуствовала господа: Мирсад Ђапо - председник Скупштине Дистрикта, Драган Пајић - потпредседник Скупштине Дистрикта, Предраг Андрић - председник МЗ „Кланац“, Шпиро Суботић - председник Савета МЗ и Радојло Митровић - члан МЗ, те представници Месне заједнице из реда бошњачке националности: господин Незир Оглењевац, Бегзад Бешић и господин Аган.

На дневном реду је, између осталог,

било разматрање питања повратка лица бошњачке националности у Брчко, односно у ову месну заједницу, а посебно у кућу у улици Павао Имрека, власништво Бошњака.

Треба посебно нагласити, јер је то врло важно, да је на састанку договорено да се санација објекта наведеног Бошњака не врши до 29. 4. 2000. године. За озбиљне партнере договор би требао бити закон!

2. Међутим, дана 17. 4. 2000. године, представник ОХР-а господин Вилием је довео пет радника да врше санацију крова наведеног објекта.

Након што су представници МЗ „Кланац“ затражили објашњење због чега се одступа од постигнутог договора, господин Вилием је рекао да је „заборавио на договор“!?! Дозвољавамо могућност да је то могуће, јер нам је познато колике обавезе има ОХР и господин Вилием лично. Али, поставља се питање зашто исти господин није тада повукао раднике и испоштовао договор? Исто вече је и господин Незир Оглењевац назвао господина Шпиру Суботића и рекао да он не жели да на силу иде у Кланац.

3. Имајући у виду ранија лоша искуства у вези доследне примене Дејтонског споразума, те незадовољства грађана Брчког из реда српске националности, а која су у више наврата јавно, легално и мирно испољавала пред зградом Скупштине општине и улицама града, дошло је поново до спонтаног окупљања грађана који су, и овог пута, хтели да на миран начин изразе своје незадовољство

актуелном влашћу због неодговорног и неефикасног решавања низа егзистенцијалних питања у вези станарског права, поврата имовине, лажних обећања у вези доделе плацева, запошљавања и других права. Те грађане - избегла и расељена лица - треба разумети свако ко је имало озбиљан, посебно она лица и органи који су за то плаћени, тим пре ако се има у виду да је ова категорија грађана Босне и Херцеговине вишеструко оштећена и преварена, да су у најтежој материјалној ситуацији, да готово нема породице која није „завијена у црно“ и којима је доста лажних обећања политичара и других јавних функционера и који с правом траже промене на боље!

4. Грађани МЗ „Кланац“, као и већина других грађана, не желе туђу имовину, јер знају да на туђој несрећи нема среће!

Стога, они посебно, и овог пута, наглашавају своју доследну одређеност за владавину права, за поштовање основних људских права - гарантованим Уставом и законом - али и за Дејтонски споразум - посебно Анекс 7 за Процедуре за повратак у Брчко коју је 24. 4. 1999. године донео господин Роберт Фаранд, као и за Упутство Високог представника господина Волфганга Петрича у вези примене имовинских закона - али се противе дискриминаторским одредбама којима се ствара неједнакост грађана пред Уставом Босне и Херцеговине, а које се односе на откуп станарских права и условљавањем боравка у стану од 2 године, те потпуног занемаривања других

могућности (осим повратка) које предвиђа Анекс 7.

5. Унаточ чињеници да је за очекивати од полиције Дистрикта да предузме „казнене мере“ против појединих грађана ове месне заједнице - јер постоје такве информације, Председништво МЗ „Кланац“ упућује оштар протест свим структурама Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине са захтевом да се покрене дисциплински и други поступак против одговорних лица полиције Дистрикта због несналажења у датој ситуацији и поступања мимо правила службе и закона.

Чак 48 полицајаца мешовитог националног састава је једва чекало, посебно из реда српске националности, да на најмању провокацију одговори применом силе - и то грубе и несразмерне!

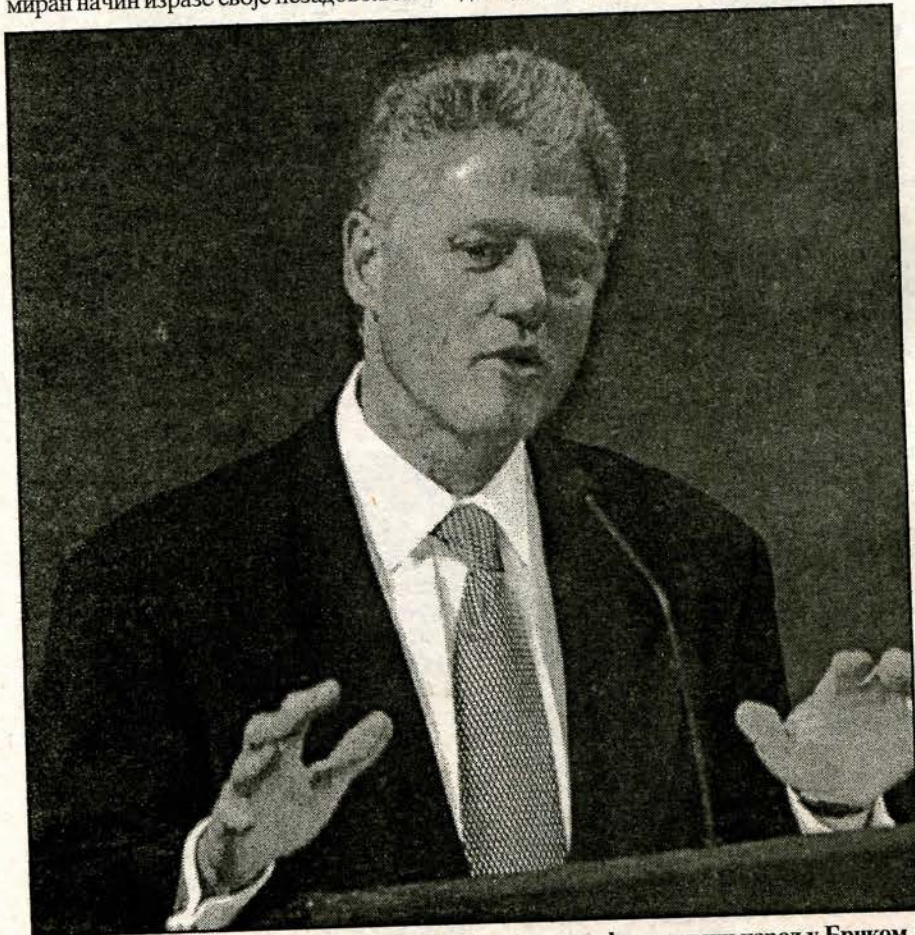
Узалуд су биле претходне молбе полицији да се уздржи од примене силе. Напротив, својим понашањем су беспотребно испровоцирали групу грађана да непримерно реагују бацањем грудви земље и понеким каменом у правцу куће Бошњака. Додатна провокација полиције је било и скидање са униформе идентификационих картица, а „уље на ватру“ је представљало грубо одгуривање Госпаве Цвијановић, супруге погинулог борца и два девера, избеглице из Високог, која је приликом пада ударила главом о бетон и том приликом задобила тешку телесну повреду у виду потреса мозга са више нагњечења и раздерних рана, а што су потврдили налази др Слободана Бабића, неуролога, Слађане Радић, др медицине рада, др Милана Пурића, психијатра, Весне Михајловић, специјалисте медицине рада и др Слободана Бабића, специјалисте за болести нервног система.

Беспотребно повређивање Госпаве Цвијановић је додатно узнемирило групу грађана, тако што су још више протестовали, а што је још више дало непотребан повод полицији да још седам лица лакше или теже повреди (Новицу Тојчић, Љубу Каран, Неду Јовичевић, Симу Шљивић, Димитрија Јовановића, Митра Шебеза и друге), који из разумљивих разлога нису затражили помоћ лекара.

6. Госпаве Цвијановић ће од полиције Дистрикта захтевати накнаду штете и покретање дисциплинског поступка против одговорних полицајаца, а уколико полиција Дистрикта то не учини, тада ће путем суда тражити грађанску и кривичну одговорност против Брчко Дистрикта - полиције Дистрикта и одговорних полицајаца због злоупотреба овлашћења и угрожавања безбедности грађана.

7. Председништво МЗ „Кланац“ изражава наду да ће све структуре Дистрикта убудуће више сарађивати са свим грађанима и органима како би се убудуће избегли овакви и слични немилли догађаји, те да ће благовремено предузимати потребне мере за изналажење адекватних и на закону заснованих решења.

У том смислу, Председништво ове месне заједнице ће са своје стране предузети све потребне мере на безбедном, привредном, културном и другом плану!

Ратни злочинац Бил Клинтон се устремљено на незаштитени српски народ у Брчком

УНИТАРНА БиХ ГЕНОЦИДАН ПРОЈЕКАТ

● Једно од битних питања с којим се Срби непрестано суочавају је да ли се као муцахедини осећају само странци који су у Босну и Херцеговину дошли из исламских земаља или сви они који су ратовали у про-тектлом рату под заставом љиљана и полумесеца.

Данас разни стручњаци (полицијаци, војници) новинари и други који изучавају и баве се проблемима тероризма знају, мање више, шта је то исламски тероризам чији су актери муцахедини или „свети ратници“. Назив „свети ратници“ настао је од израза „дихад“ што у преводу значи свети рат муслимана против неврјерника до коначне побједе. У неврјернике се убрајају сви они који нису муслимани. Из тог разлога „свети рат“ и његови актери муцахедини постали су свјетски проблем. Мудахединска најава бомбашких напада уочи нове 2000. године, широм УСА и Велике Британије, те рат мудахедина на Сјеверу Кавказа у Руској Федерацији заправо показује да од овог зла нико није ослобођен. Често се „свети рат“ своди и поистовјећује искључиво са оружаном борбом коју воде муцахедини што је само делимично тачно. Ако

се максимално поједностави суштина „светог рата“ онда се стратегија „светог рата“ може дефинисати кроз четири основна облика провођења:

1. Борба руком - оружана борба,
2. Борба срцем - вјерска борба,
3. Борба језиком - политичка борба,
4. Борба иметком - борба за новац и моћ.

Иако крајње поједностављена ова стратегија је јасна и свеобухватна. Значи и „дихад“ је свеобухватан са изразито вјерским набојем, а по показаним злочинима у Босни и Херцеговини неврјероватно суров и окрутан. Део наше приче чине и преживели српски борци који су прошли кроз пакао мудахединске тортуре. Бранко Шиканић рођен у Челинцу, а живи у Прњавору и Велибор Тривичевић такође из Прњавора били су крајем рата у Босни и Херцеговини

заробљени од мудахедина. Прецизније ова два српска борца заробљени су на озренском ратишту - Возућа 21. 07. 1995. године. Заробљавање су извели припадници одреда „ЕЛ МУЦАХИД“ а о одреду смо раније писали у два наврата у Великој Србији. Абу Хамза данашњи председник месне заједнице у селу Доња Бочиња код Маглаја а уједно и зет приједорског хоће лично је везао Бранка Шиканића. Ова два српска борца су на дан заробљавања и поред пребијања и других врста злостављања успели су видети довођење још 9 бораца Војске Републике Српске који су заробљени истог дана када и они. Међу заробљеним српским борцима су били: Велибор Тошић, Душко Пејичић, Винко Аксентић, Горан Стокановић, Владимир Чурђић, Крстан Маринковић, Петко Марић, Миодраг Самац и Гојко Вујичић сви из Прњавора. Борци Гојко Вујичић и Горан Стокановић су заробљени као рањеници. Мудахедини су новопридошле борце Војске Републике Српске најпре тукли и злостављали, а онда су издвојили Крстана Маринковића, терали га да закоље Бранка Шиканића. Због одвијања Маринковића да изврши овакав монструозан злочин један од мудахедина му је тупим металним предметом прешао преко грла симулирајући на тај начин клање.

Мучење заробљеника

Други заробљени борац Војске Републике Српске, Велибор Тривичевић том приликом доживео је да му један од мудахедина засече ножем оба уха што је изазвало обилно крварење код овог борца. Тога дана пред вече исламски монструми међу заробљене борце Војске Републике Српске донели су две одсечене главе српских бораца. Према сведочењу преживелих једна глава била је глава Момира Митровића рођеног 1965. године у Доњој Мравици општина Прњавор. Иза покојног Митровића остала је фамилија са двоје деце. Другу главу преживели нису могли препознати. Тако ужасне сцене и мучење није могао издржати покојни Гојко Вујичић. Реаговао је тако што је мудахединима опсовао њиховог Бога Алаха и муслиманску веру. Несретног Вујичића из круга је извукао један муда-

Колико у Босни и Херцеговини значи Алијина заклетва?

хедин и одмах му пуцао у главу из ватреног оружја. Метак у слепоочницу био је смртоносан али муџахедин се није тиме задовољио него је овом борцу Војске Републике Српске одрубио главу. Сви преживели борци су после тога пребачени у село Гостовић код Завидовића.

Затворени су у једну напуштену српску кућу. Муџахедини су донели и главу покојног Вујичића и терали зарбољенике да љубе усне на одрубљеној глави. После те језиве сцене глава је жицом окачена на зид у просторију где су били борци. Тако је остала до следећег дана 22. 07. 1995. године до увече. Скидањем главе са зида тог другог дана преживели борци нису више виђали ни главу ни тело. Муџахедини борце Војске Републике Српске увезују ланцима за извлачење трупаца из шуме и тако везане држе их 29 дана. За тих 29 дана пакла исламске звери су их непрекидно тукли и на многе друге начине ужасно злостављали. Затезали су им ланце којима су били везани што је изазвало ране на зглобовима ногу и руку. Болови су били ужасни и неиздрживи. У тај импровизовани затвор српским борцима долазили су официри тзв. Армије БиХ мучили их електрошковима и тукли лопатама.

Муџахедини нису поштовали ратна правила

Та иживљавања Изетбеговићевих верских лудака престала су 24. 8. 1995. године када су заробљеници пребачени у Зенички затвор. Група из Гостовића пребачена у Зеницу затиче у затвору 14 бораца из састава 14 српске бригаде

Војске Републике Српске. Према сведочењу бораца Војске Републике Српске у периоду од 10. до 18. септембра 1995. године муџахедини су побили преко 50 српских бораца који су били ратни заробљеници. Ово је илустрација само делића учињених злочина према једном делу српског народа, а то је борачка популација. Треба имати много куражи па писати о читавим насељима која су нестала са својим становништвом од стране „светих ратника“. Америка није реаговала док војници НАТО-а односно СФОР-а и КФОР-а нису дошли под удар муџахедина. Алија Изетбеговић је под жестоким притиском Владе УСА морао нешто урадити. Током вјерских муслиманских - бајрамских празника у марту 2000. године Алија Изетбеговић уз пратњу службеника иранске амбасаде из Сарајева долази у посјет селу Доња Бочиња код Маглаја. Том приликом вођен је разговор између Алије Изетбеговића и муџахедина. Резултати разговора су крајње узнемирујући и алармантни.

Један део муџахедина настањених до тада у селу Доња Бочиња а који су пореклом из Рашке области (турски назив Санџак) у Републици Србији добија задатак од Изетбеговића да се илегално пребаце у Рашку област са основним циљем даље дестабилизације Републике Србије и Црне Горе односно простора Савезне Републике Југославије. Пребацавање је извршено, а муџахедини су у Рашку област пренели велике количине пропагандног материјала одштапаног у Хрватској у Загребу. Према објављивању неких медија у Србији дистрибуција пропагандног ма-

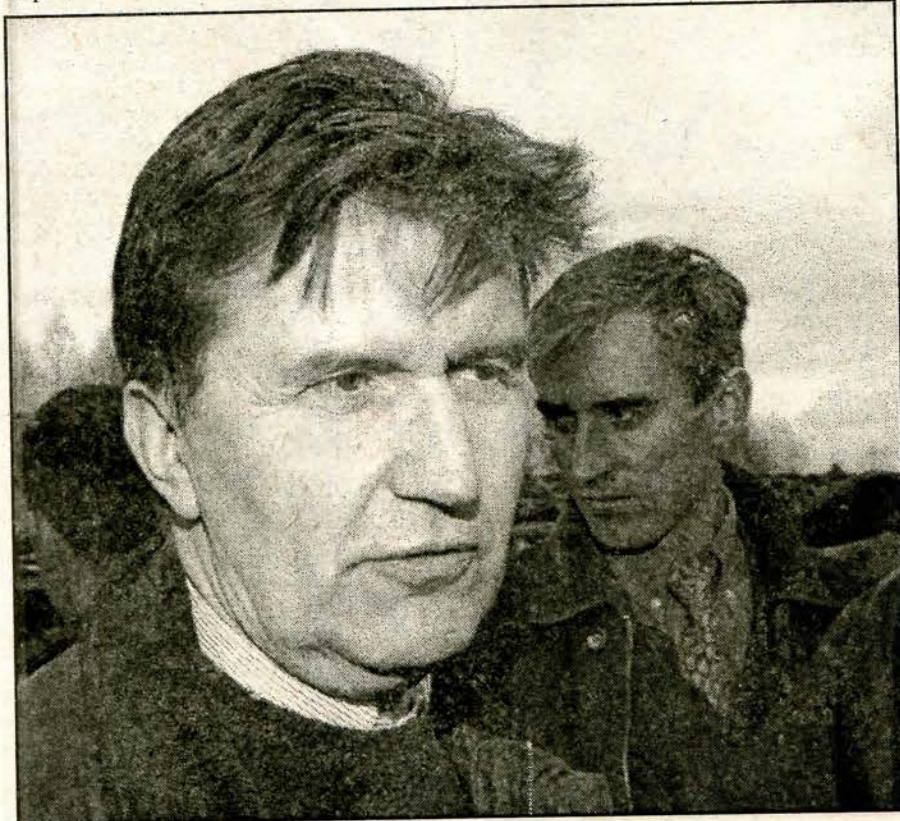
теријала је већ започела. Због тога треба очекивати и терористичке нападе муџахедина у Србији и Црној Гори. За муџахедине из исламских земаља Изетбеговић као адвокат саветује следеће: „Ако већ морате ради Америке да напустите Доњу Бочињу, откупите српске куће и српска имања да се Срби не могу вратити. Право власништва пренесите на ваше супруге (Бошњакиње) и локалне муџахедине“.

Изетбеговић је вођа муџахедина у Босни

Са муџахединима, зна то Алија као њихов врховни командант, није се шалити и није их препоручљиво изазивати. Зато да би обмануо Американце, Алија намерава да тај исламски олош пребаци у село Понијерак код Олова. То је поновно пребацивање у осетљива подручја према Републици Српској и поновне невоље, не само са Србима него и са америчким војницима који тамо марширају и патролирају. Друга невероватна ствар је да су предстваници међународних институција зајмурили на једно око када форсирају повратак Бошњака у Републику Српску. Постоје поуздани подаци да ће млади Бошњаци (који су прошли муџахединску обуку) повратници у Републику Српску, мировати једно време а онда ће се организовано активирати у „пацификацији“ неверника. Није тешко установити зашто Бошњаци инсистирају да се праве џамије пре кућа у које треба да се врате. Ових дана и британска штампа је писала да су лондонске џамије регрутни центри за муџахедине. То исто, а према стратегији „светог рата“, требају да буду и џамије у Републици Српској. Значи декларативно изјашњавање муслиманских верских службеника да су они за мултиетничност је чиста демагогија. Они су за мало више права за Бошњаке него за Србе и Хрвате.

Стварање мултиетничке полиције и мултиетничке војске је једна велика илузија која може да експлодира и да ескалира. Таквом могућем развоју догађаја доприносе тврдоглава настојања представника међународне заједнице да све што замисле могу овде и да проведу. Непознавање основних ствари са ових простора доприносе да се ситуација одвија тако како се одвија.

Други важан фактор су поједине странке у Федерацији Босне и Херцеговине које као и екстремна СДА желе да остваре ратне циљеве СДА. У том погледу никакве разлике у ставовима између СДА и других мултиетничких странака из реда Бошњака нема. Неће се претјерати ако се уз део стратегије вођења „светог рата“ језиком и иметком, уз СДА сврстају и све остале Бошњачке странке на шта представници ОУН и ОСЦЕ-а требају обратити нарочиту пажњу.

Ејуб Ганић је починио један од првих ратних злочина у протеклом рату

Мирко Димитријевић

29. MART 2000. GODINE: ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
ДР НИКОЛА ПОПЛАШЕН ГОСТ ТЕЛЕВИЗИЈЕ „БЕЛАМИЕ“

СРПСКА ТЕРИТОРИЈА ОД БАЊАЛУКЕ ДО БЕОГРАДА

У разговору који је вођен неколико дана уочи избора у Републици Српској, др Никола Поплашен нагласио је да је половина српског бирачког тела избачена из изборног процеса. Дакле, није само Српској радикалној странци онемогућено да учествује на изборима, него и самом српском народу. Исто тако, легално изабрани председник Републике Српске објаснио је да је императив његове политике повезивање са СР Југославијом

● Поштовани гледаоци, добро вече. Ја сам, још увек, Мирослав Милановић. Сада је 21 сат и 20 минута, емисија „Разговор с поводом“ Телевизије „Беламие“.

Вечерас имам част да вам представим председника Републике Српске, господина Николу Поплашена.

Ваша екселенција, добро вече и добро вас нашао.

Др Никола Поплашен: Добро вече и боље вас нашао.

● Господине председниче, имам благи утисак да сви ми овде, у Србији не знамо довољно о ситуацији у Републици Српској. Да почнемо причу одатле. Зашто се овде код нас не зна довољно шта се догађа тамо код вас, преко Дрине?

Др Никола Поплашен: Пре свега, ја бих рекао, и оно што се догађа тамо преко Дрине, пре свега у Републици Српској, да је код нас, без онога код нас и код вас. Код нас је, нажалост, и на оним територијама где Срба више нема и где за сада не живе, тамо преко Дрине. Мислим на Републику Српску Крајину и на делове Босне и Херцеговине у којима су Срби били доминантно становништво, па чак преко 90 одсто у неким градовима и општинама.

Тај недостатак информација или сазнајни дефект, како сте га ви дефинисали, очигледно има двоструке изворе.

С једне стране, ми живимо у периоду, у годинама, у деценијама, такозване транзиције, пропасти или урушавања једног система, мислим на социјализам, када су срушене многе вредности које су како-тако функционисале у дугом низу деценија, регулисале друштвени и политички живот. Тај један вакуум још није надомештен, нови систем вриједности, нови односи, још нису функционални и то порађа прилично значајну анархију па и неразговорности и нејасноће у многим душама, у многим животима и људи постају пријемчиви и за површне информације. Та чињеница се јавља и при сазнању и тумачењу властите жеље.

Др Поплашен није поклекнуо у борби за српске интересе иако су се на њега обрушиле сплетке и уцене моћних сила Запада

С друге стране, имамо притисак на медијске просторе у целини у свету, па и на простору српских земаља. Од концепта новог света, па и новог светског поретка са једном новом серијом полустина, лажних информација и превара, које су делом подржане од неких људи и неких медија и на простору српских земаља. Таква једна информативна или дезинформативна поплава наишла је на оно тле које сам већ описао, и огледа се у конфронтацији са оценама неких медија и људи којима је стало до истине до пуног увида у ствари; ти људи успостављају други вид информација и у том сталном сучељавању лажи и истине, полустине и истине, пројектованих жеља и истине и наде и очекивања људи, заиста није тешко утврдити да је резултат то о чему разговарамо.

Поред свега, наша је дужност да се боримо за истину, да унапређујемо односе међу људима, да се боримо за демократске вредности и, на крају крајева, да се боримо за наш опстанак, као што раде сви нормални људи и све нормалне нације и државе у свету.

Изборни резултати збир фалсификата

● Господине председниче, и ми ћемо се у овој емисији борити за истину.

Поштовани гледаоци, борићемо се за истину и уз ваше учешће. Наравно, и у овој емисији ћемо примати и одговарати на ваша питања, која ћете ви поста-

вљати путем телефона 710-666 и 710-777. Господине председник ће бити спреман да одговори на сва ваша питања.

Господине председниче, да једну малу мистерију отклонимо. Ви сте на слободним изборима, демократски организованим, уз присуство међународних посматрача ОЕБС-а победили и постали председник Републике Српске, вољом грађана Републике Српске. Након тога је један губернатор, или како се већ стручно зове, сматрао да ви не треба више да будете председник и сада у делу јавности постоји мала недоумица – ко је председник Републике Српске?

За нас сте ви председник, али шта се ту стварно догодило? Да мало појаснимо грађанима Ниша и Србије.

Др Никола Поплашен: Ко је стварно председник, ко је формално, то је једно општије питање. Питање је да ли је Тони Блер премијер Енглеске или је непросто извршилац налога који долазе преко океана без икаквог утицаја на суштину тих одлука, да не помињем друге политичаре. Да не помињем председника Албаније или Македоније или Бугарске, да не идем много далеко, њихову аутономију, слободу и демократичност у одлучивању.

Што се тиче протеклих председничких избора у Републици Српској, нису они били слободни, нити демократски, они су организовани такође антидемократски у сукобу са уставом Републике Српске, Босне и Херцеговине, односно Дејтонским мировним споразумом. Али опредељење огромног броја гласача у Републици

Српској, пре свега српског народа, јесте такво да људи осећају да дајући гласове патриотима и патриотски оријентисаним странкама једино могу опстати и постојати и борити се за властиту будућност. Иначе, ту се ради о сталним фалсификатима. Процена организатора избора и у случају моје победе била је да ћу добити релативно мали број гласова, па нису исфалсификовали довољан број гласова за противкандидата. Тако да и поред обимног фалсификата нису могли, заправо, закаснили су у фалсификатима.

Притисак да се изврши додатни фалсификат након бројања гласачких листића нису прихватили ни сви странци. Рецимо, када је почео масовни фалсификат, седиште за пребројавање, седиште ОЕБС-а, напустили су грчки чланови ОЕБС-а у знак протеста и шеф ОЕБС-а на подручју Бања Луке се побунио и тако даље. Дакле и фалсификат треба на време припремити.

Према томе, све је то демократско опредељење које смо ми очекивали, и у тешким условима, у условима окупације, ми желимо да се боримо демократским, легалним, легитимним средствима, да избегнемо сваку конфронтацију, сваки рат, свако крвопролиће, и настала је ситуација у којој сам обављао и у којој обављам функцију у складу са Уставом и Дејтонским споразумом и својим предизборним обећањима. Дакле, ја сам наставио и поред жестоких притисака да реализујем у политичком животу у Републици Српској. Међутим, пошто је оријентација окупа-

Зна се ко је најпопуларнији у Републици Српској, зато Српској радикалној странци и не дају на изборе

Шпански разбојник Вестендорп није крио да смењује др Поплашена због издајника Додика

скупштинску већину. Међутим, ради се заиста о томе што у једном тренутку била искључива надлежност председника Републике именовање кандидата за председника Владе. Под притиском, у једном тренутку се сакупило 44 посланика који су мени предложили да именујем Милорада Додика, међу тих 44 били су и посланици Странке демократске акције. То су муслимански посланици који не живе на територији Републике Српске, али накардним изборним прописима сједи и налазе се у Скупштини Републике Српске.

Међутим, проблем је у томе што Странка демократске акције Алије Изетбеговића, односно његови посланици и по својој програму и по својој понашању желе да униште Републику Српску. Они се тако понашају у скупштини и то је њихов програм да Република Српска нестане, да остане унитарна Босна и Херцеговина под муслиманском доминацијом, као једна територија где би Срби били другоразредни, трећеразредни народ, ако би их уопште било. Или би се претворили у муслимане, или би прешли преко Дрине, или три метра испод земље и тако даље, они имају ту различите варијанте. Е сад, без обзира на став, ја сам учествовао у изборима и заиста су то легални посланици, посланици Странке демократске акције, али нису легални јер не поштују Устав Републике Српске. Устав Републике Српске је усклађен са Уставом Босне и Херцеговине и Дејтонским споразумом и то је документ који се мора поштовати.

Према томе, не можете ви примити једног госта у кућу, пожелети му добродошлицу, ако он посипа бензин и хоће да вам запали кућу. Мој захтев је био да се ти посланици декларишу, да ли поштују Устав и законе, да бих ја могао да респектујем њихову вољу, ништа друго. Ја сам инсистирао да се створи српско јединство и да ми као натполовична већина, дакле 42 од 83 посланика, предложимо било кога, чак сам обећао и јавно на седници Народне скупштине да ми то доставе у коверти, да нећу ни отворити коверат, него ако има 42 српска посланика који су опредељени да поштују Устав и законе Републике Српске, ја ћу на седници Скупштине отворити и именовати кандидата за председника Владе.

„Слога” унела неслогу

Међутим, захваљујући деловању странаца, дошло је до нејединства међу српским посланицима. Владлајућа Коалиција „Слога” се показала сувише кооперативном, послушном, сувише наслоњеном и уроњеном у америчку позицију, сувише блиском и Странци демократске акције Алије Изетбеговића. Због тога, на другој страни, Српска демократска странка, Српска радикална странка и Српска странка Републике Српске нису имали натполовичну већину и дошло је до једне кризе у парламентарном раду. У тим условима, чак у исто време, један блок од 36 посланика српских странака, због понашања Милорада Додика, председника Владе, од мене је тражио да у складу са

ционих снага, пре свега Американаца, да нестане Република Српска, ја такву њихову оријентацију и поред свих притисака нисам могао да прихватим. Пре свега, нисам могао да кандидујем за председника Владе Републике Српске Милорада Додика, који се отворено сврстао на антисрпску страну и отворено представља америчког слугу. Он то јавно каже, чак обраћајући се народу, да њему не треба подршка бирачког тела, него је њему довољна америчка подршка да би обављао ту функцију.

Нескривени ултиматуми

И у одлуци високог представника Карлоса Вестендорпа пише да ме смењује због тога што нисам хтео да именујем Милорада Додика. Према томе, нема ту ништа нема ту ништа скривено, нема ништа увијено, та одлука је више пута објављена, штампана у јавности и немам томе шта да додајем или одузем, сама одлука говори о себи. Не постоји ни један политички ни уставни, нити законски разлог, нити дејтонски разлог за једну такву

одлуку, изузев што нисам показао довољан степен некритичности или послушности, они то зову кооперативности, можемо назвати како год хоћемо, у односу на њихове циљеве и интересе.

Но, и поред свега ја сам дубоко уверен да се треба борити демократским средствима и да боља будућност није измакла из руку поред свих тешкоћа и мука које су затекле српски народ.

● **Господине председниче, када сам рекао да ће то бити демократски избори, цитирао сам западне изворе који су их прогласили демократским. Ви сте на њима победили, а опет се догодила једна оваква мистериозна одлука која нема никакво упориште, како ви кажете. Где су они могли да нађу корене, или су иницирали неки пропис? На основу чега је Вестендорп измислио ваше смењивање?**

Др Никола Поплашен: То бисте морали њих да питате. У тој одлуци не пише ништа. Пазите она је објављена више пута, између осталог објавио сам у својој последњој књизи и енглески текст Вестендорпове одлуке, да не би било приговора на српски превод тога текста. Према томе, јасно пише у одлуци да нисам именовано Милорада Додика који, наводно, има

Уставом сменит председника Владе. С обзиром на тај захтев који ми је писмено достављен, како Устав налаже, ја сам тражио претходно мишљење председника Народне скупштине и председника Владе о том захтеву 36 народних посланика.

И довољно је било да ја тражим мишљење, дакле, као једну фазу у тој процедури. Карлос Вестендорп или Литл Каудиљо А како су га звали на подручју Босне и Херцеговине, послао нам је писмо у коме тражи да у року од 24 сата повучем тај захтев. Дакле, он ми не да ни да тражим мишљење од мога председника Скупштине и од председника Владе. Ја нисам донео одлуку о смени него сам само тражио мишљење. Ако не повучем мишљење, најавио је да ће он донети одлуку о смени председника Републике. Ја сам, наравно, одговорио Карлосу Вестендорпу да остајем при ставу да ми треба мишљење председника Скупштине и председника Владе, уз то сам и њега замолио да ми и он достави своје мишљење, да бих имао различите информације о целини проблема. Међутим, он је донео одлуку коју сте ви поменули. Та одлука је наравно противуставна и противзаконита, недемократска и као такву нисам могао да је прихватим.

Морална обавеза према бирачима

Разуме се, ја сам се неколико дана након тога обратио Народној скупштини и тражио спремност да се поштује Устав и закон и да дођемо до новог председника

Републике. Не можете учествовати на демократским изборима, како смо их назвали, и онда добијете једно писмо и побегнете из председничког кабинета.

Мора се имати одговорност према бирачима, према тексту Устава и закона који је био оквир и регулатор учешћа на тим изборима. Наравно, не би било први пут у свету да један председник неке републике не догура до краја мандата, али смена мора да се догоди на уставан начин. Дакле, немам ништа против да Народна скупштина изгласа неповерење, распише се референдум, бирачи се одреде и изабере се нови председник Републике. Ја бих том председнику честитао и пожелео бих му много успеха у раду. Али пре свега, ја се извињавам, можда сам мало дуг, али морам то да објасним. Иза свега се крије једна друга идеја. Елиминацијом председника Републике, елиминирају се заправо сви државни органи Републике Српске, јер не може ниједан закон да се донесе на уставан начин, нема ко да прогласи указ о проглашењу закона или других одлука које доноси народна скупштина, не може се изабрати влада, јер нема некога ко је надлежан да предложи новог председника владе, не могу се доносити одлуке из области представљања републике, из области одбране републике и тако даље. Дакле, кључне функције су оне способне и стављене ван уставних и законских токова.

Смисао свега тога јесте да се покаже да су непотребни државни органи Републике Српске, да би се приближавали једном концепту нестанка Републике Српске и новој реконструкцији подручја Бо-

сне и Херцеговине, нарочито границе на Дрини, бетоном раздвајање Срба западно од Дрине од Срба источно од Дрине, да би се ушло у једну нову политичку ситуацију. Да је то тако, показало је време после те одлуке Карлоса Вестендорпа и однос других земаља и других држава. Они стално кажу да је међународна заједница донела такву одлуку, међутим, највећи део људи у свету такву одлуку није подржало и они очигледно под међународном заједницом подразумевају став америчког естаблишмента и оних људи који подржавају тај став. Никада друге велике земље нису подржале ту одлуку, нити стоје иза једне антидемократске одлуке; тражили су разлоге, никада ти разлози нису представљени јавности. Не мислим само на Савезну Републику Југославију него и на Русију, Кину, Индију и тако даље.

Лажу и друге западне земље

Додуше, њима је требао низ измишљотина да би ту одлуку образложили чак и Контакт групи у име Савета за имплементацију и мира; то је један орган који постоји у Европској унији. Један дипломата ми је рекао да је Карлос Вестендорп, амбасадор Контакт групе, своју одлуку образложио мојим наводним опредељењем да извршим мобилизацију и кренем у рат против Американаца. То је чиста бесмислица. То је једна измишљотина, којом су они извршили утисак на друге западне земље да не дижу галаму око све-

Са предизборне трибине у Бањалуци на прошлим изборима: одговорност према бирачима је наша морална и уставна обавеза

Др Поплашен у разговору са сарадницима: нема избора без минимума демократије

га тога. То је једна прилично карикатурална ситуација, али добро, то је део нашег искуства, део модернога света у којем ми живимо, и надам се да га морамо мењати набоље.

● Пошто Вестендорп није имао мишљење а имао је одлуку и након те одлуке, претпостављам, да ви имате одређене потешкоће у бављењу својом функцијом. Колико ми знамо овде, те потешкоће су биле формалне природе. Колико је вама то отежало, обављање функције? Како је то народ примио? Ви имате свакодневну комуникацију са тим људима.

Др Никола Поплашен: Ту одлуку Вестендорпа, три дана након што је он донео, одбацила је Народна скупштина. Међутим, у месецима иза тога вршен је страховит притисак на један број посланика, српских представника, а ми имамо и та-

квих људи који су од савитљивог, променљивог материјала и они су заједно са посланицима Странке демократске акције Алије Изетбеговића, променили свој став. Након тога, функција председника Републике је дошла у тешку ситуацију коју сте ви поменули; заиста се ради о томе што огроман број људи у томе види перфектуирање окупације, довођење окупационог процеса до краја и што види да се један број српских представника, српских политичких странака и шефова странака, понаша по принципима полторонског, поданичког менталитета и прихвата такве налоге и инструкције, без обзира што су интимно убеђени у потпуно супротно.

Када је реч о политички одговорном човеку или народном посланику, врло је тужно и жалосно ако он у неком овако приватном разговору у кафани за столом изражава пуну подршку, а чим дође за го-

ворницу и на јавном месту тврди нешто потпуно супротно властитом уверењу. То је једна двострукост, која нас је иначе много коштала, које бисмо се морали ослободити, али и то је део нашег менталитета или ако хоћемо део наше судбине и надам се да се развијамо у последњих десетак година у правцу демократске или плуралистичке политичке културе и да ћемо доћи до зрелијих ставова и зрелијег начина доношења одлука.

● Шта ви, господине председниче, очекујете у наредном периоду? Да ли постоји могућност да се то реши или да дође до избора за председника Републике? И када их очекујете?

Пола Срба елиминисано са избора

Др Никола Поплашен: Најбоље решење свих политичких проблема увек су избори. То мора да буде принцип и приоритет свих људи. Свако друго решење је лошије.

Али избори морају бити минимално демократски, не смеју бити фалсификовани и не смеју бити избори којима су резултати унапред познати. Избори морају, у суштини, да изражавају политичку вољу народа и онда су они прихватљиви. Дакле, избори су добри и да су сутра ако су демократски. Боље би било и да се сутра одрже, или у неком законском року, председнички избори него да имамо неку дефектну ситуацију. Ту нема никаквог спора. Међутим, код нас се одвијају у Републици Српској, односно Босни и Херцеговини, избори по прописима који нису наши; изборна правила и изборне прописе доносе странци, и они доносе таква изборна правила која никада не би применили у властитој земљи.

Рецимо на локалним изборима који треба да се одрже 8. априла преко 50 одсто Срба је елиминисано из изборне тр-

Отмица Момчила Крајишника је нормалан део предизборне кампање западних зликоваца

ке, неколико стотина хиљада који живе у Савезној Републици Југославији, а на пример, постоји једна норма у тим изборним прописима да нико од људи, од Срба који живе у кућама или становима у којима нису живели од 1991, не може бити кандидатан. То је пола становништва.

Уз то, имамо забране политичких партија, што је чисто фашистичка мера и у таквим условима не може се говорити о демократским мерама, о демократском приступу. Али демократски избори, избори у којима би дошла до изражаја политичка воља грађана заиста су најбоље могуће решење.

Е сад, ако таквог решења нема, ако оно није на помолу, то не значи да се не морамо борити за то решење. Дакле, борба за то решење је права оријентација и ја не одустајем од таквог пута.

● **Господине председниче, морам да признам да су већ стигла бројна питања, на ње моја питања вама да сачекају, а ми ћемо одговорати гледаоцима као што је ред.**

Поштовани гледаоци, пошто је ваше интересовање за проблеме Републике Српске и за гостовање председника велико, што сам и очекивао, али овако велико премашује и моја очекивања. Зато журим са питањима.

Поздрав господину Поплашену, Тања из Сарајева у потпису: „Желим да се председник изјасни, како он види будућност Републике Српске у овој тренутној ситуацији и да ли мисли да ће Република Српска опстати као република, односно као држава, или ће се припојити унитарној Босни и Херцеговини?“

И друго питање: „Да ли зна уопште шта се дешава са др Радованом Караџићем?“

Ентитет, необичан правни појам

Др Никола Поплашен: Што се тиче Републике Српске, ја се надам и у то сам уверен и за то се борим да она треба да остане у овој фази онако како је учврстио и утврдио Дејтонски мировни споразум кога су потписале све највеће силе у свету и све стране које су биле у конфликту и заинтересоване стране на Балкану. Дакле, то се зове ентитет, један необичан појам у праву, то је једно подручје са врло снажним државним елементима, само неки елементи државности су делегирани Босни и Херцеговини као целини, што Републици Српској не смета да одржи висок степен аутономије и самосталности. Дакле, имамо јако много правних и политичких аргумената, не других аргумената, не аргумената који воде крвопролићу и конфликту, него правним политичким, дипломатским аргументима и, пре свега, српским јединством треба да се боримо да Република Српска опстане оваква каква јесте, да би могла просперитетно да се развија.

Што се тиче др Радована Караџића, он је жив и здрав и ако Бог да биће.

● **Добро, лепо сте одговорили.**

Под кровом Савезне скупштине српски радикали су највећи борци за брисање границе на Дрини

Гледалац: Пуно поздрава госту, а нарочито водитељу.

● **Хвала.**

Гледалац: Честитамо на избору госта, а за следећег госта предлагемо Александра Шћекића у потпису Гале Кока-Кола.

● **Да ли знате ко је господин Шћекић? Није нико из ваше странке, је ли?**

Гледалац: Трстеник, поздрав водитељу и господину Поплашену. Питам Поплашену како га није срамота да га Шешел превари и да напусти своју републику?

● **Ви нисте, колико знам, напустили Републику, тамо сте председник.**

На првом месту односи са Југославијом

Др Никола Поплашен: Ја сам вам и на почетку рекао а и сад сам ја у својој републици. Онај ко мисли да треба да заступам концепт да стварам српску војску као 1914.

године, која ће с пушкама ићи на Дрину и супоротстављати се Србији, тај је промашени концепт. Према томе, нема напуштања српске територије када се из Бања Луке дође у Београд. Ту само има српско-српских односа. И ми треба да развијамо те односе као односе међусобног повезивања, уважавања и поштовања, ништа друго.

Уосталом, ја инсистирам на међусобном уважавању и потребном повезивању и са другим државама и народима, са Федерацијом Босном и Херцеговином, ако хоћете и са Хрватском и тако даље. Али, пре свега, стало ми је до пуних разгранатих и развијених односа између Републике Српске и Савезне Републике Југославије, између Републике Српске и Србије и Црне Горе. То омогућава Дејтонски споразум, он то и каже.

Та разгранатост мора бити и интензивна и свестрана. Дакле, и привредна и културна и информативна и људска, и тако даље.

Дејтонски споразум гарантује целовитост територије, на томе инсистирају српски радикали

● **Максимир из Лесковца уз поздраве водитељу и вама, господине председниче, пита хоћете ли позвати чланство Српске радикалне странке да изађе на изборе, а ако нећете неће, хоће ли у том случају власт у Републици Српској преузети муслимани, Хрвати и социјалисти.**

Др Никола Поплашен: То је једна заблуда. Претпостављам да мисли на локалне изборе, што се тиче тих избора, резултати су већ познати, они су унапред исписани, већ се фалсификују масе гласачких листића. Избори треба да се одрже да би легитимизовали тај фалсификат, ништа друго, због легитимизације фалсификата. Када треба да се елиминирају све патриотске странке из локалне власти, као што они и јавно кажу. Додик јавно каже на трибинама: „Ако негде победе патриоти неће се имплементирати.“

Имплементирати значи неће остварити резултате избора, него ће високи представник донети одлуке. Сасвим је јасно о чему се ради.

Поред тога, поменуо сам, да је 50 одсто српског бирачког тела избачено из процеса. Дакле, моја оријентација и оријентација Српске радикалне странке јесте да се изврши притисак да се ови избори одложе да би били демократски. Да сви пунолетни грађани у складу са законом имају право да буду бирани, ако их неко предложи, и да гласају. И да се преброји оно што уђе у гласачке кутије, ништа више.

Дакле, тражимо демократски минимум да сви могу да учествују у изборима и да би признали те резултате избора. А да не помињем да је мандат ОЕБС-у истекао 1996. године, јер Дејтонски споразум каже да ће ОЕБС организовати прве изборе након потписа Дејтонског споразума и да ће се они онда одржавати по законима Републике Српске, односно Федерације Босне и Херцеговине, односно Босне и Херцеговине.

Међутим, захваљујући нашим издајницима и њиховим тајним потписима, пре свега мислим да Додика и Плавшићку, тај мандат је противуставно и противзаконски продужен и имамо ситуацију потпуније окупације и у цивилном и у војном сектору.

● **Очигледно је само то да ми нисмо сложни.**

Да ли је Запад крив, господине председниче, за контролу на граници између Републике Српске и Савезне Републике Југославије? Лакше је отићи у Мађарску него прећи из Републике Српске у Савезну Републику Југославију, констатује наш гледалац.

Др Никола Поплашен: Да, то да ли је Запад крив. Не можете Запад кривити за ствари које зависе и од наше воље. Утицај Запада и великих сила са запада је неоспоран, али неоспорна је и улога државно-политичких фактора у Републици Српској, пре свега мислим на Владу, па и на полицију која непотребно учвршћује такву границу и непотребно је дошло до нарушавања економских и других односа између Републике Српске и Србије и надам се да је то привремено. Пред нама је и даље посао избора нове владе и освежење односа изме-

ђу Републике Српске и Србије у складу са споразумом о специјалним паравојним везама.

● **Раде из Лесковца констатује да је симпатизер радикала и за вас, господине председниче, питање: за стање у Републици Српској да ли је одговоран Милошевић или садашња власт? Синоћ сам чуо од опозиције у Србији да је и тамо крив Милошевић.**

Да ли може бити крив господин Милошевић и овде и тамо и свуда?

Не одричемо се изречених критика

Др Никола Поплашен: Па може, ако неко инсистира, може Милошевић бити крив и за вијетнамски рат и за земљотрес у Америци и за неке догађаје у 19. веку и тако даље. Персонализовање кривице мора имати снажне аргументе. Видите ако би Милошевић био за све то крив, онда би Милошевића приближили Богу, онда би Милошевић могао и да отклони све те кобне последице које су се десиле Србима.

О његовој улози ми смо у протеклим годинама доста говорили и много, много критичкије него многе друге политичке партије или многи други појединци. Никада се ми тих наших критика, па ни ја лично, нисмо одрекли. Али смо сматрали да и други фактори, други чиниоци, друге политичке партије, могу показати много више међусобног јединства, много више смелости, много више храбрости, мудрости у настојању да српски народ опстане, да сачува своју територију. Разуме се да је ту било много грешака, да су међународне околности врло неповољне, али то не значи да треба одустати од борбе и на крају крајева, потребе да живимо као слободни појединци и као одређена култура, нација која има будућност.

● **Да ја додам једно своје питање, господине председниче, по Дејтонском споразуму Савезна Република Југославија је један од гараната тог споразума и да ли је Савезна Република Југославија урадила довољно са своје стране?**

Др Никола Поплашен: Да, Савезна Република Југославија је интервенисала и према Уједињеним нацијама и према

Једини српски политичар који је због својих уверења спреман да се изложи ударима режима

Савету безбедности, и ја сам имао низ разговора. Ево поменућу једну илустрацију како то изгледа са специјалним представником Сједињених Америчких Држава, господином Робертом Гелбардом, који је у име Клинтона и Мадлен Олбрајт разговарао са мном и он је тражио од мене да потпишем све што они доставе. Ја сам рекао да нећу ни гледати шта ми достављају, све ћу потписати, само сам тражио да ми он у име Сједињених Америчких Држава гарантује да ће Република Српска опстати у складу са Дејтонским споразумом. Међутим, није хтео то да ми гарантује. Он се на то насмејао. Не могу ја да прихватим да ме бирају за председника Републике и да ја у свом мандату обезбедим нестанак те републике.

Дејтонски принцип— континуитет територије

Сад је друга ствар што су други лидери и други људи, ја вам помињем аргументовано, не зато што је мода сада некога нападати, друге лидере у Републици Српској, који су прихватили такво понашање. Нема Републике Српске у складу са Дејтоном ако је Брчко предато неком другом. Дејтонски принцип је континуитет територије. Сада је она прекинута. Смањена је територија, нема 49 одсто, нема надлежности Република Српска и тако даље.

Нема Републике Српске, ако имате рецимо у једном граду 95 или 96, 97 одсто Срба, а имате 40 одсто полиције муслимана и Хрвата. Полиција је у надлежности снтитета Републике Српске, па чак и на граници, то је одговор на оно питање што сте ви поставили.

Граничну функцију треба да обавља полиција Републике Српске. Разуме се у складу и са прописима Босне и Херцеговине, може Босна и Херцеговина као заједничка држава донети прописе о граничној служби и полиција Републике Српске је дужна да те прописе спроведе и да има контролу из Босне и Херцеговине. Видите они као заступају грађански принцип, а сви странци поступају екстремније од Кардеља, сва су тела мешовита.

Па онда имате нову владу у дистрикту Брчко, политичке странке су доставиле нека имена, онда Роберт Фаран, заменик високог представника, као изабере посланике дистрикта са тих листа и то су као посланици. И онда они морају доносити законе које он пропише. Све прелази у карикатуру и то по структурама које се њему допадају, никакве то везе нема са демократским принципима које важе у земљама из којих су ти људи дошли.

Шта хоћу да кажем А Влада Републике Српске насупротив одлукама Скупштине. Скупштина је одбацила арбитражну одлуку око Брчког, јер није у складу са Дејтоном. Дејтонски споразум каже да ће се након потписа Дејтонског спразума арбитражирати годину дана, ако не дође до међусобног споразума између Федерације и Републике Српске остаје стање као што је било. То јест, Брчко припада Републици Српској.

Како до међусобног споразума није дошло, арбитража је уместо годину дана продужена на неколико година и одузета Републици Српској. Народна скупштина одбаци такву одлуку и обавезе Владу да ради у складу, јер Влада је увек извршни орган Народне скупштине. Међутим, председник Владе каже да му сметају одлуке Народне скупштине и он спроводи одлуке високог представника и команданта СФОР-а и Стејт департамента, а не Народне скупштине.

Онда Народна скупштина неће да га изабере за председника Владе и онда имате кризу Народне скупштине који производе странци, зато што неће да изабере председника Владе кога су замислили Американци. То је тај проблем.

Зато сам ја поменуо, не ради неке површне критике, да је окупација тешка ствар, да она постоји и у војном и у цивилном сектору и да се морамо борити демократским средствима, да морамо и извући аргументе које су други исписали и потписали и учинити их функционалним. То је начин борбе у овом тренутку.

● Имамо једног симпатизера и ове телевизије и вас, питања су прво за мене, па онда за вас.

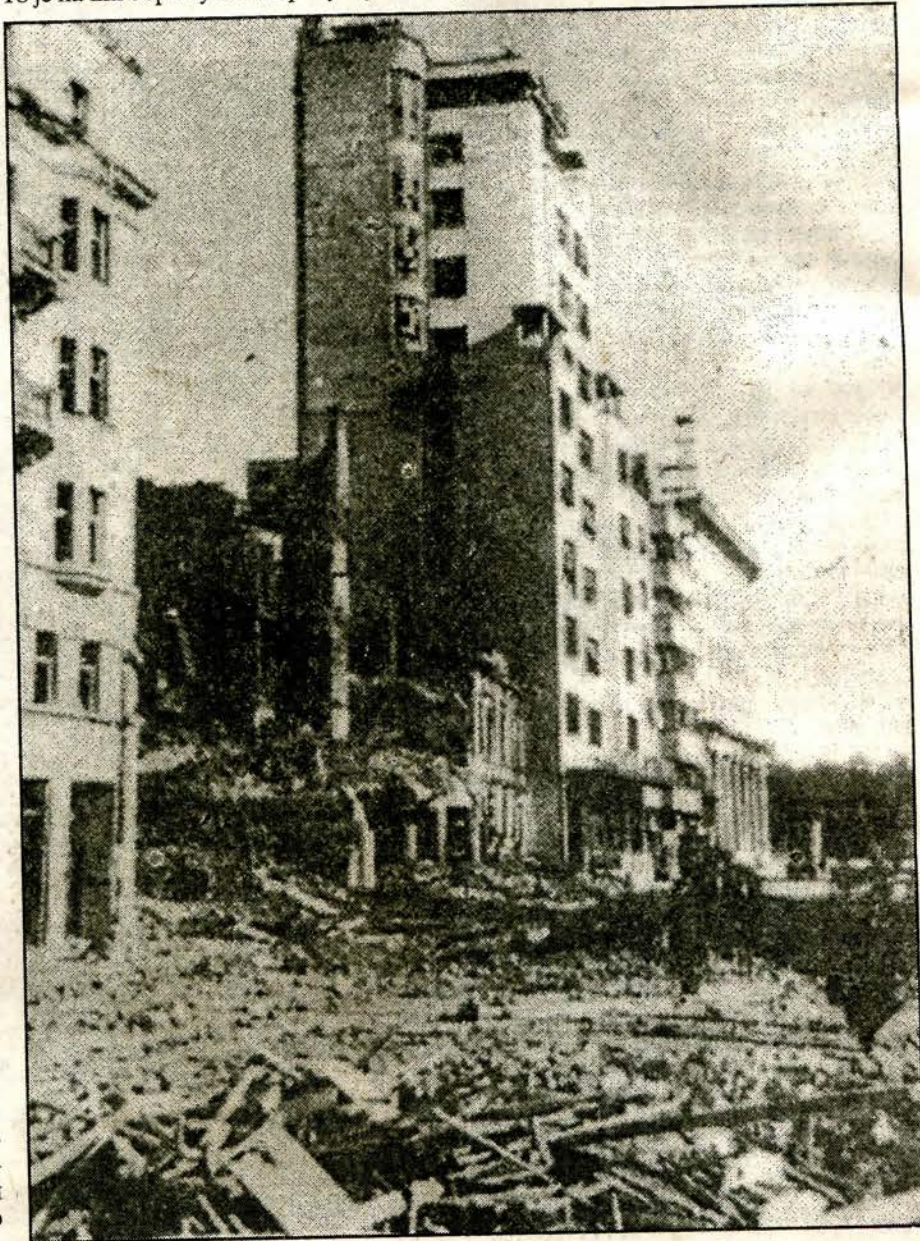
Каже за Милановића, да ли је то „Белламе“ или комплетно радикали.

Поптовани гледаоче, имали сте прилику синоћ да видите и опозицију на овим таласима и мислим да је ред да свакога дана чујете неко ново мишљење.

Уосталом, то нам много значи када дајете овакве критике. После сваке емисије неко је незадовољан и то је за нас показатељ да радимо добро.

А за вас питање, господине председниче, чији сте ви председник и која вас држава у свету признаје за председника?

Др Никола Поплашен: Ова у којој седим. Да би неко био председник треба да га изабере људи на демократски начин. Према томе, бирачи у Републици Српској су ту одлуку донели и нису је оспорили, тај легитимитет постоји. Већ сам коментаришао шта значи бити председник. Поменуо сам Тонија Блера, могу и даље да набрајам, знате. Да ли је Шредер канцелар Не-

Последице „савезничког“ бомбардовања Београда на Ускрс 1944. године

мачке или прокуратор кога су именовали Американци? Помињем велике силе. Да не помињем да велики шпански дипломата Карлос Вестендорп када га зовне амерички амбасадор или службеник америчке амбасаде у паузи на два минута му издиктира нову политичку позицију, потпуно мења смер.

Дакле, односи су такви да моја главна референца мора бити према бирачима и према програму који сам изложио тим бирачима. И наравно да улазим у тешкоће са многима који мисле другачије или мисле да треба да ступе у другу оријентацију.

● **Поздрав за господина Поплашена и наш гледалац тражи од вас мишљење о даљем развоју ситуације у Савезној Републици Југославији. У потпису Дарко.**

Југославија има будућност

Др Никола Поплашен: Па, по моме виђењу, Савезна Република Југославија је издржала једну страховиту агресију. Савезна Република Југославија је једина земља у Европи која још увек није прекривена и покривена војним снагама које нису изворне, које нису одавде. Није под НАТО доминацијом, она из дана у дан све више постаје у свету узор борбе за слободу и независни опстанак. Ја мислим да у том погледу има велику будућност.

Наравно, Савезна Република Југославија се среће са великим економским тешкоћама, са јако много социјалних проблема који изазивају различита превирања, напетости, па и конфронтације. Али сам сигуран да ће у времену испред нас већина људи схватити да су те тешкоће чак

мање од оних земаља које су клекнуле на први захтев НАТО-а и странаца. Иако је мучна позиција просечног грађанина у Савезној Републици Југославији, низ тешкоћа, па чак и оскудица, у много тежој ситуацији се налазе земље које нису бомбардоване, које нису помагале део свога народа у рату и које су на први захтев своју територију отвориле.

● **У наставку овога, питање господина Карамарковића из Житковца: „Као човек који не припада ниједној партији,“ каже господин Карамарковић, „питајте вас како ви као човек из Републике Српске видите политичку ситуацију у Србији, конкретно, ко води искрену политику у Србији, да ли актуелна власт или опозиција?“**

Хајде да мало конкретизујемо.

Политичке разлике треба да воде бољитку

Др Никола Поплашен: О исправности једне политике своју коначну реч морају дати бирачи. Увек се ми налазимо у ситуацији, такав је плурални политички живот, да лидери политичких странака и политичке странке мисле да су они апсолутно уверени и воде исправну политику, да је то једини прави начин. Међутим, провера таквог опредељења могућа је једино на демократским изборима и демократски избори показују исправност. Онда се људи опредељују на различите начин. У плуралном систему најчешће се одреде тако, најчешће да једна партија нема апсолутну доминацију и мислим да је то добро, али политичке партије и љу-

ди различитог политичког уверења морају схватити да сада живимо у времену где се морају сучељавати аргументи, где разлика у мишљењу није разлика за повлачење пиштоља и ножа, него начин да се дође до бољег, коректнијег, зрелијег, исправнијег става и да је то заједничко настојање.

Наравно, ако било ко, без обзира да ли припада или не припада некој политичкој партији, ради нешто противуставно или противзаконито, мора бити третран, онда то значи нешто сасвим друго. Али због разлике у политичким погледима и уверењима, те разлике само треба да воде бољитку, бољим решењима, не сукобима и конфликтима. А ми морамо на то да се навикнемо.

● **Господине председниче, ја претпостављам да имате комуникацију и са људима који су на власти у Србији и са опозицијом, јер комуницирате и са једном и са другом страном редовно.**

Тихомир из Лесковца пита: „Зашто је побегао из Републике Српске?“

То смо већ објаснили.

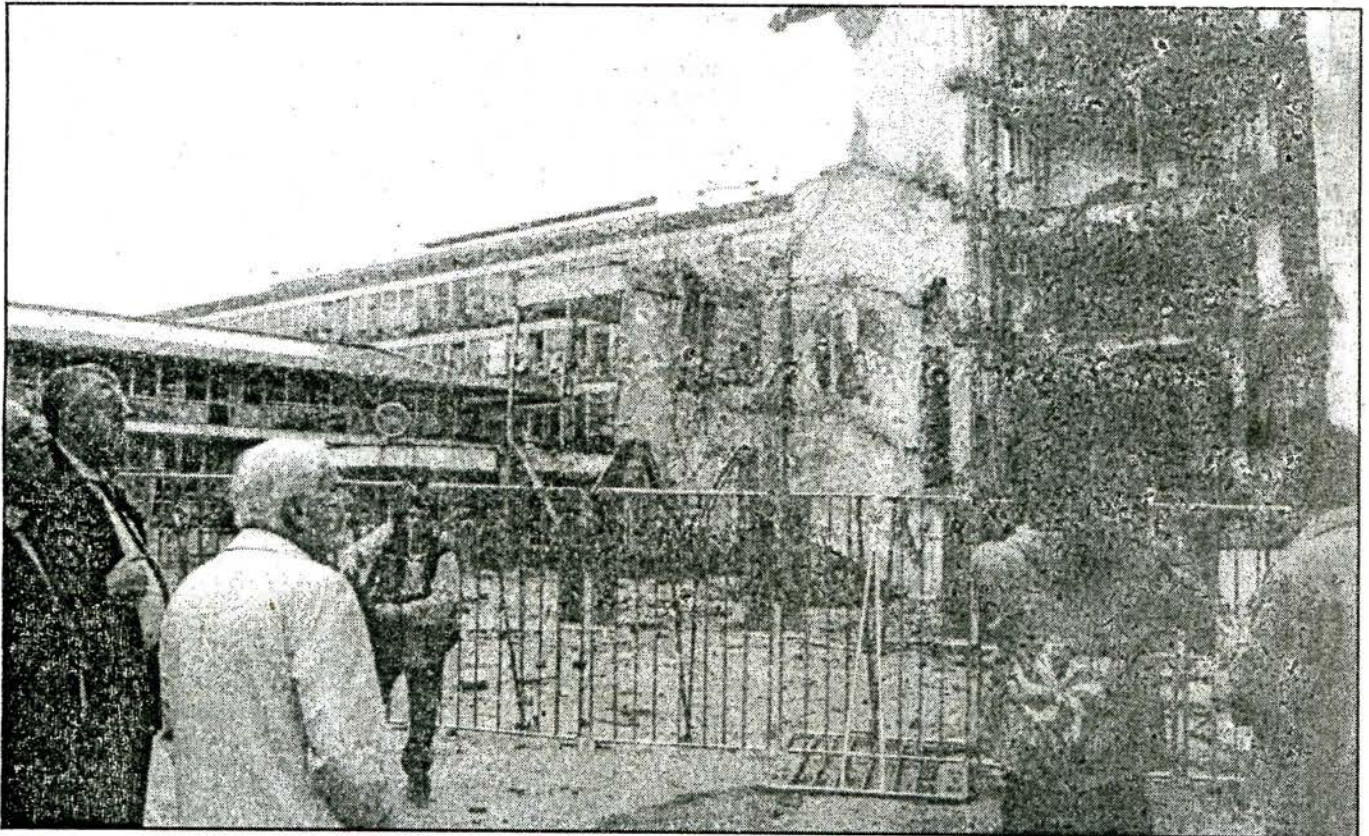
„Коју функцију има у Београду, пошто више није председник Републике Српске?“

Јесте председник и немате функцију у Београду, је ли тако.

Имате неку функцију у Српској радикалној странци?

Др Никола Поплашен: Ја сам потпредседник Српске радикалне странке у целини и председник Српске радикалне странке за Републику Српску.

● **Питање од Мирјане из Пирога: „Зар вам није доста један Шешел, а ви сте његова слика и прилика?“**

Београд, прошле године: на рушевинама Телевизије Србије

Др Никола Поплашен: Добро би било да имамо јако, јако много Шешеља, били бисмо у много бољој ситуацији. Међутим, имамо једног јединственог и непоновљивог, надам се да је јасно да има огроман утицај на све српске просторе. Морам да поновим да је Српска радикална странка далеко најпопуларнија странка у Републици Српској, пре свега захваљујући и утицају председника Шешеља, то показују чак и америчке анкете и то није тешко утврдити на емпиријски начин. То је један од разлога због чега су странци забрањили Српској радикалној странци учешће на изборима 8. априла.

Популарност Српских радикала и у Србији није спорна.

● **Господине Поплашен, једна сгвар је врло интересантна. Како ће се ови избори, већ смо их поменули у два, три наврата, одразити на будућност Републике Српске. Да причамо о томе да је вама забрањено да идете на изборе, а Српска радикална странка држи више од половине градова, ако не и мало више од тога у Републици Српској?**

Избори за елиминацију патриотских снага

Др Никола Поплашен: Ја сам вам поменуо, ови избори од 8. априла су организовани да би се све патриотске странке, пре свега Српска радикална странка, па онда и Српска демократска странка, елиминисале из локалне власти; да би се терен и људи припремили за јесење парламентарне и председничке изборе у које ће само у ситуацију да буду бирани до-

ћи они који су кооперативни и уклопљени у америчку концепцију, па онда са њима је могуће договорити и нестанак Републике Српске и кантоне и укидање Републике Српске и државних органа, избор само за унитарне органе Босне и Херцеговине.

Ми пружамо отпор једној таквој оријентацији и због тога позивано све гласаче, све патриоте, да не учествују на тим и таквим изборима, зато што су недемократски или су антидемократски и видећемо како ће се ствари развијати. Ја ни сам песимиста.

● **Добро. Опет једно питање: „Да ли сте свесни да пупчана веза са Војиславом Шешељем изазива толико зла српском народу са обе стране Дрине? Да нема те везе, било би боље и вама и српском народу“.** Паја из Ражња.

Зашто се овако навијачки разговара о Републици Српској? Поменули смо мало пре опозицију и власт. Не чини ли вам се када се ради о таквим битним питањима за српски народ, ми се понашамо као звездаши и партизановци, а не онако као репрезентација која треба да игра против света?

Др Никола Поплашен: Да, рекао сам да у политичкој култури која се ствара, која се развија, мора бити много више толеранције, демократичности, међусобног уважавања, али не ван патриотских оквира. Видите, када се каже треба прекинути пупчану врцу, то мене одмах асоцира на захтев да направимо бетонску границу на Дрини.

Зашто бисмо ми крили намеру да народ у Републици Српској жели да живи заједно са народом Савезне Републике Ју-

гославије, да Срби Републике Српске желе да буду јединствени са Србима из Савезне Републике Југославије, и да нећемо границу на Дрини. Хоћемо нормално само колико је нужно у овим међународним околностима. Не требају нама те границе; ми смо се неколико пута референдумом изјаснили.

Не знам, многа питања имплицирају - створите границу. Пазите, у Републици Српској се сада тражи да се створи армија Босне и Херцеговине која би била НАТО и онда она може да добије наредбу да нападне Србију.

Значи, као 1914. године. Што нам то треба? А ово јединство Републике Српске и Србије није усмерено ни против једног народа, ни против муслимана, ни против Хрвата, ако баш хоћемо, са којима смо до јуче били. Ни против једне земље. Ја уопште не инсистирам, не тражим затвореност према земљама Запада, шта више морамо бити потпуно отворени и за њихове инвестиције и за њихов интерес, и за њихов утицај са различитих становишта и за, како бих рекао, неке законске прописе, без икаквих блокада. Такође треба разумети да тражимо отворености и према Србији, па шта има у томе лоше, што ја кажем да је мој главни град Београд, а не Сарајево? Где је ту проблем? Шта је ту антимуслиманско, антихрватско, недемократско, шовинистичко, националистичко и тако даље?

Те биологистичке бесмислице не могу да прихватим, знате, пупчана врца ово или оно. Ту врсту питања најчешће постављају људи који нису по питању аутономије, који мисле да неко може функционисати само ако слуша или наређује. Није

Зашто би Срби крили намеру да желе јединствену државу

потребна никаква мени памет из Србије или из Београда, него ми је потребна сарадња и то интензивна сарадња.

Српска радикална странка постоји на свим просторима у свим земљама као озбиљна странка. И шта има у томе лоше? Ми делујемо јединствено. Ми смо се ради мимикрије регистровали као самостална независна странка, као Српска радикална странка Републике Српске, да бисмо могли учествовати на изборима и то у окупацијским условима. Борећи се да из тих окупацијских услова, временом дођемо у бољу ситуацију. Али утицајем издаје и издајника уместо слободе дошли смо у још темељнију окупацију, и даље не одустајемо од борбе.

У том смислу мислим да не би било лоше да се и друге политичке странке организују на свим српским просторима. Не видим у томе ништа лоше и не видим ништа лоше у томе да постоје разне друге врпце, не само пупчане. Не мора врпца да служи само да некоме завеже руке да буде спутан. Врпца често, ако се добро употреби, служи да повеже расуте елементе, да од детаља направи целину. Као што се од каменчића може направити фин мозаик, а каменчићи се могу употребити и у другу сврху.

● **Добро, али има ли примера када је утицај централе у Београду, не говорим само о вашој странци, већ странке у Републици Српској имају и неке друге србијанске странке, није ли некада тај утицај био можда погрешан или прејак?**

Др Никола Поплашен: Која странка има још?

● **Социјалистичка пратија, Српски покрет обнове.**

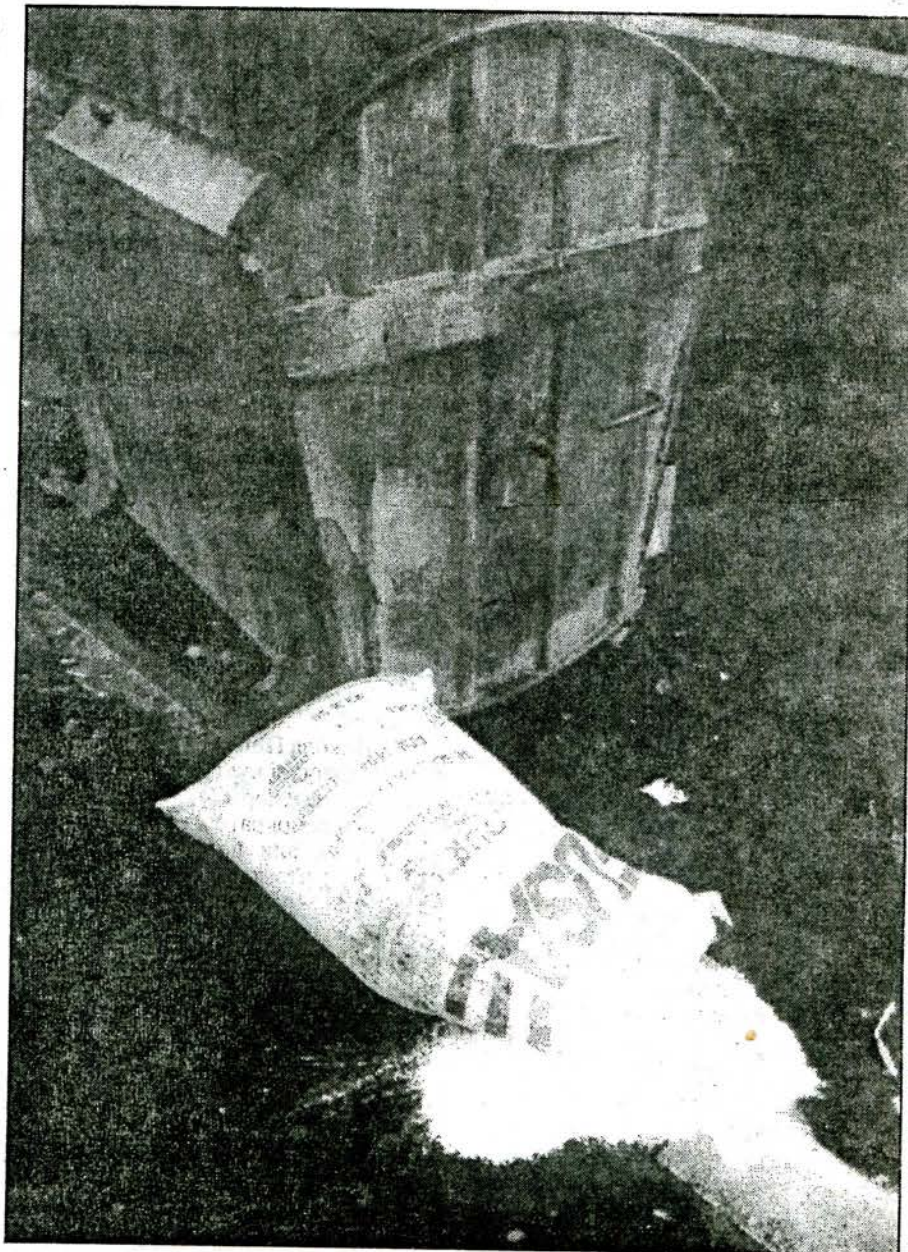
Др Никола Поплашен: Социјалистичка партија Републике Српске каже да је потпуно независна, самостална и да нема никакве везе са Социјалистичком партијом Србије. Колико проводе у просторијама западних амбасада, ја и верујем да је то тачно. Што се тиче Српског покрета обнове, за то нико није чуо у Републици Српској, то је потпуно бесмислено. Нити постоји, нити има неки утицај, нити важи као неки значајан политички фактор.

● **Значи, Београд не утиче пресудно на догађаје тамо.**

Али хоћу нешто друго да вас питам сада. Интересантно је да смо причали доста о политичкој ситуацији у Републици Српској, колико то утиче на живот људи, на економију, како се развија Република Српска и колико се брзо развија у односу на друге ентитете?

Странци инвестирају само у потрошњу

Др Никола Поплашен: Па, у дугом низу година, оно што је пристизало средстава из иностранства, што је бележено као међународна помоћ, економска донација и тако даље, чак преко 90 одсто је пласирано у Федерацију, не у Републику Српску, него у Федерацију Босне и Херцеговине. Последњих година се тај однос нешто променио.

Америчко брашно на ђубришту: Србима таква помоћ не треба

Међутим, овде има једна друга ствар коју ваља запазити. Не ради се ту о помоћи која долази са запада, него се ради о кредитима и то прилично неповољним, са релативно високим каматама. Тако да смо ми и наша деца презадужени. Та кредитна средства усмеравају се углавном у потрошњу. Дакле, странци када одобре кредит, не дозвољавају да ти инвестираш у фабрику да фабрика ради, пуни буџет, него то иде у потрошњу, повећава се задуженост Републике Српске, производни капацитети и даље пропадају, тако да раде са врло малим капацитетом.

Створен је један привид да тамо постоји боље економско стање него у Србији. Ја бих волео да је тамо добро, али тако нажалост није. Има јако велики број незапослених, има велики број унесрећених, на врло различите начине; оне који се против Устава, против Дејтонског споразума на свакодневно избацују на улицу, као илустрацију могу да наведем да те податке крије наша влада, постоји велики број самоубиства. Од оних који раде, на-

рочито при међународним организацијама, који имају, дакле, све приходе, треба поменути да су тамо цене много другачије, знате.

Ако неко има плату 300 - 350 марака, ако је литар млека 2 марке, а килограм хлеба марку, онда је то ситуација којом треба реално мерити стандард, а не само моделом. Не моделом марака, него и куповне моћи од тога што се добије.

Ја сам уверен да Република Српска има релативно добар економски потенцијал, разумне пољопривредне потенцијале, један мањи број добрих индустријских капацитета који за тај број становника могу да освеже Републику Српску и да је доведу у много бољу ситуацију. Међутим, потребна је много економски рационалнија политика, већи степен независности, храбрији улазак у процес приватизације, па рекао бих и поштенији приступ свему томе и онда бисмо били у много повољнијој ситуацији.

● **Господине председниче, шта треба да се учини да Република Српска оп-**

стане, да се развија? Шта бисте саветовали само за Републику Српску, а шта бисте саветовали нама овде у Србији, на који начин ми можемо да помогнемо? Да ли можемо да вам помогнемо?

Др Никола Поплашен: Мислим да уместо ове интонације напада на људе, на политичке странке и тако даље, треба инсистирати на што већем степено међусобног јединства, а да то јединство мора бити базирано на кључним националним и патриотским вредностима, да треба имати међусобног разумевања у оријентацији да се слобода не може продати ни под каквим условима, ни на који начин, и онда бисмо дошли до много повољнијих услова. И не видим да би нека разлика од овога приступа била значајна и функционална у случају Савезне Републике Југославије, односно Србије и Црне Горе, и никада ништа не видим лоше у јединству које је базирано на кључним националним и патриотским вредностима, а истовремено се води политика отворености према свим земљама и идејама у свету не против властите државе и властитог народа, и онда се све може проценити и договорити. Под том претпоставком.

● **Ја ћу замолити наше гледаоце да се више не јављају, јер имамо нови сет питања који је повелики и тешко ћемо стићи на све да одговоримо. Али ако пожуримо, господин председник ће одговорити на сва.**

Марић Тадија из Ниша, живела је у Сарајеву, пита: „Да ли су правила избора иста у Федерацији као и у Републици Српској? Има ли неке разлике у тим правилима?”

Др Никола Поплашен: Да, иста су правила, али се различито примењују, у томе је проблем.

● **Драган из Ниша:** „Шта га је нагнало да одликује Војислава Шешеља тако високим одликовањем Војда Карађорђа? Да ли је то највише одликовање у Републици Српској?”

Др Никола Поплашен: Орден Републике Српске је највише одликовање, а и да има неко значајније одликовање ја бих га доделио Војиславу Шешељу, јер његове заслуге за нашу борбу, за наше идеје, су сасвим евидентне у Републици Српској и то већ никоме не треба доказивати.

● **Апсолутно, Ви сте као председник одликовали и друге људе, па и Војислава Шешеља. Хоћете ли поменути кога сте још одликовали?**

Др Никола Поплашен: Са тим одликовањем, што се мене тиче, одликован је Војислав Шешељ, Ратко Младић и Милан Мартић.

● **Милорад пита:** „Да ли волите господина Милошевића и његову странку?”

Др Никола Поплашен: Нисам ја у односима никакве љубави ни са Милошевићем ни са Социјалистичком партијом. Да их волим био бих са социјалистима. Ја сам један од жешћих критичара у протеклом периоду Социјалистичке партије и њене политике, али и заступам приступ да треба заједно радити са сваком партијом која брани националне и државне интересе. И то је разлог због кога је Српска радикал-

Странци су максимално умањили буџет за председника Републике Српске

на странка тренутно у коалицији са Социјалистичком партијом Србије и ја сам уверен да социјалисти неће одустати од патриотског програма и да ће независност и сувереност Србије бити одбрањена.

● **Драган из Ниша пита:** „Да ли су грађани Републике Српске странци у Савезној Републици Југославији или не?”

Др Војислав Шешељ: Тешко да и ја могу на то одговорити. Ми смо неколико пута постигли договор да сви Срби без обзира из које бивше републике потичу, у Србији могу аутоматски добити држављанство, да се то обезбеди законском формом. То је стало из мени непознатих разлога, али се надам да нећемо дуго чекати.

● **Гордана из Ниша пита нешто око Дејтонског споразума, ми смо то објаснили, журимо са питањима. Дуле из Прокупља:** „Шта мислите о Кинезима који су преплавили Србију и да ли је то наша будућност? Ако они воле Кину, нека они иду тамо, а нас нека оставе у Европи јер смо европски народ.”

Има ли Кинеза у Републици Српској, господине Поплашен?

Др Никола Поплашен: Да, има их. Ја нисам склон да заступам расистичке и шовинистичке ставове. Мислим да било који човек треба да живи слободно у било којој земљи у свету. Ја се не буним ако неко изабере да живи у Америци или у Великој Британији, лично не бих ни под каквим привилегијама и условима отишао да живим тамо, али не оспоравам право било коме на то. Не оспоравам право ни Кинезима да живе у Београду, у Савезној Републици Југославији, они морају поштовати наше прописе и законе, као што Срби то поштују када оду у Пекинг или Америку када оду у Њујорк или у Лондон. Ту слободу кретања људи не треба злоупотребљавати на било какав начин.

● **Поготово оваквим симпатичним Кинезима. Мало сам се нашалио.**

Стаменковић пита: „Да ли је господин председник на платном списку Милошевића?”

Ви сте на почетку поменули отежавајуће околности, како сада функционише ваш кабинет? Како се финансира, да ли иде из буџета? Да ли има ту проблема?

Др Никола Поплашен: Функције кабинета су сведене на минимум, ја радим

послове које је могуће. Нема наравно, укинут је буџет. Иначе пројектовани буџет, с обзиром на мој избор, мањи је од презентације Владе Републике Српске. Тако да је то било скромно и када је функционисало. Српска радикална странка, као озбиљан посланички клуб, има дотације из буџета Народне скупштине и на скроман начин од тога се живи.

● **Драган из Ниша има друге проблеме. Он пита: „Због чега се одузимају аутомобили са таблицама из Републике Српске?”**

Да ли сте некада разговарали о томе овде у Београду?

Др Никола Поплашен: Пазите, то су прописи. Србија, очигледно, жели да заустави разне врсте криминалних радњи, шверца, па и са путничким аутомобилима. И доноси прописе којима контролише такве радње и без стварања јединственог правног прописа то је немогуће изменити.

● **Да, биће тешко.**

Милић Петко са Булевара Немањина има мало подуже питање. Он каже овако: „Како објашњавати масовни пораст муслимана у свим местима, а Срби који су живели у њиховим кућама морају да се иселе малтене на ливаду јер се њихове куће муслимани поपालили, или је ово увод у постепено, али смишљено рушење Републике Српске? И има ли, по вашем мишљењу, одговорности данашње владе, на челу са Додиком?”

Исти аршин и за повратак Срба

Др Никола Поплашен: Све је гледалац и питао и одговорио. Само није то тако масован повратак као што се представља и муслимани који се враћају, најчешће се враћају ради продаје или замене имовине, као што већина Срба која оде до Федерација или до места где је раније становавала, углавном се враћа ради промене или

замене имовине. Ја у томе не видим неки велики проблем. У принципу, није ни неки велики проблем да се било ко враћа и да живи тамо где жели.

Шта има проблематично у томе ако муслиман дође на територију Републике Српске да живи? Нема ништа проблематично. Или ако Србин оде на територију Федерације. То је његово право. То индивидуално право треба поштоваи и заштити законом.

Не само да их не треба спречавати, него их треба заштити у њиховој намери да оду да живе тамо или овамо. Али такође треба заштитити вољу највећег броја Срба који су раније живели у Федерацији, као и ја, да сада остану у Републици Српској. То је такође индивидуална воља.

А гледалац је добро приметно да против те индивидуалне воље, која је чак опсино заштићена Дејтонским споразумом, много тога ради Влада Републике Српске. Ја сам напомену да људе избацују на улице, чак и инвалиде, и велики број самоубистава и тако даље. Мада Дејтон каже А не оспоравамо ми власништво, некога можете дедлажирати, ако му је обезбеђен адекватан смештај.

Знате, ви некога избаците из стана или куће, који заиста нису његови, а и не тврди да су његови и терате га да се врати у свој стан у коме је живео до пре рата, а тамо је згариште. Нема нормалних услова. Или неко живи, неће да се исели, штити га неко. Дакле, треба обезбедити индивидуално право и вољу, без обзира на националну припадност или репресивне законске службе и полицију, ако треба и војску или међународну полицију да обезбеди реализацију те индивидуалне воље, а ту спадају и прописи око слободне продаје, трговине, замене и тако даље, који су за сада блокирани. Чак се високи представник Вестендорп, може понеко да се сети од гледаоца ко је то пратио, хвалио у интервјуу НИН-у како је укинуо Дејтонску институцију која се зове фонд за размене, која би људима омогућила да лакше заврше ту своју намеру да замене станове, куће и тако даље.

● **Ово питање не знам зашто је упућено вама. Бобан из Лесковца моли да га обавезно прочитамо. Ми ћемо прочитати, али не верујем да ћемо успети да одговоримо.**

Пита: „Да ли је Марко Милошевић био на једном од ова три ратишта?”

Која три ратишта? Ништа није објаснио и који Марко Милошевић, има 100 Милошевића.

Добро. „Поплашен је рекао да Република Српска тражи своју војску и пријем у НАТО. Путин каже да и Русија жели у НАТО, ако и Србија уђе у НАТО, како ће онда Република Српска да нападне Србију?”

Др Никола Поплашен: Нити сам ја то рекао, нити је Путин то рекао. Прво, када сам ја то рекао? Не дај боже да уђемо у НАТО. Ако уђемо у НАТО, нема нас, не постојимо. Шта ћемо у НАТО-у. То је исто као да сам ја тврдио да треба да заведемо фашизам. Непотребно је то.

Путин је рекао да је могуће да Русија уђе у НАТО, ако се НАТО прилагоди Русији. То је Путинова изјава. Према томе, из погрешних премиса није могућ никакав закључак, као што гледалац објашњава.

● **Поздрав госту и сугестија за господина Поплашену, ово питање је нечитко, али претпостављам да се односи на то да ли је господину Шешељу забрањен улазак у Републику Српску.**

Др Никола Поплашен: Пошто је Република Српска окупирана, онај ко је окупирао Републику Српску, рекао је да је он непожељна особа за окупационе снаге. Разуме се да је за српски народ пожељан и видећемо тренутак када ће доћи, када треба да дође, није ту ништа спорно. Не желимо да правимо више штете од користи, ето у томе је ствар, зато се та посета или посете одлажу.

● **Ја се извињавам гледаоцима, нећемо успети на сва питања да одговоримо. Пошто је било много питања нека су нечитко и писана.**

„Господине Поплашене, да ли ви видите како смо ми прошли са Српском радикалном странком у Србији, зар и ви желите да тако прођете?”

Не знам шта то значи, тако да прођете, Српска радикална странка је на власти у Србији.

Др Никола Поплашен: Не, не знам шта значи то - видите ли како смо прошли!

● **Питање водитељу: „Зашто га ословљавате са господине председничке када он није председник?”**

Господин Поплашен јесте председник, човек кога су људи изабрали у Републици Српској и то смо на почетку емисије елаборирали.

„Шешељ је обећао да ће у Србији бити изједначене пензије, међутим, и сада у Србији имамо војне пензионере који имају дупло веће пензије од обичних пензионера. Да ли је то исто и у Републици Српској?” Госпођа Нада. Претпостављам пензионер.

Др Никола Поплашен: Шешељ никада није обећао, колико је мени познато, да ће бити изједначене пензије, него је изја-

Србима је немогуће да се врате у Сарајево, док муслимани свакодневно стижу у Бањалуку

вио да је политика Српске радикалне странке да се разлика у пензијама у тежким ситуацијама сведе на 1:2. Сусрећемо се са тешком финансијском ситуацијом и да бисмо лакше делили и преживели.

● **А какво је стање у Републици Српској?**

Др Никола Поплашен: Касне више месеци, оне су минималне. Из тих разлога чак Пензионерска странка учествује на локалним изборима. У врло тешкој и драматичној ситуацији живи тај слој популације у Републици Српској, нажалост.

● **Добровољац из Републике Српске вас много поздравља и каже: „Разумем ја муку Републике Српске и господина Поплашена са Додиком, а тек ће бити муке и колапса, ако победе Ђинђић и Драшковић.“**

Да ли се ви срећете са господом Ђинђићем и Драшковићем, јесу ли они покушали нешто да вам помогну?

Др Никола Поплашен: Не знам шта би ми они могли помоћи кад воде овакву политику.

● **Господин Јовановић: „Зашто се за кршење Дејтонског споразума не обратите организацији Уједињених нација, конкретно Савету безбедности?“**

Др Никола Поплашен: Хвала на савету. Ја сам са представницима Уједињених нација Савета безбедности безброј пута разговарао и потписивао споразуме. Међутим, Уједињене нације и Савет безбедности су један неумишлени инструмент америчке империјалне политике и америчког фашизма, и у томе је проблем.

● **Породица Поплашен из Ниша вас пуно поздравља.**

Др Никола Поплашен: Хвала.

● **Да ли су ваши рођаци, је ли имате рођаке у Нишу?**

Др Никола Поплашен: Можда је неко дошао у Ниш. Имам по другим деловима Србије.

● **„Да ли сте ви хришћанин и да ли верујете у божије заповести?“ Братислава у потпису.**

Др Никола Поплашен: Православни хришћанин.

● **„Да ли бисте хтели да изађете на следеће изборе?“**

Др Никола Поплашен: Не, ми хоћемо и на ове изборе. Не бојкотије Српска радикална странка ни локалне изборе, него је забрањена. У томе је ствар. Ја сам рекао, забрањена је Српска радикална странка и Српска странка Републике Српске. То је класична фашистичка мера. Забрањено је да се кандидују читаво руководство и 20 одсто текућих, садашњих odbornика који су у скупштинама општина у Републици Српској.

Уз забрану постоје и други антидемократски елементи, наравно, иначе, рекао сам да сматрамо изборе јединим демократским путем и начином решавања свих проблема.

● **Живојин из Крушевца пита: „Рођен сам у Бијељини и да ли може господин Поплашен да одговори на питање зашто ја морам да се одрекнем држављанства Републике Српске да бих извадио документ у Савезној Републици Југо-**

славији, с тим што већ 33 године живим у Крушевцу?“

Др Никола Поплашен: Не мислим да тако треба и то је грешка. Мора се свим људима који желе и траже држављанство у Србији и Савезној Републици Југославији дозволити то држављанство.

● **Јанковић из Ниша, шта: „Који је повод његовог доласка у нишку телевизију? да ли његова политика у Републици Српској није водила миру него рату?“**

Ви сте мирнодопски председник, победили сте на изборима после рата.

Др Никола Поплашен: У току рата у Републици Српској сам био у опозицији. Могао је гледалац питати зашто идем у Требиње, у Приједор и тако даље. Већ сам рекао да су ми сви градови где живе Срби једнако драги и не сматрам их другом државом. Ако неко има такав приступ и такву политику, онда он има проблем сам са собом. Према томе, ја се и овде осећам, наравно, у складу са својом позицијом и улогом и тако даље, не оспоравам никаква права ни локалној ни републичкој власти у Нишу и у Србији, односно Савезној Републици Југославији и желим да се развијају односи међусобног поштовања, блискости, ради користи и овог дела и оног дела српског народа и других грађана. Само је то разлог због којег желим да будем присутан на свим српским просторима, а против разлога који то желе да оспоре.

● **Господине председниче, ја сам разлоге вашег доласка објаснио кроз прво питање. Ми смо желели да гледаоцима**

наше емисије појасните мало ситуацију у Републици Српској, почев од себе, мислим да ми не знамо довољно, а да после емисије знамо мало више, шта се тамо догађа.

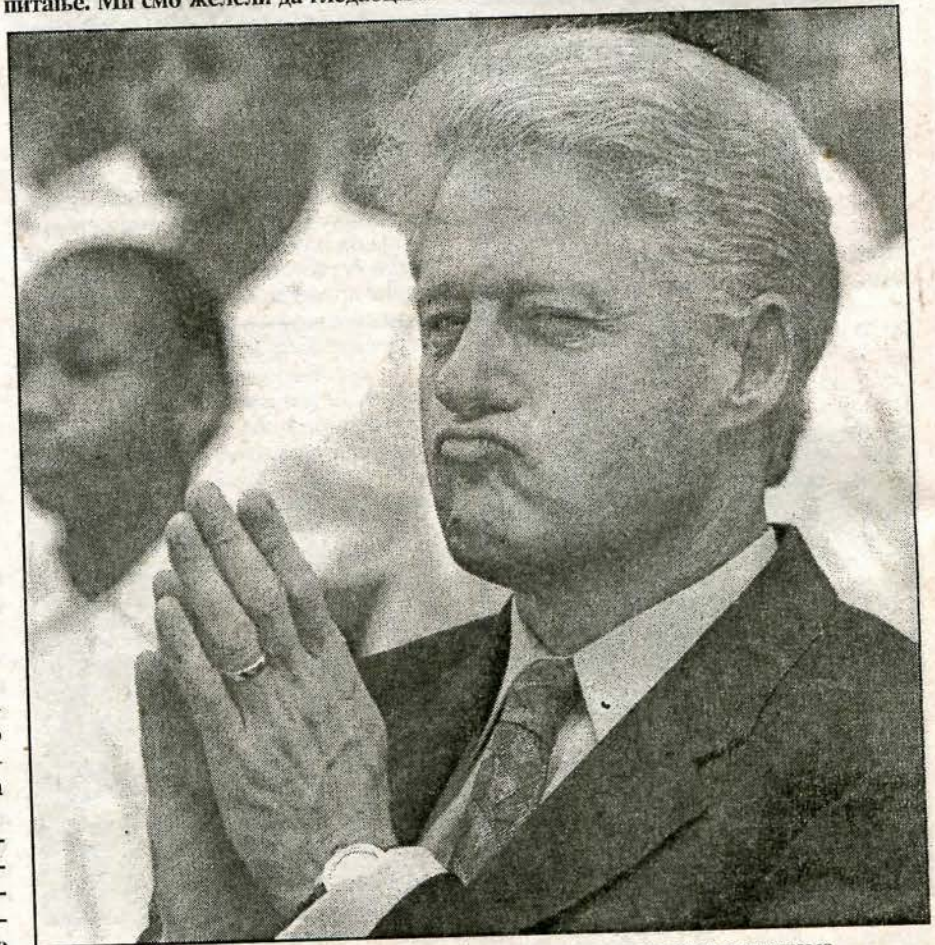
Приближили смо се самом крају емисије. Остало је још нешто да поручите нашим гледаоцима.

Др Никола Поплашен: Ево на крају желим да кажем, да још једном поновим да у свему треба да буде много више стрпљења и толеранције, да се треба борити за опстанак, да треба се чувати слобода и независност и да је све друго секундарно у односу на ове вредности. Нажалост, и човек вредност здравља сазна тек када га изгуби, кад постане болестан, тако и слободом, тек кад се слобода изгуби и постанете окупирани сазнајете шта је изгубљено.

Желим да се то не догоди нашој браћи у Савезној Републици Југославији, у Србији и Црној Гори, а свима заједно желим много више међусобног јединства, међусобног разумевања и општи просперитет и много веселија лица, много виши стандард и много лепше и светлије будуће дане.

● **Господине председниче у име „Беламие“ телевизије захваљујем на гостовању у емисији „Разговор с поводом“.**

Поштовани гледаоци, останите уз Телевизију „Беламие“. Не знам шта ће сада бити на програму, али верујем да ће бити нешто занимљиво. Можда не оволико колико ова емисија, али останите уз нас. Лака вам ноћ.

Уједињене нације су најобичнији инструмент у америчким рукама

8. АПРИЛ 2000. ГОДИНЕ: ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ ДР НИКОЛА ПОПЛАШЕН У ЕМИСИЈИ „ШТА ДА СЕ РАДИ“, ДРУГОГ ПРОГРАМА РАДИО БЕОГРАДА

У ЧЕМУ ЈЕ СРПСКА ГРЕШКА

У разговору одржаном на сам дан избора др Никола Поплашен оценио је као трагичну грешку пристајање Српске демократске странке на овакве недемократске изборе. СДС још увек мисли да жртва може умилостивити целата, уместо да је заједно са српским радикалима заузео чврсту позицију, тражио демократске услове за изборе и издржао на том курсу

За говорницом Петог отаџбинског конгреса Српске радикалне странке

● Каква је тренутна ситуација у Републици Српској? Можете ли је дефинисати у једној реченици?

Др Никола Поплашен: „За патриотске странке боље је да остану кући“, ово је цитат који све говори.

● Опростите, морамо да поменемо нашим слушаоцима, данас су у Републици Српској локални избори.

Др Никола Поплашен: Избори су почели јутрос око седам, трају вечерас до деветнаест. Ова порука је свежа, ова Беријева порука датира два-три дана пре хапшења господина Крајишника.

● То су обе поруке заправо исте садржине и адресиране исто.

Др Никола Поплашен: Јесте, и једна и друга су адресиране на бираче у Републици Српској и БиХ у целини, а уз то и њихови гласноговорници у неким људима који имају име, ако не српско презиме, пре свега Миле Додик, они кажу у микрофон, дакле на телевизији јавно људима - уколико се деси негде да победе патриотске снаге, пре свега мисли се на СДС, напосто неће бити реализације тих избора.

● Докторе Поплашен, ове седмице, дакле шестог, осам је година од почетка рата у БиХ, ја то сматрам као некадашњи становник Сарајева и БиХ, тај датум сматрам датумом када су муслиманске оружане снаге – зелене беретке, и пре тога формирана патриотска лига, кренуле да остварују у пракси тзв. суверенитет и независност, што су је добили од тзв. Међународне заједнице. Осам година је прошло, рат је иза нас, склопљен је Дејтонски мир, али ових дана, нама се чини, из дана у дан, по вестима које стижу, да је Дејтон нешто што би муслимански Хрвати, па можда и хрватски, желели да буде прошлост и да БиХ буде унитарна земља. Слажете ли се с тим?

Вечити Андрић

Др Никола Поплашен: Дозволите, директно ћу одговорити, само бих рекао две претходне реченице - ја бих пре рекао, осам година од прекида једне међуратне паузе. БиХ је, ја могу само доста невешто и можда неуспело да поновим оно што је Иво Андрић рекао, а мислим да је он рекао најубедљивије све што треба рећи о БиХ и миру и ратовима на том подручју.

То је подручје сталног рата, са дужим или краћим паузама мира између ратова и крвопролића, то је једна ствар, а друга ствар, ти ратови настају очигледно зато што се настоји створити држава која нема природне разлоге да постоји као држава. И одмах долазим до рата 1992. и до паузе која сада траје, ја сам се залагао, и многи људи који мисле као ја, или ја мислим као они, да створимо неке услове за трајнији мир, да се сада не ради о међуратној паузи, него о неким условима, где ће неко уписати дете у основну школу у неком граду, у Републици Српској, у БиХ, са великом вероватноћом да ће то дете ту и завршити основну школу и наставити живот касније, итд.

Дакле, да се створи нека перспектива, да се стабилизују и индивидуалне животне egzистенције у оквиру неког ширег колектива итд. Међутим, Дејтонски споразум, односно текст Дејтонског споразума је направљен тако да је он у суштини нео-

стварив. Он би био остварив када би се неки његови елементарни принципи поштовали.

- Када би постојала добра воља.

Мир, само уз поштовање равноправности

Др Никола Поплашен: Поштује се ако постоји добра воља, али то значи пре свега равноправност три народа, значи, одустајање од надгласавања, игнорисања конститутивних народа БиХ. Због тога је настао тај разлог, али ако се нормативно поштује равноправност три народа, који живе у БиХ, и ако се обезбеди процедура којом се та равноправност реализује, дакле, не ради се о томе да се са равноправношћу кокетира, да се она изиграва, да постоји само фраза, него да се фактички реализује равноправност народа. Ми бисмо имали могућност да обезбедимо мир. Ми држимо да, поред свих лоших страна, Дејтонски споразум, што се тиче слова Дејтонског споразума, пружа ту могућност. Она је садржана пре свега у чувању ентитета Републике Српске и ентитета федерације муслиманско-хрватског, можда уз неку реконструкцију тог другог ентитета, али то је ипак ствар Муслимана и Хрвата, и српска страна би дозволила сваки њихов унутрашњи споразум и реконструкцију, јер нас то не тангира.

Међутим, са самим потписом Дејтонског споразума кренуло се у његово разарање, пре свега од стране Американаца.

- Што је, наизглед, парадоксално, али истинито.

Др Никола Поплашен: Па, неznam да ли је тако, ја мислим да је ипак нешто темељнијим аналитичарима то било уочљиво, одмах након што су видели текст, јер није потребно неко апстрактно закључивање, да се види да Срби већ на том споразуму нису добили 49%, мада је то претпоставка. Друга претпоставка је континуитет територије, трећа претпоставка је била пацификација, дакле, враћање свих заробљеника, добри односи са суседним земљама, успостављање дипломатских односа, материјални просперитет итд.

- Дакле, проценат никад није добијен.

Др Никола Поплашен: Никад није добијен, а уз то је против Дејтонског споразума одузето Брчко у Републици Српској.

- Да, остављено је као неки самостални дистрикт, а то не постоји у Дејтонском споразуму.

Др Никола Поплашен: Не само да је то резултат, ја нисам као успут поменуо и процедуру. Процедура је јако важна. Знате, ако се неке грубо обратите, чак и ако сте у праву, то може да изазове конфликте, а ако се обратите на људски, цивилизовани начин, то не изазива конфликте. Према томе, у процедуралном.

Између СФОР-а и КФОР-а нема никакве разлике...

формалном смислу, морају се поштовати воља народа и ентитета, а један од процедуралних момената у Дејтону каже да ће се око Брчког, након потписа, дакле, након 1995. арбитражни годињу дана, па ако стране које су биле у конфликту не дођу до заједничког споразума, остаје статус кво - Брчко остаје у Републици Српској.

Међутим, до тог споразума није дошло, а они су продужили арбитражу и против воље арбитражних судија из федерације и из Републике Српске, Робертс Овен је донео ту неку необичну антидејтонску одлуку.

● Да, и можда још да помислимо да се радило о линији, о једном делу границе тог подручја, а не о граду Брчком, то није ни помињано.

Др Никола Поплашен: Па видите, та њихова ароганција је бескрајна, о томе о чему се ради. Ја сам у непосредним разговорима са званичницима САД и других западних земаља, а пре свега САД и специјалним представником, инсистирао на тексту Дејтонског споразума, чак сам у разговору са специјалним представником Гелбардом рекао да ћу зажмурити и да ћу све потписати, не гледајући текст, као председник републике, а од њега сам само тражио гаранцију да ће Америка стати иза тога да ће Република Српска опстати у складу са Дејтоном. Међутим, он није хтео да ми пружи те гаранције.

● Ни толико. То је управо оно што сам хтела да Вас питам – када се оваква аргументација, као што говоримо, обећана је територија, толика и толика, нисмо је добили, говорило се о линији разграничења, узели сте цело Брчко итд., а да не говоримо о намештеним изборима, биће о томе речи у овој емисији, када им се такви аргументи изнесу, шта кажу представници те супер силе?

Др Никола Поплашен: Они кажу - ми смо писали Дејтон, то је наше дете, и ми га тумачимо, ваше је да га спроводите.

● То се зове дух Дејтона.

Др Никола Поплашен: То се зове дух Дејтона, а они који раде на реализацији духа Дејтона зову се кооперативни, а они који инсистирају, ја сада цитирам њих, парфразирам њих, они који инсистирају на слову Дејтона, на међународним правним нормама, они их зову расистима, фашистима итд.

● Да, Холбрук је казао да је Крајиници расиста. Они који су кооперативни и они који то нису, о томе у наредном блоку разговора са др Николом Поплашеном, председником Републике Српске.

У 11,17 часова, други програм Радио Београда, др Никола Поплашен, председник Републике Српске.

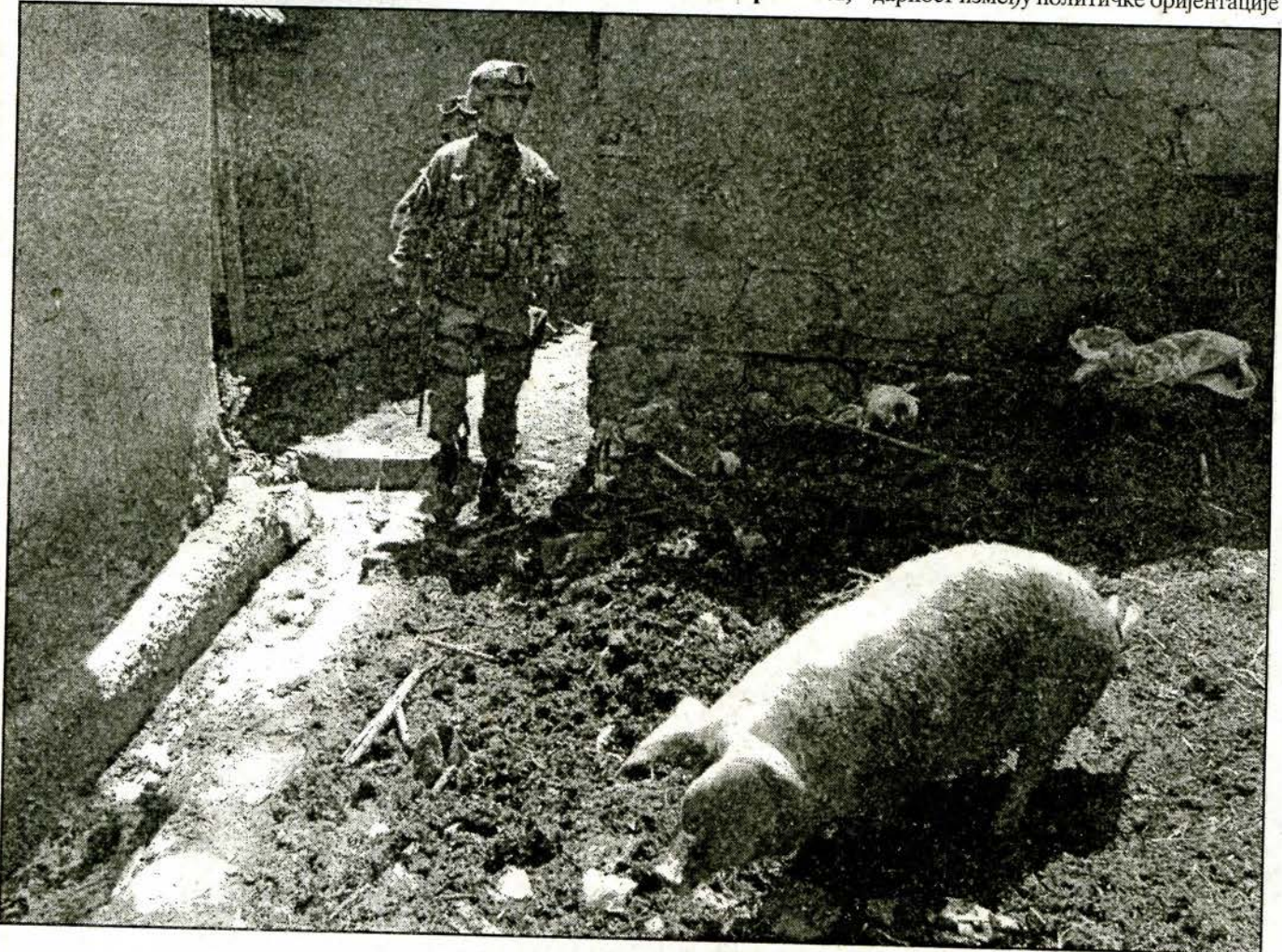
Господине Поплашен, од Републике Српске остаје све мање, што је више ових, како сте малочас рекли, кооперативних. Занимљиво је да политичка коректност,

а то је израз који се некада код нас звао морално-политичка подобност, сасвим добро фигурира о демократијама, а код нас је звучало смешно и стаљинистички. Добро, то је једна дигресија.

Питам Вас – када је ово што се десило са Републиком Српском, овај суноврат, да тако кажем, почео, је ли то од тренутка када је Биљана Плавшић, да тако кажем, преврнула лист, или је назначена за овако нешто било и раније?

Др Никола Поплашен: Па ево, помислимо само неколико чињеница - до преузимања власти од стране Биљане Плавшић, Република Српска је имала српску скупштину и српску владу. Била је српска већина, додуше, конституисана од СДС, на бази резултата избора, дакле, не државним ударом, и та српска већина СДС је изабрала српску владу. Друга је ствар незадовољства опозиције, па и мене из оног периода, као опозиционара, јер је Српска радикална странка била у опозицији. Ја сам био незадовољан многим стварима, а моје задовољство је произишло из тога што постоји Република Српска, а незадовољство из тога што су унутар Републике Српске многе ствари могле да се поправе, да се дође до бољих решења, са становишта унутрашње организације, демократизације, сузбијања криминала итд.

Али, постојала је стратегијска подударност између политичке оријентације

... све је то исто

СДС, Српска радикална странка, и још многих мањих патриотских странака. Отуда је и дошло до извесне коалиције између СДС и Српске радикалне странке, Српске странке за Републику Српску, Бугија Лазаревића и још неких итд. Међутим, са доласком Биљане Плавшић на власт, протерана је СДС и Српска радикална странка из скупштинске већине, јер они су са Странком демократске акције, Алије Изетбеговића, и другим странкама из федерације, формирали скупштинску већину и изабрали владу. Без Странке демократске акције не би било избора Додика и Додикове владе, а Странка демократске акције има у свом програму и у свом политичком понашању на терену рушење Републике Српске. Они то не крију ни данас, то је њихов јавни, програмски став, и то је део њиховог политичког понашања.

Када вам гост пали кућу

Ја нисам никада могао да прихватим да посланици у Народној скупштини Републике Српске буду иза мене, ако имају програм рушења државе, у којој сам ја изабран легитимним путем за председника. То ми је потпуно бесмислено, то је равно ситуацији - ако Ви зовете некога у госте, у Вашу кућу, а он носи канту бензина да Вам запали кућу, а Ви кажете - добродошли. Нешто не би било у реду ни са нормалношћу таквих људи.

У том тренутку је све кренуло низбрдо, да би посао довршила, Биљана Плавшић је позвала у помоћ окупационе трупе, па су окупационе трупе СФОР итд. окупирале западни део, чак и полицијске станице итд. Рецимо, међународна полиција и СФОР окупирали су зграду МУП-а у Бања Луци и однели сву документацију која је тамо похрањена од 1946. године, наовамо. И сада, они имају податке које нема ни наш МУП. Све је измештено.

Уз то, то је довело до крвопролића, до поделе Републике Српске на два дела, и никада, након Биљане Плавшић, Република Српска нема скупштинску већину, коју чине Срби и српски представници, него се све концентрише око муслимана Алије Изетбеговића и СДА. Да би се било шта донело, увек се морају правити уступци СДА. Већина окупатора се састоји у томе што уцењују Алију и СДА. Знају они за хиљаде или десетине хиљада жртава у Сарајеву, иза којих је стао Алија и његов инструмент. То је стална претња Хагом и Алијом - ако не учиниш ово, оде специјалним летом за Хаг.

Од почетка сумњали у Плавшићку

● Сада молим ово - у том часу када је госпођа Биљана Плавшић, председник, ингеренције председника су безмало неограничене. У оном часу када Ви, вољом бирачког тела Републике Српске

бивате изабрани на општим изборима за председника Републике српске, ингеренције председника више нису толике. Мислим, то је оно што међународна заједница хоће. Како се то објашњава и који су резултати свега тога?

Др Никола Поплашен: Можда је увек најбоље то објаснити илустрацијама - Ви сте у праву, док је Биљана Плавшић била изабрана за председника Републике као кандидат СДС, уз подршку Српске радикалне странке, и поред нашег инсистирања у једном осмочасовном разговору са председником Караџићем, да се она не кандидује, пре свега због низа психолошких разлога, могу неке и да наведем...

● **Можда је и боље да то прескочимо.**

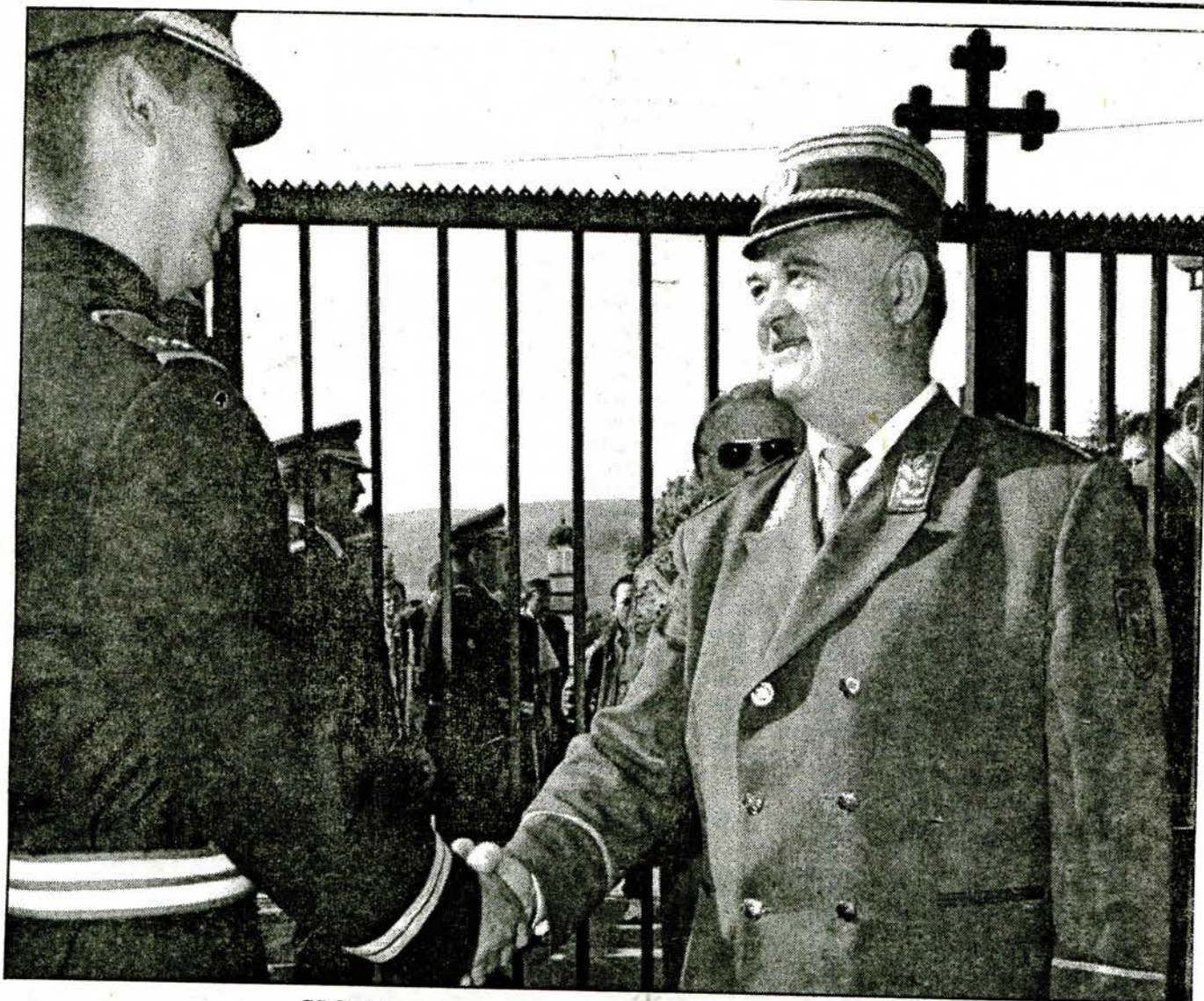
Др Никола Поплашен: Јесте, само да поменем године без породице итд. а то производи одређене особине личности, које су разумљиве и које постоје, које могу бити продуктивне, али не на месту шефа државе, где се тражи уравнотежена личност, која разуме разне идеје и разне оријентације, али је у стању да их компромисно сабира и води ка једном циљу који је дефинисан Уставом и политичким расположењем бирача.

● **Уз ту подршку она долази на чело.**

Др Никола Поплашен: Јесте, она долази на чело Републике, одриче се програма СДС и свих елемената предизборне кампање, и уместо подршке народа, тражи подршку НАТО пакта и Америкаца, и у том тренутку она постаје апсолутно инструмент тих окупационих снага и долази

Посланици Коалиције за БиХ, који су довели Додика на власт, од самог почетка нису поштовали Народну скупштину Републике Српске. Изазивали су инциденте и никада нису присуствовали интонирању химне

СФОР поставља, разрешава и по потреби хапси српске генерале

у сукоб са свим патриотски оријентисаним и легално оријентисаним снагама. Јер, шта ми подразумевамо под патриотизмом - подразумевамо пре свега поштовање Устава и закона.

● **Значи, републике која постоји и која има међународно признање.**

Др Никола Поплашен: Међународно признање, јер је Устав Републике Српске усаглашен са Уставом БиХ, дакле, са Дејтонским споразумом, и иза тог Устава треба да стоје сви потписници Дејтонског споразуме, дакле, и Америка, Русија, Енглеска, Француска, Хрватска, Југославија итд.

● **Она је распустила парламент, тој је опрштено.**

Др Никола Поплашен: Она је распустила парламент и у тренутку када је парламент ипак радио са већином од 51 посланика, јер смо чекали одлуку Уставног суда да видимо да ли је та њена одлука уставно утемељена, високи представник је послао писмо председнику Народне скупштине да ниједан закон, ниједна одлука коју доноси тај парламент, иако ради већином, не може да важи док не потпише председник републике указ о проглашењу закона. То је заиста по Уставу

тако. Она није хтела да потпише, мада је по Уставу обавезна да потпише законе. Може једном да врати на Народну скупштину, са примедбама, а ако Народна скупштина опет усвоји закон, председник Републике је дужан да га потпише или се покреће процедура распуштања Скупштине, или делегитимације председника Републике.

Писмо јаче од Устава

Исти тај високи представник је такође председнику Народне скупштине, дакле, иста функција, истој особи послао писмо у коме каже да закони и одлуке Народне скупштине важе и без потписа председника Републике. То је потпуно супротно, то је једна илустрација. Друга илустрација је - пре преузимања функције, пре него што сам инаугурисан на функцију председника Републике, на инсистирање руководства Коалиције „Слога“, дакле, Биљане Плавшић, Милорада Додика и Живка Радишића, високи представник и командат СФОР-а, одузели су председнику Републике овлашћења из области од-

бране, против слова Устава, против слова Дејтона, у смислу да не може постављати команданта и именовати генерале и разименовати команданте са постојећих функције, јер су се бојали, измислили су неке разлоге.

● **Коме је то дато у надлежност?**

Др Никола Поплашен: То је дато у надлежност СФОР-у, тако да СФОР разрешава и унапређује српске генерале. А наравно, док је Биљана Плавшић била на власти, то никоме није падало напамет. Постојао је неки покушај да то ради члан председништва, али у то доба, господин Крајишник је то одбијао, јер је његов став био - ако ту функцију преузме Председништво БиХ, онда уствари Алија Изетбеговић и хрватски представник командују српском војском.

● **Онда је то заједничка војска, а то је противно Дејтонском споразуму.**

Др Никола Поплашен: Извињавам се, кључни елемент из кога треба закључити овим илустрацијама јесте да постоје по Дејтону, тј. по Уставу, јасна овлашћења ентитета Републике Српске, Федерације итд., која су исписана словом. Дакле, не говорим о духу, ако говорим о духу, онда говорим о неким духовитим стварима и

прелазимо у магију и религију, а овде заиста није реч о томе, иако ја не омаловажавам ни религију, ни магију.

Овде је реч о правним нормама. Дакле, постоје јасне ингеренције ентитета по Уставу Републике и Уставу БиХ. Ми смо тражили само да се те ингеренције поштују. Надлежност је, поред осталог, војска, полиција, образовање, информисање итд. Ја сам био спреман, и сви ми у Републици Српској, да све оно што су надлежности БиХ, као заједничке државе, да то спроводимо и реализујемо. То опште није спорно. Дакле, Савет министара и заједнички органи донесу одлуку, и ентитети су дужни, кад се та одлука донесе, процедурално да спроводе те одлуке. Али, немамо разлога да наше надлежности пребацујемо на заједничке органе.

Основ за ново крвопролиће

Међутим, јавља се тај кључни тренд - дакле, већ смо поменули да је нарушен континуитет територије, да је смањена територија, па је онда предата и Костајница Хрватима, иако је део територије Републике Српске, и сада се државне надлежности ентитета Републике Српске, против воље српског народа и других грађана, али морам да кажем, и против воље муслимана и Хрвата у Федерацији, јер на њих се врши истоветан притисак. Нису

Срби у лошијој ситуацији него муслимани и Хрвати у Федерацији. Окупација је једнака за све, с тим што странци, као инструменте, користе час једне, час друге.

Дакле, уништавају се ентитети, ствара се напетост, људи су фрустрирани, велико је незадовољство, и то је основ за ново крвопролиће. То је оно чега се треба бојати и што је болно, што је зла последица овог понашања. Када би то водило материјалном просперитету, стабилизацији итд. онда би вероватно сваки разуман човек ишао путем таквих компромиса. Ви можете погледати најновија истраживања, која праве странци, Американци итд. тренутно су између 80 и 90% Срба, и Хрвата, и муслимана, опредељени за јачање њихове самосталности и аутономије. Дакле, не за јачање заједничких органа.

Е сад, и поред такве опредељености, под притиском се ради супротно - не доносе ове законе надлежни органи, нити Народна скупштина Републике Српске, нити Скупштина Федерације, нити заједнички органи, него то не прође, а онда високи представник прогласи закон. Знате, ми имамо смешну ситуацију нпр. да Скупштину дистрикта Брчког бира Фарант, као помоћник високог представника, какво је то бирање, ја не знам. Он именује посланике, па онда именује Владу, па онда, ако не слуша посланик, он га смени.

● Да, али ту су они доследни, то је, просто, до врха, јер актуелни председник Владе, Миле Додик, заправо је изван свог мандата, и то већ дуже време, је ли тако?

Др Никола Поплашен: Да. Миле Додик је на чудноватан начин изабран за председника Владе. Фалио је један посланик, па су хеликоптером ухватили негде на путу неког Хрвата као 42-гог, јер 42 је проста већина од 83, и одлука високог представника да се смени председник Републике заправо и није одлука којом се елиминисае Никола Поплашен као председник Републике. То је чак за њих секундарно.

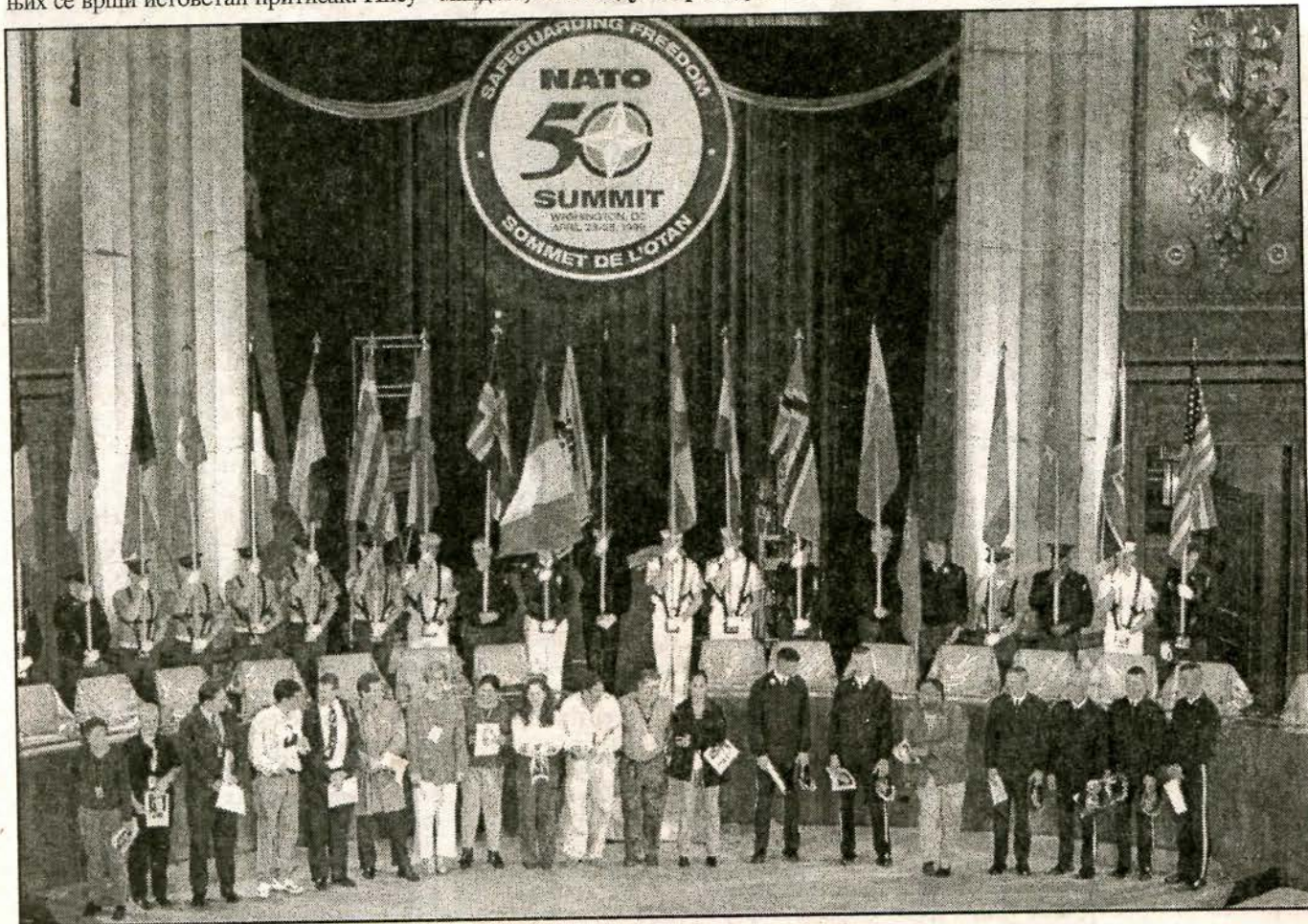
Из других извора а из разговора са њим, ево успут да кажем, могу да потврдим да сам им био чак симпатичан у извесном смислу, и као саговорник и као појединац, међутим, проблем је био у томе што нисам својом вољом хтео да кршим Устав БиХ, Републике Српске, и да радим као својом вољом на ерозији нестанка Републике Српске.

● И то је суштина. Суштина је нестанак Републике Српске. Да ли је то тачно?

Др Никола Поплашен: Јесте. Преко преседника Републике нестаје скупштина. Јер, Скупштина не може да ради....

● Остаје Влада.

Др Никола Поплашен: Јесте, и пазите - нестаје војска, јер је председник Републике врховни командант. Влада не може у складу са Уставом да буде изабрана. Нови избори, бира се нова Влада. Јер нема ко да предложи мандатара. Дакле обесмишљају се сви државни органи Републике Српске. То је смисао. Да би се направио хаос, конфузија, и где би интервенције

За њих међународно право не важи. Творци Дејтонског споразума сада су главни саботери овог акта

страних снага биле приказане народу као једино могуће, јер су као Срби криви за насталу конфузију.

Е, сад, у чему је српска грешка. Разумем ову позицију странаца, и да је Америка снажна, и да има много авиона, тенкова итд. али наша оријентација и није сукоб са Америком. Наша оријентација није рат и ново крвопролиће него обрнуто. Али, оно што ме жалости и вероватно све патриоте јесте што један број Срба и српских лидера пристаје на такву логику и на такво понашање, јер ми смо могли једноставно да издржимо на закључцима Народне скупштине од 7. марта прошле године, где смо одбацили одлуку о Брчком, где је одбачена одлука високог представника о смени председника Републике.

Ја сам предлагао одмах Народној скупштини, можда ја грешим, али ако грешим онда ме треба уставно смени. Не бих ја био први председник Републике који није дошао до краја мандата. Уставно - то значи покрене се поступак, народ се определи референдумом и бира се у најкраћем могућем року нови председник Републике. Ја би новом председнику Републике честитао и пожелео срећу, без обзира из које политичке странке долази. Али, ово је једна лоша ситуација.

Јер, да је високи представник хтео да сачува Републику, ако неко може да разреши председника Републике онда може да именује другог, али они ни то нису хтели.

Разбијање српског бирачког тела

● Суштина је да Република нема председника. Ни Скупштину. Онда је то Република под уштитником. Сада предлагем да се вратимо на тему локалних избора на БиХ на којима Српска радикална странка не учествује, а реџимо СДС учествује. Како то да две странке патриотске оријентације, ако сам добро информисана, имају тако различите ставове о овој теми.

Др Никола Поплашен: Даћу неку врсту увода. Избори у Републици Српској и Федерацији, у БиХ, требали су да се по Дејтону одрже под организацијом ОЕБС-а, само први избори. После првих избора састала се изборна комисија, установљује се законодавство ентитета Републике Српске и Федерације и по тим законима су требали да се одржавају избори.

Ми смо 97. године када смо Народну скупштину водили господин Калинић и ја сазвали седницу Народне скупштине у Добоју, са дневним редом - избори. Наш захтев је био да се донесе то законодавство, да се захвали ОЕБС-у на гостовању и да се они задрже као посматрачи, али да се избори одрже по нашим законима, и друго, да констатујемо да је прошло већ две године од Брчког и да Народна скупштина констатује да по Дејтону Брчко остаје у Републици Српској.

Међутим, нису хтели да дођу посланици Коалиције Слога, Додикови социјал-

демократи, Биљанини српски народни савез, и Радишићеви социјалисти. Нисмо имали већину. Фалило је неколико посланика и нисмо могли да утврдимо те прописе на нову Републику који би били демократски и у складу са Дејтоном.

После тога Биљана Плавшић је потписала, против воље народа, да незна нико у Републици, ни државни органи, продужење мандата ОЕБС-а, као председник Републике, и онда се ОЕБС одржао једно неограничено дуго време. Сви избори које ОЕБС држи су унапред фалсификовани, то је проблем. У свим нивоима. Тренутно око пола српског становништва Републике Српске нема прво гласа. То су стотине хиљада људи који су ван Републике Српске. Што се тиче активног, видите има а нема, неко ко живи у неком кампу поред Ниша треба да дође и да гласа у Доњи Вакуф а глава му је у торби, за локалну власт. Очигледно је нити активно нити пасивно може.

Што се тиче пасивног права, права да буду кандидовани, они су донели пропис да нико ко не живи у стану од 1991. не може бити кандидат. Таквих је пола милиона, значи пола гласачког тела. Друго, вреће и вреће већ су давно стигле из Чикага, Сиднеја, Хамбурга итд. Сви муслимани и Хрвати имају право гласа. Уставни прописи су такви да фаворизују мале странке. Дакле, нпр. странка која добије сто гласова имаће једног одборника, странка која добије 5.000 гласова имаће пет одборника, тако

Наша оријентација није рат, зато су српски радикали покушавали да разговарају чак и са таквим људима као што је Вестендорп

да ће од 20-25 одборника, јер је смањен број одборника, највише је 31, учествовати, тј. 10-12 странака у тој власти.

● **То је невероватно.**

Др Никола Поплашен: То је разбијање браћког тела, могући су притисци, корупција, манипулација итд. Дакле, нигде Србин неће имати власт. Поред тога забрањене су неке странке, да учествују на изборима. То је чиста фашистичка мера по узору на Мусолинија. Ту је мање важно што је забрањена СРС. Да смо ми проценили да су избори минимално демократски и да ће доћи политичка воља народа да изражава ми бисмо позвали наше гласаче да гласају за неку од патриотских странака.

Легализација фалсификата

Али, пошто су унапред познати резултати избора они само треба да легитимизу окупацију, припреме терен за потпуни нестанак Републике Српске на јесен, ми смо позвали све странке и патриоте да извршимо притисак. Јесу избори решење. Другог решења нема. Није рат решење. Али, избори морају бити минимално демократски. Ми смо тражили да се избори одложе за једно време, да прописи буду такви да сви имају право гласа изузев онима којима то закон забрањује, због ма-

лоумности или неког кривичног дела....

● **Као свугде у демократском свету.**

Др Никола Поплашен: Да нам дају прописе који постоје у Шведској, Немачкој, Америци, Италији итд. Уместо та држава ми би само написала Република Српска и избори би били демократски. Међутим, оно што код нас примењују ни-ма не пада на памет да примене у њиховој земљи. И ту се ради о једном унапред смишљеном фалсификату и ту је СДС погрешно проценила.

● **Дакле, да упамтимо да је др Никола Поплашен прогнозирао да након ових избора Срби у РС неће нигде имати власт.**

Др Никола Поплашен: Избори су у току, то је већ сутра. Због ове трагичне грешке СДС, ево још једне прогнозе, осуђујем се и поред презимена да будем у тој мери храбар, СДС за три четири месеца неће постојати као значајан политички фактор. Као што је СДС у току рата правила оне грешке на маргини па је концентрисао сву власт на Палама и шумарцима око Пала дозволила да се власт постепено сели према Бјелини и Бањалуци, што није проблем, али с тим кругом се вратила у муслиманско Сарајево. Дакле, то се није смело дозволити. Уравнотеженост је морала бити много већа.

Зашто су радикали раскинули коалицију

Сада прави, нажалост, другу врсту грешака и ту је ми нисмо могли да следимо и зато смо раскинули коалицију. Дакле, не говорим толико о лошим крајњим намерама СДС-а, него о једној трагичној процени, где они још увек мисле да се могу удворити окупатору. Они још увек маштају да жртва може условити целата. То је напросто немогуће. Требали смо заједнички имати врло чврсту и јасну демократску позицију, тражити демократске изборе и издржати на том курсу.

На жалост, они нису издржали и зато имају као странка једнострану перспективу. Можда је то мање и важно. Мене више забрињава перспектива Републике Српске и то је оно што ....

● **Да, Република Српска без тога какве су СДС и Српска радикална странка, је тешко замислива. Сада да Вас питам – у Синтији, у Бечу, можда грррррррррррр, Ви неге ми помоћи.....**

Др Никола Поплашен: Луксембургу, Мадриду.

● **То су градови у којима се говорило о имплементацији Дејтонског споразума и понешто од ингеренција и ентитета ту је кресано. Оно што ме сада занима то је чињеница да се тамо користе уџбеници из којих се не види ништа о**

СДС није издржао, скренуо је са патриотског курса покушавајући да се додвори окупаторима. Зато су радикали раскинули коалицију

историји ових народа, нарочито српског, ако је то тачно, то су зтв. заједнички удбеници, па онда иако је образовање по Дејтону у надлежности ентитета, па онда информисање, њега устври води Међународна заједница, преко тог њиховог контролора, па информисање које опет није у надлежности ентитета, па онда саобраћај који је био у надлежности ентитета а ми видимо исте регистарске ознаке на колима из муслиманског дела и српског дела Босне. Питам вас шта је од самосталности остало након толике кооперативности Додикове владе?

Др Никола Поплашен: И тако даље, и тако даље. Видите, Дејтон има свој текст. Након Дејтона органи који траже његову реализацију морали би да се држе тога текста и морали би да га остварују, како они кажу - имплементирају га. С тим се потпуно слажем.

У том погледу основан је неки Савет за имплементацију мира, кога чине министри контакт групе највећих земаља, и они сада оперативно разрађују то што је у Дејтону да ће се остваривати на терену. Они се повремено састају, али на тим својим састанцима они руше текст Дејтонског споразума па додатним папирима праве прописе који су у директној супротности са Дејтоном.

Они чак и не питају ни учеснике тога. У неким сам учествовао нпр. у Мадри-

ду. Донесе се основни текст, стави се по столовима и ја сам тамо говорио и оградно се од тог основног текста, у неким тачкама је он и прихватљив, у тачкама у којима сам се оградно нема гласања о том тексту. Касније они утврде, рецимо да је текст од 4-5 страница, анексе који имају 50-60 страница, који се доставе накнадно када се врати, а у тим анексима нађете нешто што никакве везе нема са Дејтоном и међународним властима.

● Ви сте били учесник тог састанка.

Др Никола Поплашен: Тај текст није постојао. Њега добијете касније факсом или када пођете па га прегледате у авиону, у повратку или када дођете кући. Дакле, то никакве везе нема са Дејтоном, и онда се позивају на то. Ми смо правили анализу тих постдејтонских докумената и показали аналитичким путем нпр. Коста Чавошки је објавио књигу о томе, да је то у дикретној супротности са свим нормама и да ту нема ни трага од неке правде и правичности која је потписана у Дејтону.

● Да, то је текст угледног правног стручњака. Сада, оно што је веома занимљиво, то је тако када окупатор ради, и када је окупатор на терену. Оно што се дешава са СФОР-ом то је сасвим слично ономе што се сада дешава са КФОР-ом, разлика је само у једном слову али чини ми се да друге нема.

Др Никола Поплашен: Направили смо ми евиденцију прекршаја Дејтона од стране СФОР-а у неких 50 тачака. То је од разбијања станова, они раде посао полиције, од пребијања људи, хапшења, рушења материјалних добара и тд.

● Да ли је то што се дешава у Републици Српској и бившој југословенској републици упоредиво са оним што покушава Кушнер да уради сада на Косово.

Др Никола Поплашен: Исти је то принцип. Постоје фазе. Видите, када су они у трећој фази у Републици Српској, они отворе прву фазу у Србији, како тамо дубље напредују овде се отвара следећи корак. То је потпуно иста методологија. Чак су исти и детаљи. Уместо Маркале, Рачак итд., фалсификати, медијске представе укомпоноване, траже се тзв. опозиционе странке, невладине, које имају од 1 до 5 чланова али уз добре паре пљују по свом народу, суверенитету итд. јер они немају никакву аргументацију.

Тонемо у нова велика задужења

Њихова једина аргументација је да је Америка јака и да јој се неможемо супротставити. Али они не помину ја у разговору са рецимо Владом Републике Српске и Додиком или неким другима ко-

Све што се дешава у Републици Српској и Савезној Републици Југославији део је јединственог плана који се у више фаза одвија на штету српског народа

ји бране ту позицију, хтео бих јавно да расправим да ли се они слажу да је у Америци нови фашизам или није, међутим, они неће да расправљају. То се теоријски може показати да је то.

Хтео бих да расправим да ли ми добијамо помоћ или не добијамо. Не добијамо него тонемо у нова велика задужења, неоколонијализам, пада стандард итд. Незнају људи овде да је тамо пензија 50 марака а да ујутру за хлеб, млеко и павлаку треба пет марака. Дакле, само је један танки слој. Незнају људи да та средства која долазе као кредитна средства под врло неповољним условима, да се диригује њихова употреба. Они недају да се обнови ни једна фабрика. Ни једна фабрика није обновљена. То мора да иде директно у потрошњу, потрошња повећава зависност, тако да су нама и деца сада презадужена.

Не зна се да је већ радиоактивни отпад на подручју БиХ. Када би било тачно то што они причају, просперитет, развој, демократизација, сви би се ми са тим сагласили. Међутим, ствар је потпуно обрнута. Нема ни демократизације, нема материјалног развоја, нема просперитета. Има само већих дугова, пада стандарда, већер понижавања. Нема демократских избора итд.

● **Занимљиво је да управо на томе инсистира Додик када прави пропаганду сопственог концерта, а то је богаћење Републике Српске. Постоји нешто што је велика прича и у Међународној заједници, о реформском курсу Мила Додика у Републици Српској и Мила Ђукановића у Црној Гори.**

Чини се да је то ипак само празна прича, или грешим. Да ли је то слично?

Др Никола Поплашен: Додик би морао да усагласи своје изјаве са својим менторима. Ако специјални представник УН каже да је Република Српска Елдорадо криминала, онда је у праву или она или Додик. Не може, ако се 80% средстава које треба да буду царински извори и други приходи за буџет украде, се говорити о правој држави и просперитету.

Ако у шверцу учествује директно, под цирадама СФОР-а шверцују се цигарете, виски, алкохолна пића, па случајно човек дође на царину који није обавештен да не треба да подигне цираду, па се открије криминал, заиста постоји хиљаду аргумената и добро би било да су они у праву, да ми крећемо путем просперитета, напретка, али нажалост није тако.

Знате, ако је демократија у томе да сви наставници основних школа у Републици Српској треба да црним фломастером прекриже песму Тамо далеко и друге патриотске песме, Андрића и Његоша, јер то као вређа муслимане и Хрвате, јер он треба да иде у школу у Републици Српској, ако је то самосталност ентитета и демократизација, онда је то нешто сасвим друго.

Разлика између паљевине књига у Хитлерово доба и крижање фломастером је само техничка. Можда је ово још више понижавајуће. Јер, ово треба да раде, знате кад дође у разред наставник српског језика и каже - децо отворите ту и ту страну, да ли имате сви црни фломастер, они ка-

жу - имамо, а фломастер је америчке производње, онда - прекрижите ту песму, нађите Иво Андрић, прекрижите то итд.

● **То говоре српски наставници у српским школама у Републици Српској.**

Др Никола Поплашен: По наредби Владе. Тај документ је потписан, стављен печат помоћника министра.

● **Ви сте члан Централне отаџбинске управе Српске радикалне странке, то подразумева цело подручје српских земаља. Молим Вас на крају, инсистирам на поређењу са оним што се дешава у Србији, блискост делова овдашње опозиције са режимом Мила Додика и Ђукановића.**

Др Никола Поплашен: То је један оркестрирани тим. Поштовању сваку власт која постоји у Србији и Југославији под претпоставком да је та власт резултат избора и политичке воље народа. Није важно која је страначка припадност, која идеологија, да ли је не знам ко, али не бих желео у Републици Србији, тј. Југославији у целини да имамо власт која је инсталирана из Вашингтона и Пентагона, јер ће та власт уместо просперитета, напретка довести до потпуног хаоса.

Многи људи не знају или не виде, због разних емотивних оптерећења не могу да запазе, да се у суседним земљама које нису биле у рату живи много горе. Клекли су на колена и Бугари и Румуни и живе из контејнера. Киро Глигоров је урадио одмах све што се од њега тражило, Американци. Македонија је очигледно пред нестанком.

Дакле, не ради се само о једној апстрактној идеји националне и политичке културне независности, суверености, самосталности. Ради се о огромном паду животног стандарда стварањем неоколонијалних подручја и идеја новог светског поретка и јесте у томе да комплетно становништво сведе између 2-3% посто изразито богатих и преко 95% изразито соромашних, јер преко 2-3% може да се влада. Они су заинтересовани на Косову не за шитгаре, него за руднике и друга богатства. Борба око Сребрнице била је због рудника сребра, а не због становништва итд.

Према томе, не бих пожелело да се у Србији и Југославији деси оно што се десило у другим земљама бивше Југославије, па и у Републици Српској и БиХ, јер онда људи накнадно долазити до свести. Али, процес се не може вратити уназад. Слобода заиста нема цену. Нема цене ни властита оријентација ни властита мерила ка просперитету итд.

Могу да наведем хиљаду примера на којима то могу да покажем. Поменуо сам да нама недају да нам раде фабрике, јер кад раде озбиљне фабрике оне стварају вредност, пуне буџет, постајеш самосталан. А, када потрошиш, даш у плате, полицији, пензионерима, онда си само све више зависнији. То је оно што се припрема као будућност Србије и Југославије, под наводима људских права које они апсолутно никада и нигде нису поштовали. Расизам јача у Америци много више него што се то и помиње.

● **Много Вам хвала што сте били наш гост.**

Нобеловац Иво Андрић сада је на списку забрањених писаца у Републици Српској

**ПАТРИОТИЗАМ,
ЈЕДИНИ НАЧИН БОРБЕ
ПРОТИВ НОВОГ СВЕТСКОГ ПОРЕТКА**

**РЕПУБЛИКА СРПСКА
ИМА СВОГ
ПРЕДСЈЕДНИКА**